

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN BİRLİĞİ

400 kuruş

18 TEMMUZ 1978

39

“SİVİL SIKIYÖNETİM”,E, GERİCİ-FAŞİST BASKILARA KARŞI KİTLE MÜCADELELERİNİ YÜKSELTELİM

Ecevit, hükümete gelmeden önce bol bol "özgürlükçü demokrasi"den bahsediyor, MC hükümetinin halkımıza uyguladığı faşist terör ve yasaklamalara lafta karşı çıkıyordu. Faşist teröre karşı çıkan ilericiilere yurtseverlere, işçi ve köylülere, öğrencilere "siz durun, ben hallederim", "75 seçimleri faşizmin sonu olacak", "77 seçimleri faşizmin sonu olacak" diye bağıyordu.

Hakim sınıflar, faşist MC hükümetiyle, bu hükümetin faşist terörüyle halkımızın mücadelesini bastıramayınca, buhrandan düze çıkamayanca bu şartlarda Ecevit hükümetini kurdular. Hakim sınıfların önemli bir kesimi Ecevit hükümetini destekledi.

Ecevit hükümeti işbaşına geldikten sonra da, "özgürlükçü demokrasi"yi koruyacağından, "anarşiyi yoketmekten", "devleti kurtarmaktan" bolca bahsetti. Ecevit bütün bunları yapacaktı, yeter ki "halk işe karışmasın rahat dursun".

Peki Ecevit bir yandan bu lafları hergün söylerken hükümet olarak gerçekte ne yaptı?

İlk yaptığı iş 12 Mart faşizmi döneminde ordu bünyesinde kurulmuş olup sürgelen, faşist terörün işkencelerin baş tertipçilerinden olan Kontr-gerilla adlı faşist terör örgütünü halktan gizlemek ve korumak oldu.

Faşist cinayet kaynağı örgütlerin Kontr-gerilla, MİT, MHP, Ülkü Ocakları, ÜGD, AP v.b. olduğu belliyken, bu örgütler; MC hükümeti düşükten sonra halka karşı katliamlarını arttırmışken, her gün yurdumuzun bir yerinde hem teker teker hem de topluca katliamlar yapmakta iken, Ecevit Hükümeti bu örgütlere dokunmadı. Bazı failleri yakalamakla yetindi. Faşist terörün kaynağı örgütlere dokunmak bir yana, katliamları bu örgütlerin düzenlediğini bile gizledi. Bir taraftan bunu yaparken, diğer taraftan İstanbul Üniversitesi katliamını protesto için iki saatlik ihtar eylemi yapan DİSK yöneticileri ve katılan öğretmenler hakkında soruşturma açtı.

Halktan yana olup, faşizme karşı çıkan yurtsever polislerin örgütü POL-DER'i kapattı, yöneticilerini açığa aldı. Yine çeşitli ilerici gençlik ve halk derneklerini defalarca kapattı. Son olarak TÖB-DER ve diğer demokratik kitle derneklerini kapatma hazırlığı içindedir.

Ecevit hükümeti şimdi yine "anarşiye ve terörü önleme" adı altında "devleti", "emniyet kuvvetlerini" güçlendirme ve geliştirme hazırlığı içindedir. Zaten bir müddet evvel bu amaçla "helikopterle olay yerine gidecek askeri komando birlikleri hazırlanmıştı. Bu komando birlikleri ilk deneylerini Doğu Anadolu'da Kürt milletine, yaptıkları zulümle ve Çanakkale ve Kayseri'de halka ve devrimci öğrencilere "Allah Allah" "Vurun Komünistlere" nidalarıyla, saldırarak verdiler. Bu komando birlikleri helikopterlerle Siirt yöresine inip, onlarca köy taradılar köylülere zulüm yaptılar sonra da iki köylüyü öldürdüler.

Ecevit Hükümeti faşist cinayet örgütleri mensubu Ülkü Ocaklı ve ÜGD'li beslemelerin kaldığı Edirnekapı Yurdu'nu aramadan boşaltırken, yurtlarının açılmasını isteyen İTÜ öğrencilerini Jandama birlikleri ve polis kuvvetleriyle bastırarak gözaltına aldı, dayak ve baskı uyguladı.

Şimdi Ecevit Hükümeti "sivil sıkıyönetim" lafını ağızda gevelerken, Ümit Erdal gibi 12 Mart'ın Kontr-Gerillacı işkencelerini Emniyet Örgütünün kilit noktalarına getirmekte, İngiliz emperyalistlerden uzman getirmekte, vurucu timler kurmakta, Büyük şehirlerden başlıyaarak, afiş asma ve slogan yazmayı engellemek için sıkı tedbirler almak tadır.

Hergün birkaç ilerici aydın ve öğretmenin faşist örgütlerce katledildiği, onlarca halk evladının öldürüldüğü bu şartlarda, Ecevit Hükümetinin uyguladığı "sivil sıkıyönetim" tedbirleri, ve hazırladığı, sıkı baskı tedbirleri elbetteki faşist terör örgütlerine değil, işçilerin, köylülerin, öğrenci, memur, öğretmen ve aydınların demokratik kitle örgütlerine, halkımızın devrimci mücadelesine yöneliktir.

Mesela bu baskı tedbirlerinden biri "yüksek okullar disiplin yönetmeliği" oldu. Bu yönetmelik öğrencilerin siyasi faaliyetini, hakları için mücadele etmeyi engellemekte ağır cezalar getirmektedir. Böyle bir faşist baskı tedbiri, açıktır ki, öğrencileri katleden faşist örgütlere değil, hakları için mücadele eden, siyasetle uğraşan halktan yana geniş öğrenci kitlelerine yöneliktir. Çünkü okullarda öğrencileri katledenler geniş öğrenci kitlesi değil, Kontr-gerilla ve Ülkü Ocakları, ÜGD gibi faşist cinayet örgütleridir.

Ecevit hükümetinin işbaşına geldiği günden beri yaptıkları kısaca bunlardır. "Özgürlükçü demokrasi" adı altında yaptıkları, POL-DER gibi demokratik örgütleri kapatmak, öğrencilerin ve halkımızın demokratik haklarını kısıtlamak olmuştur. Yapacakları da almakta olduğu baskı tedbirleri ve "sivil sıkıyönetim"le daha fazla demokratik dernekleri kapatmak ve hakları kısıtlamak olacaktır.

Ne idiği belirsiz "anarşiyi ve terörü önleme" adı altında, gerçekte ne olduğu açıkça belli olan halkımızın demokratik eylemlerini bastırmak ama faşist terörü korumak, bunun kaynakları olan Kontr-gerilla, MİT, MHP, Ülkü Ocakları, ÜGD, AP vb. faşist örgütleri halktan gizlemek ve korumaktadır. Bir kaç faşisti de yakalayarak veya devlet dairesinden atarak, halkımızdan faşist örgütlerin bütününü gizlemenin aracı yapmaktadır.

Ecevit hükümeti bütün bunları yaparken halkımıza "siz durun ben hallederim" demeyi yine ihmal etmemektedir.

İşte Ecevit hükümetinin işbaşına geldiği günden bu yana yaptıkları, halka daha fazla "özgürlük" getireceğini ve faşist teröre karşı halkı koruyacağını değil, tersine halka karşı faşist terörü, faşist terör örgütlerini, faşist diktatörlüğü koruyacağını ve korumakta olduğunu ispatlamaktadır. İlericilerin, yurtseverlerin, halkımızın kendi tecrübeleriyle bunu öğrenmelerini sağlamakta, gerçek malzemeler olmaktadır.

Dergimiz Ecevit Hükümetinin icraatının bu olacağını, bunun Ecevit ve CHP'nin komprador burjuva-toprak ağası gerici sınıf niteliğinin gereği ve kaçınılmaz sonucu olduğunu çok önceden haklı ve doğru olarak belirtti. Ecevit Hükümetinin, seçimlerin faşizmin sonu olacağını, tersine faşist diktatörlüğü "siz durun" dediği halktan korumanın dolayısıyla ömrünü uzatmanın aracı olacağını başından beri belirterek, Ecevit'e yanlış olarak beslenen umut ve hayallerin boş olduğunu söyledi. Faşizmi yıkıp yok etmenin tek yolunun halk kitlelerini, onların güçlü kollarını harekete geçirmek ve demokratik halk iktidarı kurmak olduğunu söyledi.

Bugün Kontr-Gerilla, MHP, Ülkü Ocakları, ÜGD, AP'den kaynaklanan MSP ve gericilerce desteklenen, Ecevit hükümeti ve CDP, DP, Ordu için deki bir kısım faşist güçlerce korunan faşist terör ve terör örgütleri şarık devam etmektedir. Bunun arkasında komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik-siyasi buhranın yükünü emekçi halkımıza çektirerek düze çıkmak vahşi ihtiyaç ve amacı yatmaktadır. Bu nedenle yoğunlaşan faşist terörün kendiliğinden geriliyeceğini veya yıkılacağını beklemek toplumsal gerçeklere ters düşmektedir. Tersine faşist terör kendi başına bırakıldığı ölçüde daha fazla kudurganlaşacaktır.

ÇANAKKALE HALKI

FAŞİST SALDIRIYA KARŞI DİRENDİ

Çanakkale'de devrimci mücadelenin gelişmesiyle faşist demagogilerini halkımıza yutturamayan bir avuç faşist son günlerde saldırı ve terörlerini arttırdılar.

Faşistler daha önce, Çanakkale Eğitim Enstitüsünde tuvalete bomba koydular, tenefüsten 1-2 dakika önce patlayan bombayı devrimcilerin koyduğunu iddia ederek, halkımızı kandırmaya çalıştılar. Ancak, bununla da hal kımızı kandıramadılar.

Yaz aylarında Çanakkale halkının gezdiği Kordon boyuna çıkarak, halka ve devrimcilere küfür ve hakaret eden faşistlerin bu saldırılarına son vermek amacıyla, 22.6.1978 günü Çanakkale devrimciler grupları halinde kordona çıkmayı kararlaştırdılar. Bunu gören faşistler devrimcilere saldırıya giriştiler. Ancak polis önledi. Faşistlerle polis 5 dakika kadar sözde "çatıştı".

Polisin dağıtmasıyla yavaş yavaş dağılan devrimcilerin üzerine bu çatışmaya girmedikleri halde hazır olan jandarma birlikleri ve polis saldırıya girişti. Faşist yüzbaşı "vurun komünistlere", "Allah Allah" diyerek askerî birlikleri halkın üzerine saldırttı ve dipçikletti.

Yaralanan 10 kişi hastaneye kaldırıldı.

Daha sonra "MHP, MIT, Kontr-Gerilla, Ülkü Ocakları Kapatıl-sın" "Kahrolsun Faşizm" diye bağırarak, şehir içine çekilen devrimciler barikatlar kurarak polislerle çatıştılar. Devrimci tecrübenin az oluşu ve Proleter devrimci hareketin Çanakkale'de yeni gelişmeye başlamasından dolayı inisiyatif ele alınmadı ve direniş, kendiliğindenci bir tarzda gelişti.

Polis ve jandarma, küçük çocuklar dahil 15 kişiyi tutukladı. Ertesi gün iskeledeki çay bahçesinde oturan halktan ve devrimcilerden 38 kişi ve son olarak 30 Haziran Cuma günü Eğitim Enstitüsü devrimcilerden, 7 kişiyi tutukladı. Yaşı küçük olanlar bırakıldı. Toplam 45 kişi tutuklandı. Tutuklananlar, içinde memurlar bile bulunmaktadırlar.

Bilinçsiz halk kitlelerinin, umut bağladığı CHP'nin faşistlerle uzlaşan yüzü ortaya çıktı ve maskesi bir kere daha düştü. CHP'li vali ertesi gün ÇKD (Çanakkale Kültür Derneği) ve ÇYÖD

VİRANŞEHİR'DE TÜM DER SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİ-DEMOKRAT MEMURLAR KAZANDI.

Viranşehir Tüm-Der Şubesinin 25.Haziran'da yapılan olağan kongresinde Halkın Birliği taraftarları devrimci demokrat memurlar bir liste hazırlayarak katıldılar.

Seçimlere kısa bir zaman kala DDKD'li revizyonistler CHP ile ittifak kurarak, seçimleri kazanabilmek için sıkı bir çalışma içersine girdiler. Tüm-Der üyelerinden oy dilenmek için çeşitli yollara başvurdular. Her oy dilenmeye gittikleri üyelerden ters tepki gören bu baylar, kendi başlarına kaldılar. Aynı bir liste oluşturup, seçimlere katılacaklarını söyleyen, milliyetçi revizyonistler her tarafta "seçimi biz kazanacağız" "çoğunluk bizimledir" "Seçim günü göreceksiniz" vb gerçek dışı propagandaları ile üyelerin moralini kırma yöntemini kullandılar. Bunlara karşı devrimci demokrat memurlar ise çalışmalarını yoğunlaştırarak her tarafta devrimci propagandalarını geliştirdiler. Revizyonistlerin yüzlerini teşhir edip, gerici propagandalarını yerle bir ederek, onların sınıfsal karakterlerini ortaya serdiler.

Kongre 25 Haziran saat 4'de başladı.

Seçime geçilmeden önce devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra devrimci demokrat memurlar adına konuşma yapan bir arkadaş Türkiye ve dünyadaki siyasi durumu, ve demokratik kitle örgütlerinin önemini belirtti.

Memurların kurtuluşunun ancak faşist diktatörlüğün yıkılması, sosyal faşist gelişmenin, önlenmesi ve demokratik halk iktidarının kurulmasıyla mümkün olacağını vurguladı.

Ardından seçimlere geçildi. Seçimlerde "Revizyonistler listeye çıkarılmadılar. Devrimci demokrat memurların listesi 57 üyeden 55'inin oyunu alarak seçimi kazandı. 2 oy sahibi olan revizyonistlerden ise, biri seçime başlamadan kongreyi terk edip gitti. Diğer ise oy kullanmadan kongreyi tek başına bir izleyici gibi seyretmek mecburiyetinde kaldı.

(Çanakkale Yüksek Öğrenim Dayanışma Derneği)ü süresiz kapattı

Böyle saldırılar, proleter devrimcileri yıldıramayacak proleter devrimcilerin kararlı mücadelesiyle halkımızın devrimci mücadelesi doğru çizgiye oturacak ve faşizm, sosyal faşizme ve gericiliğe karşı halk demokrasisi mücadelesi güçlenecektir.

Baştarafı Sayfa 1'de

Bugünkü şartlarda faşist teröre karşı mücadele her zamankinden daha sıkıca bir şekilde onu koruyan ve halkla gerici-faşist baskılar, getirmekte olan Ecevit hükümetine karşı mücadeleyle birleştirilerek yürütülmek zorundadır. Bunu ücretlerin dondurulmasından acı çeken geniş işçikitleleri hayat pahalılığından yanan köylüler ve memurlar, faşist katiller karşısında eli kolu bağlanmak istenen öğrenciler, dernekleri bir yandan kontr-gerillaca yakılırken bir yandan Ecevit hükümetince kapatılan POL-DER'li polisler "bu iktidara karşı mücadele zorunlu hale geldi" diyerek çok iyi anlamaktadırlar.

Ecevit'te yaptığı sahte umutlar işbaşındayken yaptığı gerçekler karşısında yıkılmakta, şimdiye kadar "siz durun" aldatmacasına uyan bir kısım aydınlarımız artık bu gerici aldatmacayı görmekte halkımıza, "siz durun" demekten vazgeçmektedirler.

İşte gerçekler Ecevit hükümetinin faşist terörü ve diktatörlüğü, korumakta olduğunu herkese daha iyi göstermektedir. zaten ekonomik bunalım karşısında komprador patronlar için zam üstüne zam yaparak ücretleri donduran Ecevit'ten, siyasi bunalımda aynı komprador patronlara değil de işçilere ve halka hizmet etmesi söz konusu olamaz. Siyasi, bunalımda da Ecevit'in düze çıkaracakları kaçınılmaz olarak komprador olacaktır. İşte Ecevit'in Faşist terörü, örgütleri ve diktatörlüğü korumasının halka baskı yapmasının ve yeni yeni baskı tedbirleri almasının, nedeni budur.

Bugün faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin, onun koruyucusu Ecevit hükümetine karşı mücadele etmeden başarılamayacağı gerçekler tarafından ispatlanırken, aynı zamanda, bu mücadelenin halk kitlelerinin, seferber edilmesi dışında, hiçbir yolla başarılamayacağı, "siz durun" diyen şu veya bu burjuva kesimine bel bağlamakla başarılamayacağı da gerçekler tarafından daha çok ispatlanmaktadır.

Seyyar satıcılar üzerindeki baskılara son

Bizler yurdun üçra köşelerinden gelip, günlük yaşantımızı sürdürürebilmek için seyyar satıcılık yapan vatandaşlarız. Bizze yapılan baskıları gazetemiz vasıtasıyla halkımıza duyurmayı uygun bulduk.

Biz seyyar satıcılar, (tabla cı) belli bir yerimiz olmadığı için şehrin uygun caddelerinde, durmaktayız. Ailemizin ve kendimizin ekme parasını kazanabilmek için sabahtan akşama kadar sıcak altında adeta kavrulmak tayız. Bu da yetmiyormuş gibi, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kolluk kuvvetleri özellikle de faşist polisler tarafından baskı görmektediriz. Neden? Çünkü seyyar satıcılar genellikle devrimcidir. Bir kesimin Dersimli oluşu hakim sınıfları korkutmakta ve rahatsız etmektedir. Günlük yaşantımızda hemen hemen hergün yaşadığımız, olaylardan bir tanesini anlatalım.

Bir gün trafik arabası gelip seyyar satıcıların bulunmuş olduğu yerde durdu, içerisinden, uşak ruhlular bir polis inerek hiç bir gerekçe göstermeksizin arabalarımızı devirerek, gece gündüz başında beklediğimiz mallarımızı rastgele yerlere fırlattı. Peki sebep neydi? Parababası olmadığımız, kendilerine haraç vermediğimiz ve aynı zamanda devrimci olduğumuz içindir. Bu baskılara seyyar satıcıların tepkisi olmasına rağmen etkili, bir şekilde anında karşılık verilemedi. Ancak oradan geçmekte olan halktan kişilerin tavırları olukça olumluydu. Polislerin bu tavırlarını lanetlediler. Hatta halktan bir bayan, polislerin bu durumunu lanetledi ve bunu polisler duydular ve süt dökmüş, kediler gibi kuyruklarını bacaklarının arasına sokarak oradan uzaklaşmak zorunda kaldılar. Bunun gibi bir çok olayı daha sıralayabiliriz.

Seyyar satıcılar üzerindeki, baskıyı esas olarak tertipleyen Metin isimli uşak ruhlular bir trafik polisidir. bu canı bizzat MHP'lidir. Bazı polisler ise, kendilerinin milli boksör olduklarını söyleyip üzerimizde de-

neme yapmak istiyorlar. Diğer, bir mesele ise şudur: Polisler, mallarımızı alıp trafik bürosuna götürmektedirler. Bizler mallarımızı almaya gittiğimizde, sahte makbuzlarla bizden para cezası alıyorlar. Aslında ceza kesmeye hakları yoktur. Çünkü ceza kesmek belediyeye aittir. Ayrıca bırakalım ceza kesmeye yetkileri olmadığını, 18 yaşından küçüklere ceza kesilmemesi, gerekirken bunlara da ceza kesiyorlar. Bu gibi baskılar tehditler sürekli olmaktadır, artık bu çak kemiğe dayanmıştır. Bu olanlar bize şu gerçeği bir kez daha kavratmış. Birlik ve beraberliği sağlayamazsak, halkları birleşmezsek, hakim sınıflara, ve onların kolluk kuvvetlerine, karşı etkili bir mücadele veremeyiz. Ve amacımıza ulaşamayız. Bizler kurtuluşumuzun MDHD'yle, olacağını kavrayıp, önümüze çıkaran engelleri, birleşerek ve hatalardan dersler çıkararak alt etmeye kararlıyız.

Biz seyyar satıcılar son olarak şunu söylüyoruz; Komprador patron-ağalar ve onların kolluk kuvvetleri hangi iğrenç baskılara başvururlarsa vursunlar, hangi kılığa girerlerse girsinler, çabaları boşunadır. Çünkü tarih emperyalistleri ve uşaklarını, çöplüğe, halk kitlelerinin de başarıya ulaşacağını ispatladı. Faşist diktatörlüğü yıkmak, sosyal-faşist gelişmeyi önlemek, demokratik halk iktidarını kurmak için, birlik, mücadele, zafer şiarıyla ilerli!..

FAŞİST POLİSLER DEVLET
KADEMELERİNDE TEMİZLENMELİDİR!
Seyyar satıcılardan
bir gurup.

HALKIN BİRLİĞİ atavistik Derneği
Sahibi Hayrabek Honca, Sorumlu
yazışmaları Müdürü: Gizel Aşkenaz
İdarehane: Klodifer cad 25/12
Divanyolu-İst. Dizgiler Grafik
Genel Dağıtım: Bir-Öz Bldi yurdu
du sok 6/4 Çarşıoğlu-İst. Bölgesi
Daily News Web Ofset Yazım
Arası K 1297 Sirkeli-İst. Ankara
Dağıtım: Fikri Nedim, İsmail Dağıtım
Derneği, Okumalar İçin: Posta Çeki
No:10287/3 Ankara

İşçi ücretlerinin dondurulmasına karşı çıkalım

Ecevit Hükümetinin Sendika, ağalarıyla elele vererek işçi ücretlerini dondurma girişimleri yavaş yavaş sonuçlarına vermektedir. Dergimiz baskıya hazırlanırken Türk-İş Başkanı Halil Tunç'la Ecevit görüşerek, Devlet teşekküllerinde çalışan yaklaşık yarım milyon işçinin ücretleriyle ilgili ortak anlaşmaya vardılar. Bu anlaşmadan sonra da Ecevit ile DİSK yöneticileri bu konuda görüşmeler yapacaklardır.

Ecevit-Tunç görüşmesi, sonucunu varılan anlaşma, işçi ücretlerini fiyat artışları karşısında donduran tam bir işçi düşmanı anlaşmadır. Anlaşmanın sonuçları kısaca şöyledir:

Bugün yapılacak olan toplu sözleşmede, işçi ücretlerindeki önümüzdeki birinci yıl ve ikinci yıl için artışın tavanı, 1976 yılındaki fiyat artışları karşısındaki işçi ücretlerinin gerçek durumu kadar olacak. Yani devlet teşekküllerinde çalışan işçiler önümüzdeki iki yıl için, ücretlerindeki artışla bugünkü fiyatlar karşısında ancak en fazla 1976 yılındaki gerçek ücret durumlarına kavuşabilecekler. Tabii ki bu toplu sözleşmelerdeki ücret artışlarındaki en üst sınırdır. Bu sınırdan alt düzeyde olması ise serbesttir. 76 dan bugüne kadar fiyat artışları dikkate alınarak yapılan hesaba göre önümüzdeki iki yıl için sözleşmesi işçilerin ücretlerindeki artış en fazla günlük 90-120 lira olacaktır.

İşçi ücretlerine konan en fazla artışla 1976 yılının fiyatları karşısındaki ücretlerinin gerçek durumu bugünkü fiyatlar karşısında sağlanmış olacaktır. Yani işçilerin önümüzdeki, iki yıl alabilecekleri en fazla ücret, eğer bugünkü fiyatlar iki yıl boyunca artmazsa, 1976'

daki gerçek durumu sağlayacaktır. Yoksa bugünkü fiyatlar önümüzdeki iki yıl boyunca artacak olursa, işçilerin en fazla ücreti 1976'nın gerçek durumundan, çok gerilere düşen bir durumu yaratacaktır. Paranın sürekli değer kaybettiği, fiyatların sene bir demeden iki defa arttığı Türkiye'de önümüzdeki iki yıl fiyatların artacağı şimdiden bellidir. Dolayısıyla Ecevit-Tunç görüşmesinin devlet teşekküllerindeki işçiler için getirdiği, sonuç; işçilerin en fazla ücret artışıyla dahi 1976 yılındaki gerçek ücretlerin gerisinde bir duruma düşecekleridir. Bu sonuç ancak en fazla artışla sağlanacaktır. Buna daha az bir artışın olabileceğini de eklediğimizde bu 1976'nın ne kadar çok gerisinde bir duruma düşüleceği şimdiden bellidir.

Ayrıca anlaşma öğrenilebildiği kadariyle ikramiyelere de sınır koyarak azaltmakta ve diğer yan artışları da yukardaki, artışın içinde öngörmektedir.

İşte Ecevit sendika ağalarının ücretleri dondurma politika sının ilk sonucu budur. Bu sonuç Ecevit-DİSK görüşmesinin, Tunç ile diğer alanlardaki anlaşmaların da sonuçlarına ışık tutmaktadır. Türk-İş ve DİSK'in başındaki sendika ağalarıyla Ecevit'in işbirliği yaptıkları, bu politika işçiler için iki yıl öncesinin ve bugünün geçim seviyesindeki çok daha alt düzeyde bir geçim seviyesi demektir. İşçileri açlıktan ölmek için yaşamaya mahkum etmek demektir.

Ecevit'in işçi ücretlerini, dondurmak için yaptığı diğer somut bir girişim de Etibank işçilerinin toplu sözleşmesine müdahalesi oldu. Etibank işçileriyle ilgili imzalanmış toplu sözleşmeyi Ecevit, ücretlerde fazla artış sağlıyor diyerek boza-

cağını belirtti. Ecevit'in bu tavrı tam bir işçi düşmanı tavrıdır. Fiyatlar ikide bir artarken, "fazla artıyor" demiyen tersine kendisi bizzat arttıran, komprador patronların üst üste zam isteklerini yerine getiren, onların vergi iadesindeki isteklerini tereddüte bile düşmeden karşılayan Ecevit, Etibank işçilerinin almış olduğu birkaç kurusluk ücret zammını çok görmek te toplu sözleşmeyi durdurmaktadır.

Ecevit hükümete gelmeden önce meydanlarda bol bol "biz işçiden yanayız", "iktidara gelirsek işçi ücretlerini arttıracak, sömürüyü ortadan kaldıracacağız" iş çiyi iktidara getireceğiz" diye nutuk atardı. Şimdi hükümettedir ve işçi ücretlerini dondurarak, eski durumundan daha fazla kötüleştirmektedir. Bu gerçekler, Ecevit'in seçim meydanlarında oy avcılığı için sahte vaatler verdiğini ama gerçekte işçinin menfaatini değil patronların menfaatini savunduğunu göstermektedir. Bu gerçekler, Ecevit'in komprador patron ve ağaların temsilcisi olmasının tabii sonucudur. Bu gerçekler Ecevit'in övünerek söylediği "işçiyi de patronları da memnun etmenin" mümkün olmadığını, bunu söylemenin patronları memnun edip, işçileri aldatmak olduğunu çok iyi ispatlamaktadır. Bu gerçekler işçilere yaşamak için patronlarla mücadele etmekten başka yol olmadığını çok iyi göstermektedir.

Ecevit Tunç'la görüşmesinden sonra işçilere sendika seçmede referandum hakkının tanınacağından, işten atılmaları zorlaştıracağından bahsetmektedir. Bunlar işçileri ücretleri dondurma ya karşı mücadele etmesinler diye ortaya atılan sahte vaatlerdir. Çünkü daha geçen aylarda, Yargıtay 9. Dairesi referandum

hakkını işçilerin elinden alan, ayrıca toplu sözleşmeyi ek olarak bir yıl fazlasıyla uzatabilme yetkisini patronlara tanıyan kararlar aldı. Ecevit işçileri uyutmak için vaatler vereceğine bu kararları engelleseydi. İşçi düşmanı kararları engellemeyen, Ecevit'in tam da aynı konularda vaatler vermesi sahtekarlığını, apaçık göstermiyor mu?

Bugün Ecevit bir yandan halkımızın demokratik derneklerini kapatıp, haklarını gaspederken, ve "sivil sıkıyönetim"den bahse derken, diğer yandan sendika ağalarıyla da anlaşarak işçi ücretlerini dondurmaktadır. Bu aynı işçi ve halk düşmanı politikanın iki yanındır. Ecevit'in, hiçbir güzel lafı bu gerçeği, gizleyemez.

Ecevit bu halk düşmanı politikayı güzel laflarla süsleyip, sendika ağalarıyla anlaşarak rahatça yürütebileceğini sanıyorsa, komprador patron ve ağaları böylece düze çıkaracağını, sanıyorsa, çok fena aldanıyor..

İşçilerimiz Ecevit'in ücretleri dondurma faaliyetine, sendika ağalarının engellerini yıkarak mücadeleyle cevap verecektir. Bütün bu gerçekler işçilere Ecevit'in hiçbir vaadine inanmak gerektiğini öğretmektedir.

Bugün Ecevit'in ücretleri dondurma girişimlerinin başta komprador patronlar ve usakları alkışlamaktadır. MC'nin başdestekçisi Tercüman gazetesi yazarları, "Sevinçle karşılıyoruz" demektedirler. İşçiler ücretlerinin dondurulmasına karşı çıkacak, Ecevit'e ve sendika ağalarına bütün komprador patronlara ve sevinçle karşılayan MC'li faşistlere gereken dersi vereceklerdir.

- İŞÇİ ÜCRETLERİ DONDURULAMAZ!
- ÜCRETLERİN DONDURULMASINA KARŞI BİRLEŞELİM!

ECEVİT HÜKÜMETİ İŞKENCECİ KATİLLERLE KOLKOLA

İçişleri Bakanı İrfan Özyaydanlı 12 Mart faşizminin elikanlı işkencecilerini yeniden emniyet örgütünün sorumlu görevlerine getirmektedir. İrfan Özyaydanlı Ümit Erdal adlı işkenceciyi Emniyet Genel Müdürlüğü Şube Müdürlüğüne atadı. Oktay Ergin adlı 6-7 Eylül olaylarının başını çekmiş yirmi yıllık ajan pro vakatörü ise Emniyet Genel Müdür Yardımcılığına atadı.

Ümit Erdal 12 Mart faşizmi döneminde yurtseverlere ve devrimcilerle yapılan ağır işkenceleri bizzat yönetmiş, işkence odalarında kontr-gerilla mensubu olduğunu övünerek söylemişti. 1974 yılında yine Ecevit'in sünger çekme politikasıyla diğer işkencecilerle birlikte sözde kendisini halktan gizleyen Ümit Erdal şimdi tekrar şube müdürlüğüne getirilerek, yine halka işkence görevini aktif olarak yapmak için işbaşındadır. Ümit Erdal'ın diğer bir hüneri de 12 Mart döneminde yurtseverlerin, ve devrimcilerin evlerini basmada, devrimci militanları vurmada "usta" olması, vurucu timleri yönetmesiydi.

Oktay Ergin ise, 1950'lerde, Türk-Yunan düşmanlığını körüklemek için İstanbul'da yapılan, ırkçı yağma ve saldırı olaylarının baş tertipçisi bir MİT ajanıdır. 12 Mart döneminde kontr-gerilla ile ilişkili olduğu ileri sürülen Oktay Ergin, Ecevit Hükümeti tarafından en son Emniyet Genel Müdür Yardımcılığına atanmıştır.

Bugün Ecevit Hükümetinin bunları Emniyet örgütünde sorumlu görevlere atması tesadüfi bir olay değildir. Tersine Ecevit Hükümetinin halkımızın devrimci mücadelesine karşı geliştirdiği gerici-faşist baskıların bir parçasıdır. Hükümete yakın bir çevrenin dergisi olan Yankı geçen sayılarında birinde, Hükümetin "iç güvenlik"le ilgili tedbirlerini yazarken, Emniyet örgütünü "dinamikleştirme"ten, ve "vurucu tim"lerin kurulacağından bahsediyordu. İşte Ecevit Hükümeti, halkımızın devrimci mücadelesini ezme için artık "özgürlükçü" tatlı sözler yerine "kanlı baskılar" getirmekte olduğu için Ümit Erdal, Oktay Ergin gibi Kontr-Gerilla-

cı işkencecileri işbaşına getirmektedir. Halkı yıldırımda (!) "dinamik" ve devrimcileri vurma da "vurucu güç" olan, eski tecrübeleriyle bu işleri iyi başaranları bu nedenle işbaşına getirmektedir.

Bugün MC taraftarı faşist çeteler ve Kontr-gerilla hergün ilerici ve yurtsever kişileri öldürmekte ama her nedense (!) yalananamamaktadırlar. Bunların esas yöneticisi olan MHP, Ülkü Ocakları, AP ve Kontr-Gerilla, MİT gibi örgütlere dokunulmamaktadır. Ümit Erdal, Oktay Ergin gibi işkenceciler zaten öteden beri bu kuruluşlarla birlikte ve elele işkence yaptılar, çalıştılar. Dolayısıyla Ecevit kalkar da "biz sağcı teröre karşı da bu tedbirleri alıyoruz" derse büyük bir ikiyüzlülük daha yapmış olur. Çünkü Ümit Erdal, Oktay Ergin gibileri zaten sağcı faşist terörün elebaşlarındandırlar.

Ecevit Hükümeti ve İçişleri Bakanı Özyaydanlı Halkımıza ve demokratik kuruluşlara karşı yeni baskılar tezgahlamaktadırlar. Bu nedenle eski sıkıyönetim komutanlarından olan İçişle-

ri Bakanı Özyaydanlı'nın "kader arkadaşlarımız" dediği 12 Mart'ın Kontr-Gerillacı ve MİT'çi işkencecilerini tekrar harekete getirmektedirler. Bunlar Ecevit'in halkımıza seçim meydanlarında "işkencecilerden hesap soracağız" vaatlerinin, sahteliğini çok iyi göstermektedir. O zaman da devrimciler Ecevit'in oy avcılığını ve vaatlerinin sahteliğini halkımıza anlatmışlardı... Rus taraftarı revizyonistlerin, "Üç Dünyacı" oportünistlerinkendi menfaatleri için Ecevit'i, desteklerken halkımıza şirin göstermelerine karşı çıkmışlardı.

MC hükümetlerinin yurtseverlere, devrimcilere, halkımıza karşı giriştikleri katliamlar, işkenceler nasıl ki halkımızı kanlı mücadeleden vazgeçiremediyse, Ecevit'in getirmekte olduğu baskı ve işkenceler de vazgeçiremeyecektir. Bütün gerici-ler gibi Ecevit hükümeti de halkımız karşısında iflas edecek, kolkola girdiği faşistlerin aki betine düşecek halkımızca lanetlenecektir.

KAHROLSUN İŞKENCECİ KATİLLER!

Ecevit'in

öğrenci gençliğe hediyesi:

Faşist yönetmelik

Ecevit Hükümeti Yüksek Öğretim gençliği için yeni yasak ve baskı tedbirleri alıyor. Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bütün yüksek okulları kapsayan "Öğrenci Disiplin Yönetmeliği" yeni düzenlenerek yürürlüğe girmiştir. Ecevit Hükümeti Yönetmelikte yaptığı yeni değişikliklerle yüksek öğrenim gençliği üzerindeki faşist baskı ve yasaklamaları arttırmaktadır.

Ecevit Hükümetinin yeni yönetmeliği yüksek öğrenim gençliğine en başta siyasi mücadeleyle ilgilenmeyi yasaklamaktadır. Okullarda siyasi partilerin, yan kuruluşlarının, dernek ve diğer kuruluşların propagandasını yapanlar, bu kuruluşlara ait yazı bildiri, ilan, afiş, resim ve benzeri propaganda araçlarını dağıtanlar ve asanlar yeni yönetmeliğe göre okuldan sürekli uzaklaştırma cezasına çarptırılacaklardır.

Yine kişisel veya toplu eylemler düzenlemek, teşvik etmek ve bu eylemlerde görev almak yeni yönetmeliğe göre suç sayılmakta, uzun süreli uzaklaştırma ve zorunlu okul değiştirme cezalarına çarptırılmaktadır. Diyelim ki, öğrenciler kendilerine yönelen faşist bir saldırıya kınamak için bir eylem yapacak olurlarsa yeni yönetmeliğe göre bu polis ve idarenin işidir, öğrenciler kendini savunamaz "görevleri kanunlarla belirlenmiş, kimselerin görevlerini üstlenmek"ten dolayı öğrenciler "suç" işlemiş olurlar ve yukarıdaki cezaya çarptırılırlar.

Aynı cezaya, sözde başka kişi veya grupların inanç ve siyasi düşünceye göre ayırmayı, kınamayı, kötülemeyi amaçlayan eylemler düzenleyenler ve katılanlar da çarptırılacaklar. Örneğin öğrenciler Ülkü Ocakları gibi faşist bir kuruluşun veya faşist, bir okul yöneticisinin öğrencilere yönelik gerici bir düşünce sını knayan eylemler düzenleyecek olurlarsa okuldan uzun süreli uzaklaştırılacaklardır.

Ayrıca okul yöneticilerine ve güvenlik kuvvetlerine şu veya bu şekilde karşı çıkan öğrencilerin de cezalandırılması yeni yönetmelikle öngörülmektedir.

Yeni yönetmelik "öğrencileri derslere sokmamak" gibi bahanelerle de öğrencileri okullardan sürekli uzaklaştırmayı öngörmektedir.

Yeni yönetmelik bunlardan başka da öğrencilere çeşitli ceza ve yasaklamalar getirmektedir.

İşte Ecevit Hükümetinin halkımıza ve demokratik derneklere karşı gittikçe arttırdığı gerici-faşist baskılardan yüksek öğrenim gençliğine "hediyesi"de bu oldu.

Yeni yönetmelik Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bütün yüksek okullarda öğrencilerin gerek kendi akademik-demokratik hakları için, gerek faşist baskılara karşı, gerekse halkımızın sorunlarıyla ilgili toplantı, forum, boykot v.b. eylemler yapmalarını yasaklamakta, ağır cezalar getirmektedir. Bu yönetmelik sonuçta iktidarlara köle olmıyan öğrencileri okullardan temizlemeyi amaçlamaktadır.

Ecevit Hükümetine gelmeden önce değil öğrencilere, memur ve polislerle bile sendikal haklar, tanyacağına, siyasetle ilgilenmelerini sağlayacağına vaadediyordu. Sözde "özgürlükçü düzen" adını verdiği politikasıyla bütün halka sözde özgürlük getireceğini söylüyordu. Tabii Ecevit bütün bunları "halkı baskı altına alırsanız komünizm gelir" gibi sözlerle de ifadesini bulan bugünkü düzeni halkın eyleminden korumak için, yıkılmaktan kurtarmak için yapıyordu. Efevdileri hakim sınıflara "baskıyı biraz daha azaltırsanız halk mücadeleden vazgeçer" demek istiyordu. Seçimlerde ve meydanlarda attığı bütün özgürlük nutukları ise hep halkı kendi kollarıyla mücadeleden vazgeçirmek için idi.

MC faşistlerinin bütün terör ve saldırılarına rağmen halkımızı yıldırmadığı bir dönemde, Ecevit hakim sınıfları buhrandan sözde düze çıkarmak, halkımızın mücadelelerini "tatlı sözlerle" bastırmak için hükümete geldi. İlk zamanlar "siz durun, hükümet halleder" politikasıyla halkımızın devrimci mücadelesini pasifize ederek bastırmaya çalıştı. Daha sonra "sağa da, sola da karşı çıkma" adı altında, "anarşiyi durdurma" adı altında, faşist terörün sivri yanlarını törpülemeyi de göstere rek, halka yavaş yavaş baskı tedbirleri getirmeye başladı.

Bugün aynı Ecevit Hükümeti öğrenci ve öğretmen öldüren faşist katilleri rahatsız etmemek için ama öğrencilerin kendi hakları ve güvenlikleri için yapacakları eylemleri yasaklamakta ağır cezalar getirmektedir. Dün meydanlarda "Analar evlatlarının öldürülmesini önlemek için oy verin" demagojisi yapan Ecevit bugün halkımızın evlatlarına kendi haklarını savunmayı yasaklamakta, öğrenim özgürlüğünü engellemektedir.

Bugün Ecevit belki de bütün yüzüzlüğüyle aynı demagojiye başvurarak "biz bunu öğrenciler rahat okusun diye getiriyoruz." diyecektir. Fakat kölece yasakların olduğu bir yerde öğrencilere ne rahat vardır ne de öğrenim özgürlüğü. Tersine tek şey vardır: Polis copu, jandarma dipçiği. Zaten faşistlerin öğrencilere saldırımlarının nedenide onların köleliği reddedip, akademik-demokratik hakları ve hakları için mücadele etmesi değil midir?

Ecevit Hükümetinin getirdiği faşist yönetmelik, komprador patron ve ağaların gerici hükümeti olduğunu bir kere daha ispatlamakta, halka bulunduğu vaatlerin sahtekarlığını ortaya dökmektedir.

Nasıl ki faşist MC'nin terörü öğrenci gençliğimizi kendi hakları ve halkımız için mücadele etmekten yıldırmadıysa, Ecevit'in getirdiği yasaklama ve baskılar da yıldıramayacaktır. Öğrenciler yeni yönetmeliğe karşı haklı mücadelelerini yükseltecek ve bu gerici tedbirleri de yerle bir edeceklerdir.

Yurtsever basına

baskıların bir parçası:

HABERLEŞMENİN

KONTROLU VE

ENGELLENMESİ

Yurtsever Devrimci basına yönelen baskılar aralıksız sürdürülüyor. Dergimiz Halkın Birliği'nde bu baskılara uğramada ön sıralarda yer alıyor. Hakim sınıfların ölümüne korktukları, düşünceleri savunan, gerçekleri halka açıklayan bir derginin baskılara hedef olması normaldir.

Hükümet yetkililerince H.Kuruluşu ve H.Yolu'nun gizli örgüt olarak gösterilmesinden ve Kava Yayınları'nın aynı şekilde ele alınıp, provakasyon tezgahlanmasından sonra, baskılar devam ediyor.

Bunlara verilecek çok sayıda örnek vardır. Dergimizi ve diğer yurtsever devrimci dergileri satanlar, bu dergilerin afişlerini yapıştıranlar gözaltına alınmakta, işkenceye uğratılmaktadır. Gaziantep'te dergimizi, ve devrimci yayınları dağıtan BİR-DA sık sık basılmakta, aranmaktadır. Bu aramalarda kanunlara aykırılık tespit edilmediği halde aynı faaliyet polisçe sürdürülmektedir.

Bir başka baskı postada uygulanmaktadır. Dergimize gönderilen bazı yazılara ve kolilere postada el konulmaktadır. Almanya'dan gönderilen bir dizi kitap kolisi bu şekilde postada sözde "kaybolmuş"tur. Sözde "kaybolmuş" diyoruz. Çünkü, bu kitap dizisinin (15 ciltten) bir kaç elimize geçti ve elimize geçenlerin sıra numaraları 1, 3, 6, 11'dir. Yine yurtdışındaki bazı abonelerimize postaladığımız dergilerimiz abonelerimize ulaştırılmamaktadır. Hong Kong'daki bir abonemizin 30'u aşkın sayıdan ancak bir tanesi eline geçmiştir.

Postada el konulan mektupların son belirgin örneği Erzincan ile ilgilidir. Bu ilde dergimize yollanan bazı mektuplara postada el konulmuştur. Son olarak Erzincan 1 Mayıs mitingine ait haber ve fotoğrafları içeren mektup postada "kaybolmuş"tur. Erzincan'da üzerine yaygalar koparılmasına, faşistlerin yarattığı korku havasına H. Kurtuluşu, H.Yolu, Devrimci Yol ve Kürt milliyetçileri gibi küçük burjuva örgütlerinin baltalamalarına rağmen ileri Seramik İş sendikası tarafından gerçekleştirilen ve 2500 kişinin katıldığı bu eylem, işte bu nedenle dergimiz tarafından duyurulmamıştır. Türkiye'de başka yayın organlarında yer almayan bu eylem hakkında devrimci kamuoyunun bilgi edinmesi böylece önlenmiştir. Erzincan'dan yollanan 1 Mayıs mitinginin yazı ve fotoğraflarına el konulması, daha sonra bu ildeki okuyucularımızın yazdıkları mektuplarla açığa çıkmıştır.

Halkın Birliği'ne yönelik baskıların bir başkası posta kanalıyla olan bütün haberleşme, ve yazışmaların kontrol edilmesidir. Bilindiği gibi bu kontrol öteden beri uygulanmaktadır. Yurtsever yazarların, demokrat, ve devrimcilerin mektupları okunmakta telefonları dinlenmekte, telefon konuşmaları teybe alınmaktadır. Bunun bir çok örneği ortaya çıkarılmıştır. Halkın Birliği'ne gelen mektuplarda önce okunmakta, gerekli görü-

lenlerin fotokopileri alınmaktadır. Bu kontrol nedeniyle mektuplar elimize 3 gün ile bir hafta arasında değişen bir gecikmeyle geçmektedir. Polis veya, MİT okunan mektupları kuvvetli, ve aynı türden zamklarla yapıştırmaktadır. Elimize geçen mektuplar bu olguyu ortaya koymaktadır. Tabii, bazı mektuplara, bu arada el konmaktadır. Ondan sonra politikacılar demokrasi-den, haberleşmenin kutsallığından, özgürlüğünden ve gizliliğinden utanmazca bahsetmektedirler. Siz hangi özgürlükten bahsediyorsunuz. Bu laflarla kargaları bile kendinize güldürüyorsunuz.

Son olarak bir noktaya daha dikkat çekelim. Dergimize yollanan mektupların bazıları provakasyona hizmet edecek niteliktedir. Biz bu mektupları yollayanları tanımadığımız için, yollayanların gerçek durumları ve nitelikleri hakkında açık bilgimiz yoktur. Bu yüzden, iyi niyet ve duygularla yazan fakat böyle provakasyonlar için malzeme oluşturan okuyucularımızın, mektuplarıyla provakasyon yaratmak amacıyla yazanlar arasında her zaman açık bir ayırım yaparak iyi niyetlileri eleştirmek ve uyarmak imkanı bulamıyoruz. Bu nedenle de bu tür mektuplara genel olarak ilgi göstermiyor cevap vermiyoruz. Bazı karanlık kişilerin yolladıkları mektuplarla ilgili en belirgin örnek, Kınık ve çevresinden dergimize yazan ve kendisini İskender Gündüz adıyla tanıtan (gerçek istimin bu olup olmadığını, bilmiyoruz) kişinin mektuplarıdır. Bu kişi ilk çıkışında dergimize abone olmuş, çevresinden abone bulunmuş ve sürekli mektup yazmıştı ve halen yazmaktadır. İlk sıralarda ve bir süre sonra sıradaki abone taleplerinin yeri ne getirilmesi dışında, bu kişiye en küçük bir cevap verilmiş ve hiç bir yazısına dergiimizde yer verilmemiştir. Buna rağmen bu karanlık kişi abone-lik durumuna son verdiğimiz halde provokatif nitelik taşıyan bir çok mektubu dergimize yollamaya devam etmiştir.

Halkın Birliği bütün oyun baskı ve engellere karşı savaşmakta kararlıdır. Okuyucularımız, bütün bunları dikkate alarak dergimize yazdıkları mektuplarda bazı yazılar için gereksiz olan somut isim ve yer gibi ayrıntılara yer vermemelidir. Tabii bu gerektiği yerde ayrıntılara yer vermemek anlamını taşımaz; hangi somut ayrıntının, hakim sınıflarca bilinmesinin, zararlı olduğunu özenle tespit etmek ve buna göre davranmak gerekir anlamına gelir. Yoksa halk için gerekli olan ve hakim sınıfların bilmesinin önem taşıdığı bütün ayrıntılara yer verilmelidir. Yine okuyucularımız önemli haber ve yazıları taahhütlü olarak atmalı, gerektiğinde elimize geçip geçmediğini dergimizden sormalıdır.

Yurtsever Devrimci basına baskılar, kompradorları ve ağaları yıkılmaktan kurtaramayacak halk demokrasisi mücadelemizi, zafere ulaşmaktan alakoyamıyacaktır.

Kayseri Eğitim Enstitüsü

Faşist işgali kıran öğrenciler mücadeleyi sürdürüyor

Kayseri Eğitim Enstitüsü'nün açılmasından günümüze kadar Yurtsever Gençliğin faşist saldırılara, pasifizme ve Maceracılığa karşı mücadelesi adım adım yükseldi. Okul açıldığında geniş kitle toplanarak faşist işgal altındaki okula derli toplu gitmeye başlandı. Yurtsever Gençlik ilk dönemlerde faşist güçlerle açık çatışmaya girilmeden güçlerini toplamaya çalıştı. Bu dönemde devrimci güçler dağınık ve örgütsüzken faşist güçlerle, açık çatışmaya girmeye çalışılan, Devrimci Yol'un maceracı çizgisi pratikte iflas etti. Kitlenin tek yumruk gelip gitmesine karşı çıkan PDA oportünizminin taktikleri iflas etti. Okulda anti-faşist güçleri birleştirerek esas mücadele MHP'li faşistlere yöneldi. Devlet güçleri ile mümkün olduğunca çatışmaya girmeye çalışıldı.

Bu doğru taktik hayata geçirilerek faşistler geriletildi.. Okulda faşistlerin gerilemesi sonucunda teker teker okuldaki faşist elebaşlarının toplu halde dövülerek atılması faşistleri daha gerilettiler.

Faşistler gittikçe yok olduklarını anlamaya başlayınca Türkiye'nin her tarafında olduğu gibi toplu katliamlara başladılar. Faşistler, Yurtsever Devrimci Öğrencilerin geçtiği yola bomba koydular. Bombanın zaminından önce patlaması ile iki çocuk yaralandı. Yurtsever Gençlik diğer anti-faşist güçlerle, bu olayı protesto etti.

Faşistlerin bomba saldırısı, bir çaba vermeyince okulda polis desteğiyle işgale yeltenen faşist güçlerin işgal hevesleri kursaklarında kaldı. Okulda faşist işgale zemin hazırlayan, güçler faşist sözde "emniyet" güçleridir. Bunlar okuldan polisleri dışarı çıkararak, okula gizlice yerleşen faşist beslemelerin işgalci hareketine yardımcı oldular. Okul dışındaki faşist güçleri püskürtün Yurtsever güçlere saldırdılar. Faşist Albayın vurun "komünistlere" diye emir vermesi ile jandarma

polis öğrencileri kız-erkek demeden dipçikledi, copladı.

İşgal hevesleri kursağında kalan faşist sürüler suçlu olması na rağmen faşist vali'nin isteğiyle 4 yurtsever cezaevine atıldı. Okulda etkinliğini yitiren faşistler fünye patlatarak, okulda kargaşalık çıkaracak kadar acizleştiler. Okulda etkinliklerini yitiren faşistlere karşı, faşist ideolojiyi aralıksız teşhir etme ve saldırılarını boşa çıkarma görevi hala güncelliğini korumaktadır. Faşistlerin, hakimiyetinin kırılması devrimci saflarda rahatlamaya değil, mücadeleye ruhunun gelişmesine yol açmalıdır.

Bir de dikkati çeken nokta, sosyal faşistlerin tavrıdır.

"Maocu bozkurtlar" diyerek, gazetelerinde dergilerinde yapılan kusan bu halk düşmanları, CIA'nın bir kolu dediği devrimcilerle Ülkücü faşistler arasında çatışmalarda anti-revizyonist grupları izlemek zorunda kaldılar. Bunlar faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadele eden güçlerin özellikle Yurtsever Gençliğin kitleler üzerindeki büyük prestijinden korkmaktadır. Altın alta taban yaratmaya çalışmaları boşunadır.

Faşistlerin değerli dostları Aydınlıkçılar ise tam ilkesizlik içinde bir yandan (Maceracı revizyonist dediği yurtsever güçlerin peşine takılmırlar öte yandan aktif mücadeleyi engellemeye, devrimci güçleri faşistler karşısında dağıtmaya çalışmırlardır. Kitlelerin kararlılıkla faşistlere yöneldiğini gören bu dönemler takımı "Maceracı oluyor" diye yaygara yapmaktadırlar.

Kayseri Eğitim Enstitüsü'nün den Yurtsever Gençlik kararlılığını şöyle belirtiyor:

"Saflarımızı daha sıklaştırmak, saldırı ve yılmadan faşizme ve sosyal faşizme karşı yurtsever gençliğin mücadelesini daha ileri götürerek Demokratik Halk iktidarıyla Kurtuluşu kavuşacağız"

Faşist katliamlar öğretmenlerin mücadelesini durduramaz

Bir hafta içinde sadece İstanbul'da 3 Eğitim Enstitüsü öğretmeni faşistlerin silahlı saldırısına uğradı. Atatürk Eğitim Enstitüsü Müdürü Muavini Fahrettin Yılmaz öldürüldü. Fahrettin Hoca'nın cenazesinin ertesi günü gene aynı okul grafik öğretmeni Cuma Ocaklı ağır yaralandı. 10 Temmuz 1978 Günü'nde Ortaköy Eğitim Enstitüsü Müdürü Muavini İbrahim Osmanoğlu otobüste vuruldu.

Ayrıca Ankara'da da Doç. Bedrettin Cömert ve eşine ateş açıldı. Bedrettin Cömert hemen öldü, karısı da ağır yaralandı.

Eğitim Enstitüleri açıldı -ğından beri hem öğretmenler hem de öğrenciler üzerine faşistler bombalı, silahlı, sopalı saldırılarını aralıksız sürdürüyorlar. Ayrıca bir çok yerde TÖB- DER'li öğretmenler ölümle tehdit ediliyorlar. Hükümet yetkilileri başvurulara karşı kulaklarını tıkamayı tercih ediyor.. Birbirlerini sorumlu göstererek oyalıyorlar. Örneğin; bir hükümet yetkilisi öğretmenlere yapılan saldırıyı sağ-sol çatışması

olarak gösteriyor. Ve hükümetle ilgisi olmadığını söylüyor.

TÖB-DER genel merkezini ele geçiren sosyal-faşist yöneticiler de öğretmenlere yapılan saldırılara karşı göğüs geremekte, hükümetteki CHP gericiyle riye uzlaşmaktadırlar.

Bu durumda öğretmenlerin örgütümüz TÖB-DER'e sahip çıkması faşist saldırılara karşı öğrenciler ve halk kitleleriyle birleşerek aktif mücadele vermesi zorunludur.

Ne faşist diktatörlüğün hizmetindeki CHP yöneticileri, ne de örgütümüz genel merkezini ele geçiren sosyal-faşist yöneticiler bizlerin ve öğrencilerimizin can güvenliğini sağlayamaz, demokratik eğitimi gerçekleştiremez.

EĞİTİM EMEKÇİLERİ ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON! KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!

TÖB-DER AKSARAY VE ÜSKÜDAR ŞUBELERİNDEN Devrimci Demokrat Öğretmenler

FAŞİST SALDIRILAR NEDEN ÖĞRETMEN VE ÖĞRETİM GÖREVLİSİ, ÜYELERİ ÜZERİNDE YOĞUNLAŞTIRILDI

Faşist saldırılar, uzunca bir zamandır kitle katliamı boyutlarına ulaştı. Toplu halde bulunan öğrencileri tarayan bombalayan faşist caniler, ilerici halkın toplu halde bulunduğu kahveleri, dernekleri vb'de hedef aldılar. Kahveler bombalanıyor, otomatik silahlarla taranıyor, her defasında onlarca yurtsever vurulup düşüyor, bunların büyük kısmı can veriyor. Artık, her gün birden fazla yurtseverin, devrimcinin öldürülmesi sözkonusudur.

Faşist canilerin tüm yurtseverlere saldırdıkları, hatta binlerce halka her türlü zulmü uyguladıkları apaçıktır. Bu saldırılar başta öğrenciler ve işçiler olmak üzere tüm halkımıza yöneltilmiştir. Bu doğaldır. Çünkü onlar tüm halkımıza düşmandırlar, her tür ilerici, düşünceye, aydınlığa düşmandırlar... Halkımızın uyanması, kavgaya atılması onlar için ölüm demektir, yok olma demektir. İşte bu nun için halkımızın büyüyen devrimci öfkesinden korkuyorlar, devrimci bilincini daha filiz halindeyken kırmak istiyorlar.. Onlar çürüyen ve çöken sınıfların menfaatleri, varlıkları tehlikeye düştüğü için böyle davranıyorlar. Vahşi zulümle, zorbalıkla, katliamla ayakta kalmaya çalışıyorlar, kudurmuşçasına saldırmıyorlar. Ama, her saldırılarında, her baskılarında halkımızın devrimci öfke dalgalarının, kabarmasına neden oluyorlar. Bu dalgalarda boğulacakları anı yaklaştırmaktan başka birşey yapmıyorlar

Son günlerde dikkati çeken nokta, faşist canilerin öğretmenlere, öğretim üyelerine, ilericilere aydınlar, yöneticilere saldırıları, cinayetleri yoğunlaştırması olduklarıdır. Birbirini peşisıra İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü Müdür Yardımcısı Fahrettin Yılmaz'ın katli, aynı okuldan Öğretmen Cuma Ocaklı'nın ağır yaralanması ve Ortaköy Eğitim Enstitüsü Müdür Yardımcısı, İbrahim Osmanoğlu'nun ağır yaralanması bu saldırının son örnekleridir. Bir süre önce, Gaziantep'te, Kayseri'de ve diğer yerlerde de ölüm ve yaralamayla sonuçlanan faşist saldırılar Eğitim Enstitüsü öğretmen ve yöneticilerine yöneltilmiştir.

Özellikle Eğitim Enstitüsü, öğretmen ve yöneticilerine yöneltilen bu faşist saldırılar, özel bir anlam taşımaktadır. Faşist MC hükümetleri döneminde, iki yıl Eğitim Enstitülerine faşist militanlar dolduruldu. Devrimcilerin ve yurtseverlerin bu okullara girmesi önlenmeye çalışıldı ve bunda bir ölçüde başarı olundu. Eğitim Enstitüleri faşistler için iki bakımdan önem taşıyordu. Her şeyden önce bu okullar öğretmen yetiştirdiklerinden, eğitim kadrosunu tamamen faşistleştirmeye yöneldiler. Böylece, ilkokuldan üniversiteye gelinceye kadar öğrencileri faşist şartlandırma altına almayı planladılar. Öğrenci gençliğin devrimci mücadelesini söndürerek düzen hizmetkârı faşist robotlar yetiştirmeyi planladılar. İkinci olarak, Eğitim Enstitüleri, çok yaygındı ve Milli Eğitim Bakanlığına bağlıydı. Bu okulların öğretmen ve yönetici, kadrosunu düzenleyip, faşist militanları okullara doldurduklarında, polisin de desteğini sağ

layarak bu okulları faşist üslu ri haline dönüştürmek mümkündür. Bu okullar, çok yaygın olduğundan, pek çok ilde bu okullara dayanarak faşist terör uygulamaya, devrimci mücadeleyi bu yolla da bastırmayı planladılar.

Faşistler bu hesaplarında, kısmi başarı sağladılar. Yöneticileri faşistlerden oluşturulan ve polis desteği sağlanan birçok Eğitim Enstitüsü yeni alınan faşist militanların yardımıyla, faşist işgal altına alındı. Devrimci, yurtsever öğretmen ve öğrencilere zulmedildi.. Bunlar okullardan atıldılar, sürgündüldürüldüler. İki yıl üstüste Eğitim Enstitüsü sınavları danıştayca iptal edildiği halde, MC bu kararları uygulamadı

Ecevit Hükümeti işbaşına gelince, temsil ettiği hakim sınıf kesimlerinin menfaatlerini sarsıcı hal alan bu olayla el attı, Ama bu işi faşistlerle uzlaşarak gerçekleştirdi. Faşist, militanların kovulmasını öngören danıştayın sınavları iptal kararını uygulamadı. Ancak birçok okulun faşist yöneticilerini değiştirmek okullara yeni öğrenci kaydetmek yolunu tuttu... Polisin faşistlere desteği ortadan kalkmamakla birlikte eskisine göre azaldı. Böylece faşist yönetici-faşist militan-faşist polis çemberinin yarattığı işgallerin kırılmasının şartları doğdu. Devrimcilerin ve yurtseverlerin önderliğinde birleşen, geniş öğrenci kitleleri kararlı mücadeleye sonunda birçok yerde faşist işgali kırdılar. Yer yer faşist elebaşları okullardan, sürgündüldürüldüler. Eğitimin yapılabilmesi şartlarını yarattılar. Polisin, Milli Eğitim Bakanlığının, ve bazı gerici yöneticilerin baskısına rağmen başarı sağladılar

İşte faşistler bu durumu hazmedemediler. Bu yüzden devrimci yöneticileri ve öğretmenleri katlederek sindirmeye çalışıyorlar. Böylece yurtsever yönetici ve öğretmenlere boyun eğdirebileceklerini, genç amaçlarına ulaşabileceklerini sanıyorlar. Son günlerdeki seri saldırılarının nedeni budur. Hükümet yetkilileri, diğer olaylarda olduğu gibi, bu olaylarda da profesyonel faşist cinayet bekelerinin üzerine gitmiyor... Halkın kabaran öfkesini bastırmaya çalışıyor. Ama, bu saldırılar yurtseverleri daha çok biletti, faşistler amaçladıklarının, tersi bir sonuçla daha güçlü, bir direnişle karşılaştılar.

Faşistler, ilerici aydınlarla, özellikle öğretmen üyelerine saldırılarını da yoğunlaştırdılar. Server Tanilli'yi felç bırakan saldırı savcı Doğan Öz'ün katli, Orhan Yavuz'un ve Niha-yet Bedrettin Cömert'in öldürülmesi bu saldırıların en çarpıcı olanlarıdır.

Faşist katiller, Doğan Öz Bedrettin Cömert gibi faşistlerin faaliyetlerini soruşturma, görevi üstlenmiş ilerici aydınları, Orhan Yavuz ve Server Tanilli gibi faşizme karşı direnen yurtseverleri hedef alıyorlar. Böylece faşizme karşı direnen, halkın yanında yer alan aydınları sindirmeye, etkisizleştirmeye çalışıyorlar. Akıllarınca yurtseverlere, büyük yanık yaratan bu olaylar vasıtasıyla gözdağı vereceklerdir. Ama, faşistler bu amaçlarında da ba-

Devamı Sayfa 15'de

ÇAĞRI

YOL, SU, ELEKTRİK, HAKKI YÜRÜYÜŞ
VE MİTİNGİNE KATIL
TARİH: 30 TEMMUZ PAZAR
SAAT: 13
BAŞLANGIÇ YERİ: GAZİ MAHALLESİ (ÇİFTLİK)
DÖRTYOL DURAĞI
MİTİNG ALANI: KÜÇÜKKÖY MEYDANI
TERTİP KOMİTESİ

TÜRK-YUNAN GÖRÜŞMELERİ İKİ ÜLKE HAKİM SINIFLARINCA ARZULANAN SONUÇSUZLUKLA BİTTİ

4 Temmuz'da Ankara'da Türk ve Yunan heyetleri Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreterleri düzeyinde bir "teknik görüşme" yaptılar. Beklendiği gibi, gündemsiz başlayan bu görüşmeler, Eylül'de tekrar toplanmak üzere dağıldı. Ege kıta sahanlığı saldırmazlık paktı, hava uçuş sahası (FIR hattı) ve karasuları üzerine yapılan görüşmelerde iki taraf eski görüşlerini tekrarlamakla yetindi. Zaten her iki taraf da bu görüşmelerden, fazla bir şey beklemiyordu. Toplantıdan sonra iyi niyetten, umutlardan yine bol bol bahsedildi. Kısacası bu görüşme bir formalitenin yerine getirilmesinden başka bir şey değildi.

Proleter devrimciler, her zaman iki ülke arasında varolan veya Türk ve Yunan hakim sınıflarınca yaratılan sorunların barışçı görüşmeler yoluyla çözümlenenden yana olmuşlardır. Yine proleter devrimciler, bu görüşmelere hiç bir emperyalistin, veya sosyal emperyalistin müdahale ve baskısı olmadan görüşmek gerektiğini, sorunların ancak böyle çözüleceğini belirtmişlerdir. Ancak kompradorların ve ağaların hakim bulunduğu, bu sınıfların Amerikancı kesimlerinin iktidarı elde tuttuğu Türkiye ve Yunanistan'ın görüşmeleri Amerikan emperyalizminin menfaatleri çerçevesinde ele aldıklarını da açıkça ortaya koymuşlardır. Rus sosyal-emperyalistleri ise Türk-Yunan anlaşmazlığına, bu ülkelerden birinde hakimiyet kurmasını sağlayabilecek bir fırsat olarak bakmıştır. Sosyal-emperyalistler bu anlaşmazlıkta daha çok Türkiye'yi, destekler durumdadırlar. İşte bu nedenlerle, kompradorlar ve ağalar iki ülkede egemen buldukları Türk-Yunan görüşmelerinin köklü sonuçlara varması, milletler arasındaki düşmanca soven duygularını sökmek imkansızdır. Varılacak çözümler-gerçekleşse bile kısmi olacak ve Amerikan emperyalizminin menfaatleri çerçevesinde, onun zorlamasıyla oluşacaktır. Elbette bu durumda sorunlar var olmaya devam edecek, hakim sınıfların milli düşmanlıkları sürdürecektir. Biz, Türkiye ile Yunanistan, arasındaki sorunların barışçı yollarla çözülmesi yolundaki adımları olumlu karşılarken, bu konuda hayaller yaymamak gerektiğini ve iki süper devlet başta olmak üzere emperyalist hesap ve faaliyetlere halkların dikkatini çekmeyi gerekli görmekteyiz. Son toplantıya yaklaşımımız da bu noktadan olmaktadır.

Son toplantıda iki ülke hakim sınıfları da dünya kamuoyu önünde samimi barış isteklisi görünümü sağlamak ve mümkün olursa karşı tarafı çözüm isteme

mekle suçlamak amacıyla girdi.. İki taraf da sorunları askıda tutup, ertelemek amacındaydı... Bu süre içinde de özellikle Amerikan emperyalistlerinin kendileri lehine karşı tarafa baskı uygulamak üzere müdahalesini sağlamaya çalışacaklardır.

Her iki ülke hakim sınıfları da emperyalizmin hizmetkarıdır. ve diğer ülke aleyhine eşitsizlik sağlamak istemektedirler. Bu amaçla kendi ülkelerindeki halklara soven duygularını geliştirilmişler, körüklemişlerdir. Halklara birbirlerini düşman göstermeye çalışmışlardır, bunda bir ölçüde başarı da sağlamışlardır. Böylece kendi gerici yüzlerini, ve emperyalist efendilerini gözden saklamaya yönelmişlerdir. Ama, Türkiye ve Yunanistan halklarının birbirleriyle hiç bir menfaat zıtlığı yoktur, aksine her ikisi de aynı sömürü ve zulme maruzdur. Bu gerçek halklar tarafından her geçen gün daha fazla kavranmaktadır.

Türkiye halkının Yunanistan halkıyla hiç bir alıp veremediği yoktur. Biz Yunanistan halkıyla savaşmayı reddederek, dostluğu güçlendirerek, ülkemiz de milli demokratik halk devrimini gerçekleştirmek yolunda ilerliyoruz. Bu mücadelede, Türk hakim sınıflarının, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin manevralarını açığa çıkararak halkı eğitmek, halkımızı bu güçlere karşı mücadeleye sevk etmek görevimizdir.

Son görüşmeler iki ülke hakim sınıflarının arzularını, ertelemeyi gerçekleştirmiş ve sonuçsuz kalmıştır. Bu savsaklama, halkların yararına değildir. Başta iki süper devlet gelmek üzere tüm emperyalistlerin müdahalesine karşı çıkarak sorunların çözümünü gerektirir. Bunu yapmayan, yapamayacak olan hakim sınıflar sahtekarca iyi niyetten söz etmektedirler. İki süper devlet ise gözlerini bu soruna dikmişler, menfaatleri doğrultusunda gelişme bekler durumdadırlar. Gerçek budur. Bu gerçeğe sarılmadan doğru tavır takılamaz.

Milli Demokratik Halk İktidarı, Türkiye'nin dış sorunlarını bu arada Yunanistan'la olan sorunları barışçı ve dünya halklarının yararına olacak bir şekilde çözecektir. Milli menfaatleri korurken, başka ülkelerin hak ve menfaatlerine saygı gösterecek, milli düşmanlık politikasına son verecektir. Emperyalist, ve gerici baskılar karşısında, bir milim eğilmeyecektir. Halklar arasında dostluğu güçlendirecek ve barış içinde birlikte yaşamaları için Lenin ve Stalin tarafından konulan, ilkelerine bağlı kalacaktır.

YAŞASIN TÜRKİYE VE YUNANİSTAN HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

Ceylanpınar tarım işçileri direnenek haklarını aldılar

Urfa ili sınırları içinde yer alan Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği Türkiye'nin en büyük çiftliğidir. 1 milyon 700 bin dönüm araziye sahip bulunan bu çiftlikte özellikle yaz aylarında çok sayıda tarım işçisi çalışmaktadır.

Tarım işçilerinin çalışma şartları Ceylanpınar'da ağırdır ve yasalar uygulanmamaktadır.. Ceylanpınar'da imzalanması gereken toplu sözleşme devlet yöneticileri tarafından uzun süre -dir savsaklanıyor ve imzalanmıyordu. İşçi ücretleri asgari ücretin altındaydı ve kıdem dik kate alınmıyordu. İşçiler zorla 8 saatten fazla çalıştırılıyorlardı ve bu fazla çalışma karşılığı ücret alamıyorlardı. İşçilerin çoğunluğu geçici işçi statüsünde tutularak, kadrolu olmaları böylece haklarından faydalanmaları önleniyordu.

Bütün bunlar, tarım işçileri ni mücadeleye yöneltti. İşçiler, haklarını almak için buğday hasadının büyük kısmının kaldırıldığı şartlarda kendiliklerinden, direnişe geçtiler. İşçiler direniş zamanını iyi seçmişlerdi. Ürünün kaldırılmaması büyük zara

ra yol açacaktı. Bunu gören yöneticiler telaşa düştüler. İşçileri bazan tatlı dille, bazan tehditle çalışmaya zorladılar.. Tabii, işçilerin haklı taleplerini geçiştirmeye, çözüm getirmeye özen gösterdiler 3400 işçi bu sözlere aldanmadı. Ancak işyerinde bulunan DİSK'e bağlı TİS, Türk-İş'e bağlı TARIM - İŞ ve Hak-İş'e bağlı HAK TARIM-İŞ, yöneticileri ayrı tavır takındılar. DİSK'e bağlı TİS yöneticileri önce idare yanlısı bir tavır alarak direnişi kırmak istediler. Ancak işçilerin kararlılığı karşısında gerileyerek direnişten yana tavır aldılar.

Bu arada, Urfa Valisi ile jandarma komutanı direnişi kırmaya çalıştılar ise de başarı -sız kaldılar. Devlet Üretme Çiftlikleri Genel Müdürlüğü'nün işçilerin atılmasını istemesi karşısında işçiler direnişi greve dönüştürdüler. Bunun üzerine Urfa'dan Jandarma birlikleri, zırhlı tugay birlikleri 70 kadar tank civar illerden asker ve Urfa'dan polis getiren gericiler, Ceylanpınar'ı kuşattılar. Onlar grevi zulüm ve gözdağı ile kırcaklarını umuyorlardı. Buna CHP yöneticileri ve bakanlarının sahte vaatleri ve gözdağı verme gayretleri de eklendi. Gericiler, işçilerin haklı mücadelesini bastırabilmek için grevin amacını farklı göstermeye yalan haberler yaymaya giriştiler. Grevin Kürtçülükle ilgili olduğundan, işçilerin buğdayı yaktıklarından makineler zarar verdiklerinden dem vurdular. Ama bütün bunlar sökmeydi.

Gericiler, sendikacıları, işçileri tutukladılar. İşçileri, işten çıkardılar, başka çiftlik

lerden araç ve işçi getirdiler. Ama bunlar da sökmeydi. İşçilerin bir kısmı işbaşı yaptıysada çoğunluğu grevi sürdürdü. Sonuçta gerici işçileri sindiremeye yince bazı hakları kabul etmek zorunda kaldılar.

İşçiler normal günlerde ve tatil günlerinde yaptıkları mesai ücretini alacaklar, direnişten dolayı çıkarılan işçiler geri alınacak ve direnişte geçen günler yıllık izinden sayılacaktır.

Ceylanpınar'ın yiğit işçileri sendika ağalarının, hükümetin, çiftlik yönetiminin, faşist ordu ve polis, kısacası, tüm gericilerin ördükleri duvarı yıkarak bazı haklarını aldılar. Zalimin önünde boyun eğmediler. Yalanlara ve tehditlere, kanmadılar. İşçi sınıfının kararlılığını, mücadeleciliğini niteliğini ortaya koydular.

Ceylanpınar direnişi ordu ve polis halk düşmanı işçi düşmanı yüzünü bir kez daha ortaya koydu. Gericilerin işçi sınıfının kitle hareketlerinden ne kadar korktuklarını ortaya koydu. CHP gericilerinin gerici yüzünü ortaya koydu, sendika ağalarının niteliğini sergiledi. İşçilere dostunu düşmanını öğretti.

Ordunun ve polisin giriştiği baskı ve gözdağı verme çabası bölgede yaşayan Kürt Milleti ne karşı da yöneliktir. Bu vesileyle Kürt milletine daha fazla baskı yapılmış, gözdağı verilmiştir. Hatta, işçiler ve halka saldırma bahanesi olarak "işçilerin kürtçülük yaptığı" iddiası ortaya atılmıştır.

Ceylanpınar direnişi tarım işçilerinin mücadelesinin geliştiğini göstermiş ve proleter devrimcilerin bu mücadeleye eğilmeleri gerektiğini ortaya koymuştur. Ceylanpınar'da kendiliğinden gelişen ve sendika ağalarını aşan mücadele tarım işçilerinin barındırdıkları mücadele gücünü ortaya koymaktadır. Tarım işçilerinin genellikle örgütsüz olduğu günümüzde bu mücadeleye ağırlık vermek önemli bir görevdir.

Tarım işçilerinin kurtuluşu da milli demokratik halk devrimiyle gerçekleşecektir. Milli demokratik halk devrimiyle büyük toprak mülkiyeti tamamen kaldırılacak, topraksız ve az topraklı köylülerin toprak talebi bu toprakların dağıtılmasıyla karşılanacaktır. Devlet çiftlikleri veya büyük kapitalist çiftliklerin toprakları ise köylülerin talebi ve sınıf mücadelesinin menfaatleri gözönünde tutularak dağıtılacak veya bunun sözkonusu olmadığı yerlerde sosyalist mülkiyete dayanan kolektif çiftlikler kurulacaktır. Bu çiftliklerdeki işçiler, her türlü haklarına, sağlıklı, insanca ve özgür bir yaşama kavuşturulacaklardır.

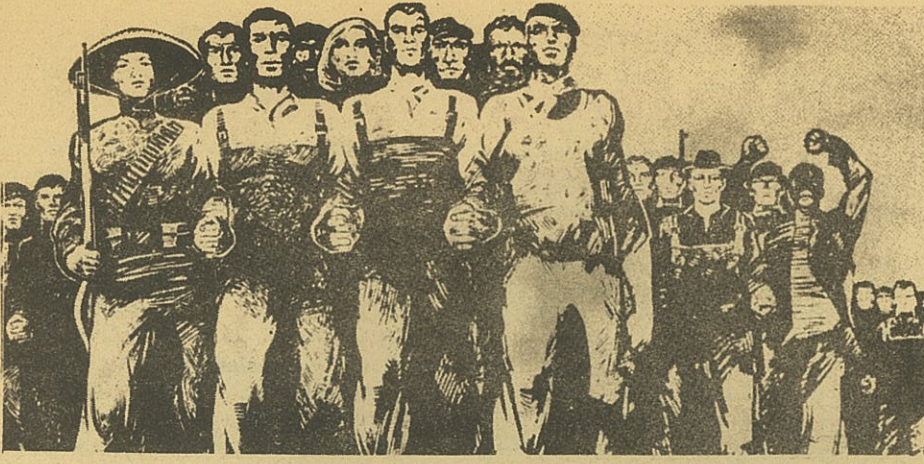
PTT EMEKÇİLERİ:

"haklarımızı kararlı mücadeleyle alacağız."

Bizler, Tahtakale Santralında çalışan PTT'li Emekçiler olarak halkımıza üzerimizdeki baskıları ve sömürüyü gazeteniz vasıtasıyla anlatmak istiyoruz. İşyerimiz 24 saat aktif çalışan bir yer. Her dakika her saniye çalışıyoruz. Her gün 5.5 saat çalışıyoruz. Ayrıca

ayda bir hafta gece nöbeti dedimiz akşam 7'den en erken 2'ye kadar çalışmak zorundayız. Çalışma şartlarımız çok ağır. Bir saniyemiz bile boş geçmiyor, sürekli kanal gürültüleri ve elektrik çarpması tehlikesi.

Bunlar sinirlerimizin yıpratıcı
Devamı Sayfa 15 'de

İş cinayetlerinin sorumlusu komprador patron-ağa düzenidir

Yurdumuzda, "iş kazalarının" ardi arkası kesilmiyor. Maden ocaklarında grizu patlamaları, ocak çökmeleri, inşaatlarda çökmeler, düşmeler, fabrikalarda, yangınlar, zehirlemeler makineye kapılmalar, kazan patlamaları vb. nedenlerle onlarca işçinin hayatını kaybettiği, yüzler cesinin sakat kaldığı bu "iş kazalarıyla" hemen her gün karşılaşmaktayız. Aslında bunlar "iş kazası" olmanın ötesinde olaylardır. Her türlü iş emniyetinden yoksun, en basit tedbirin bile alınmadığı bu çalışma düzeninde bu tür olayların önlenmesi imkansızdır. Sırf komprador, patronların ve efendileri emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin azgın kâr hirsini tatmin için milyonlarca emekçi en kötü şartlarda, sağlık ve emniyetten yoksun olarak çalışmaktadır.

İşte bu nedenle, bu "iş kazaları", aslında iş cinayetleridir. Bu çalışma şartları değişmediği sürece, mutlaka bu tür "kazalar" olacaktır. "Kazaların" kurbanı ise mutlaka emekçiler olacaktır. Kısacası emekçiler bilinerek ölüme itilmektedir. İşte cinayet de buradadır. Bu aşağılık düzende emekçiler bilinçle katledilmektedir. Bu durumu değiştirmek için mücadele etmeliyiz. Ancak şu kadarını iyice kavramalıyız. Kompradorlara ve onların devletine karşı bu alandaki mücadelemizde bazı başarılar sağlayabilir, bazı düzeltmeler kazanabiliriz. Ama, iş şartlarında köklü bir değişiklik sağlamamız imkansızdır. Çünkü kâr hirsiniyle yanıp tutuşan, kompradorlar, her zaman çalışma şartlarını düzeltmeye değil, daha çok kazanmaya bakacaklardır. Devlet de bu sınıfa aittir.. Ondan yanadır. Sonra, işsizliğin kol gezdiği ülkemizde milyonlarca emekçi kötü şartlar da bile olsa çalışmaya hazırdır. Bu da patronları özellikle de kompradorları "nasıl olsa çalışacak bulunur" düşüncesiyle önemli bir değişiklik yapmamaya itmektedir.

İş şartlarının, sağlığa uygun ve iş emniyetinin sağlandığı bir niteliğe kavuşturulması, ancak komprador patron-ağa düzenini yıkıp halk demokrasisi düzenini kurmakla mümkün olacaktır.. Emekçilere en büyük değeri veren bu düzende, bütün gerekli tedbirler alınacak ve iş cinayetleri önlenecektir.

Meselenin bir diğer yanı da şudur: Ölen, ya da sakat kalan işçiler ve aileleri bu düzende açıklıkla, sefaletle karşı karşıya kalmaktadırlar. Ölen işçilerin ailelerine çoğu zaman hiç tazminat verilmemekte bazan da gülünç denecek bir tazminat ödenmektedir. Sakat kalanlar içinde aynı durum söz konusudur. İşçiler veya aileleri yıllarca mah-

keme kapılarında sürdürülmekte, çoğu kez suç işçilere yüklenerek patron beraat ettirilmektedir. Kısacası, emekçilerin iş emniyeti bulunmadığı gibi, iş cinayetlerine kurban gitmeleri halinde sosyal güvenceleri de yoktur. Ölenlerin gözleri açık gitmekte, aileleri sürünmektedir, yaralananlar da sefaletin çukuruna itilmektedir.

Komprador patronların ve ağaların sözcüleri, her ağalarının açışlarında, saatlerce sosyal-a daletten, sosyal-güvenlikten söz ederler. Hatta bu işle sözde ilgilenen bakanlıklar bile vardır. Ama gerçekte sosyal güvenlik yoktur, sadece lafı edilmektedir.. İşçilerin ve diğer emekçilerin uzun mücadeleleri sonucu kazan- dıkları haklar dahi çoğu zaman kağıt üzerinde kalmaktadır. Patronlar ve devlet bu hakları gerçekte tanımaya yanaşmamakta, ortadan kaldırmaya çalışmaktadır.

İş cinayetlerinin önlenmesi gibi, iş kazalarına maruz kalan emekçilere sosyal-güvenliğin sağlanması da ancak halk demokrasisi düzeninde mümkündür. Halk demokrasisi düzeninde, sosyal güvenlik bütün emekçiler için tam olarak sağlanacaktır.. Hiç bir emekçi yarınını endişe ve kuşku ile bakmayacaktır. İşsizlik yok edilecek, iş emniyeti sağlanacak, yaşlılık, hastalık kaza, vb. durumlarda emekçiler in sanca bir yaşam sürmeye devam edeceklerdir. O zaman, her şey bütün zenginlikleri yaratan emekçilerin hizmetinde olacaktır.

Bugün iş cinayetlerine karşı sesimizi yükseltmek gereklidir. Sesimizi ne kadar birlik halinde ve gur olarak çıkartarsak, mücadelemizi ne kadar fazla geliştirebilirsek o kadar daha başarılı oluruz. Unutmayalım ki, bu dü- rumdan patronlar memnundur. Ezilen ise bizleriz. Öyleyse, onlar bu durumu gönüllü olarak değiştirmeyeceklerdir. Mücadelemiz, ancak onları geriletebilir, başarı kazanabilir.

Bu mücadele gereklidir. Fakat komprador patron-ağa düzeni sürdüğü müddetçe, köklü bir değişiklik imkansızdır. İş cinayetleri önlenemez, sosyal güvenlik sağlanamaz. Sadece bazı haklarımızı dişe diş bir mücadeleyle alabilir ve uygulatabiliriz. Bize iş emniyeti ve sosyal-güvenlik sağlayacak olan düzen halk demokrasisi düzenidir. Bu nedenle, iş cinayetlerine karşı ve sosyal-güvenlik için yürüttüğümüz mücadeleyi, komprador patron-ağa düzenini yıkıp, halk demokrasisi düzenini kurmayı amaçlayan milli demokratik halk devrimi mücadelesiyle birleştirmeli, ona bağlamalıyız. Bizi kurtaracak olan, insanca bir yaşama kavuşturacak olan mücadele budur.

MADEN OCAKLARINDAKİ İŞ CİNAYETLERİNİN ÖNLENMESİ İÇİN MÜCADELE EDELİM

6 Temmuz tarihli gazeteler, 24 Nisan günü TKİ'ye bağlı Zonguldak-Armutçuk bölgesinin Kireçlik Kömür Ocağında meydana gelen ve 17 işçinin ölümüyle sonuçlanan grizu patlamasının sorumlusu olarak işverenin yani Türkiye Kömür İşletmeleri'nin (TKİ) görüldüğünü yazıyorlardı. Karadeniz Ereğli'deki mahkemece sonuca bağlanan davada işveren (TKİ) yarıyarıya kusurlu bulunmuştu. Kusurun diğer yarısı ise ölen işçilere atılmıştı. Mahkeme TKİ İdari ve Resmî İşler Müdürlüğü'ne onbin lira ceza verdi. Kısacası 17 işçinin hayatının karşılığı işverene verilen ceza sadece onbin lira oldu. Üstelik bu ceza dahi, sürekli ölüm olaylarının vukubulmasına rağmen bu yıl ilk defa veriliyor. Ama bakalım, işverenin suçu bu kadar hafif mi; onbin lira cezayla 17 işçinin katlinin sorumluluğundan TKİ kurtulabilir mi?

Türkiye Maden İşçi Sendikaları Federasyonu (Türk-İş'e bağlı) Başkanı Kemal Özer, 29 Nisan Günü yaptığı basın toplantısında bu iş cinayetinden TKİ'nin sorumlu olduğunu açıklıyor, ve Kireçlik Ocağında kazaya yol açan şartları belirtiyordu. Özetle bu şartlar şunlardı:

Ocağın havalandırma sistemi işgüvenliği mevzuatına aykırı olarak tek enerji kaynaklı ve son derece ilkeldir. Nizamnameye aykırı şekilde ve gözetici-lerden yoksun çalışmaktadır. Kazada bu durum büyük rol oynamıştır.

Ocakta, tehlike anında işçilerin çıkmasına yarayacak ikinci bir çıkış yolu yoktur. Ocak müsait olmasına rağmen, fazla üretim amacıyla nizamnameye aykırı olarak dinamit kullanılmıştır. Bu ocakta, bir tek emniyet lambası bile nizamnameye aykırı olarak yoktur. En yakın tahliye istasyonu ocağı 25 kilometre uzaklıktadır. Ocak ağzlarındaki tali istasyonlar bugüne kadar kurulmamıştır. Elektrik Enerjisi kesildiği takdirde işçilerin uyarılmaları ve tahliye-leri ele alınmamıştır. Bölgedeki sigorta Dispanserine hiç bir görevli tayin edilmemiştir.

Bütün bunlardan sonra, suçun yarısını işçilere yükleyip onbin lira gibi gülünç bir rakamla sorumluluktan sıyrılmak mümkün müdür? Elbetteki hayır. Bu olay, geliyor diyen bir iş cinayetinin gerçekleşmesidir sadece. Her olaydan sonra, bakanlar, parti liderleri, Başbakan, v.s. "üzüntülerini" bildiren meşajlar gönderirler, baş sağlığı dilerler. Kendilerinin bile inandırmadıkları önleme vaadlerinde bulunurlar. Hepsisi o kadar. Her şey "eski tas eski hamam" misali devam eder. Sonra yeni bir iş cinayeti ortaya çıkar. Aynı sahneler tekrarlanır. Hatta bazan, bakanlar işçi cenazelerini bile halkla alay edercesine ve halkı aldatmak için taşırlar.

7 Temmuz tarihli gazeteler ise Amasya Suluova'daki Yeni Çeltik Kömür İşletmelerindeki, grizu patlamasıyla 5 işçinin ağır yaralandığını ve ocakta yangın çıktığını yazıyorlardı. Bu olay da bize iş cinayetlerinin, ne derece yaygın olduğunu, özellikle kömür ocaklarında çalışanların her an ölümle yüz yüze bulduklarını ortaya koymaktadır. Siyasi iktidarlar, hükümetler değişmekte, ama bu durum değişmemektedir. Çünkü; komprador

patron-ağa düzeni bu cinayetlerin sorumlusudur ve bu düzen var oldukça iş cinayetlerinin artarak sürmesi kaçınılmazdır.

Türkiye emperyalist (sosyal-emperyalist dahil) sistem içinde yer alan ülkeler içerisinde, maden ocaklarında meydana gelen kazalar bakımından ön sırada gelmektedir. Dünyadaki çeşitli ülkelerde beher milyon ton üretime düşen ölüm oranına ait aşağıdaki tablo bunun açık kanıtıdır.

ÜLKE	YIL	ÖLÜM ORANI
Hindistan	1973	2.69
Fransa	1973	1.81
İngiltere	1973	0.44
Belçika	1973	2.15
Hollanda	1973	0.71
Batı Almanya	1973	1.03
Çekoslovakya	1972	0.72
Polonya	1972	0.96
Avustralya	1972	0.48
Kanada	1972	0.48
Amerika B.D.	1973	0.25
Türkiye	1973	15.08
Türkiye	1974	13.08
Türkiye	1975	14.33
Türkiye	1976	10.83
Türkiye	1977	10.70

Bu tablo gerçeği en kör gözlerle sokmaktadır. 1973 yılında Türkiye milyon ton üretime düşen ölüm oranı bakımından tablodaki en yüksek orana sahiptir.. Türkiye'den sonra gelen Hindistan'da bile bu oran ülkemizdeki- nin yaklaşık altıda biri kadardır. Tablodaki en düşük orana sahip olan ABD'de ise bu oran ülkemizdeki- nin altmışta biri kadardır. Bu da ülkemizdeki vahim duruma işaret etmektedir.

Bir de Zonguldak Bölgesindeki (Ereğli Kömür İşletmeleri) iş kazalarına bir bakalım:

YIL	ÖLÜ SAYISI	YARALI SAYISI
1973	70	7.264
1974	65	7.823
1975	69	6.249
1976	50	5.879
1977	47	5.879
1978	32	1.687

(25 Nisana kadar)

Rakamlar T.Maden İşçi Sendikaları Yayın Organı (Madenci) nin Haziran 78 sayısından alınmıştır.

Bu bölgede 40.000 civarında işçi çalıştığını dikkate alırsak, vardığımız korkutucu sonuç şudur. Her yıl ortalama altıyüz işçiden biri ölmekte ve altı (sadece altı) işçiden biri yaralanmaktadır. Her yıl altı işçiden birinin yaralanmaya mahkum olduğu, ölü sayısının 50'yi aşkın olduğu bir yerde "iş kazası" olamaz, artık orada cinayetler vardır.

Ne kompradorların ve sarı sendikacıların sahte gözyaşları ne de ardi arkası kesilmeyen ve adler Maden işçilerini daha fazla aldatamaz, aldatamamalıdır.. İş cinayetlerinin sorumlusu komprador patron-ağa düzenidir. Bir yandan iş cinayetlerine karşı tedbirler alınması ölen ve yaralananlara sosyal-güvenlik sağlanması için mücadele ederken, öte yandan iş cinayetlerinin ancak milli demokratik halk devri niyle önleneceğinin ve tam sosyal güvenliğe kavuşacağımızın, ilincinde olmalıyız. Bu yüzden mücadelemizi milli demokratik, halk devrimi mücadelesine bağlamalı, bu düzeni yıkarak kendi düzenimiz olan halk demokrasisi düzenini kurmaya yönelmeliyiz.

Giyim işçileri çoğunlukla küçük işyerlerinde çalışmaktadır. İşçilerin çalışma şartları, kötü, iş saatleri uzun, ücretleri düşüktür ve sürekli iş sağlama garantileri yoktur. Bu küçük işyerleri sahipleri de büyük patronların baskısı, ekonomik krizin daha çok hissettikleri yükü altında ezilmekte, amansız rekabetin de etkisiyle iflasa sürüklenmektedirler. Bu düzende, onların ekonomik durumunun kaçınılmaz gelişimi böyledir.

Istanbul Giyim İşçileri Derneği, giyim işçilerinin haklarını savunmak, dağınık işçileri örgütlemek amacıyla kuruldu. Dernek yönetimi bu çalışmalarını, halkımızın devrimci mücadelesine sıkı sıkıya bağlı olarak ele almakta, bu yönde bir faaliyet yürütmekte

dir.

İGİD, faaliyetlerinin önemli bir adımı olarak giyim işçilerinin sendika ve sigorta hakkı için mücadele geliştirmektedir. Bu amaçla giyim işçilerinin ve küçük patronların şartlarını, sorunlarını ve isteklerini tespit eden çok sayıda rapor yapılmıştır. Bu raporlar, "sekiz saatlik işgünü"nin uygulanmadığına kadın ve çocuklara eşit ücret verilmediğini, çıraklar üzerindeki baskıyı genellikle sigorta ve sendikaların bulunmadığını canlı örneklerle ortaya koymaktadır. İGİD'in sendika faaliyetini, işçiler sevinçle karşıladılar ve desteklerini belirttiler.

Aşağıda İGİD tarafından gerçekleştirilen iki raporun sunuyoruz.

Giyim işi dalında çalışanlar, halkımızın kazaktan mendile, çoraptan ayakkabıya kadar gereksinim duydukları tüm giyim eşyalarını üretiyorlar. Biz İstanbul Giyim İşçileri Derneği olarak, giyim işi dalında çalışanların, sorunlarını daha yakından tanıtmak, bu alanda var olan yaygın sömürüyü belgelendirmek amacıyla bu iş kolunda çalışan işçiler ve küçük üreticiler ile raporlar yaptık. Bu iş alanındaki kötü çalışma şartlarını gözler önüne sermek için resimler çektik. İşçiler ve küçük üreticiler çabamızı olumlu karşıladılar, sorularımızı içtenlikle yanıtladılar. Bir çoğu derneğimizin bildirimlerini, ilgiyle okuduklarını, başış verdiklerini, sorunlarına sahip çıkan bu derneği yaşatmak için çaba gösterdiklerini ve göstereceklerini söylediler. Küçük üreticiler, büyük patronların üzerlerindeki baskı ve sömürsünden yakın dılar. Büyük patronların kendilerini nasıl iflasa sürüklediklerini hayattan bir çok örnekler vererek anlattılar. Aynı zamanda, bir anket niteliğini taşıyan, raporlarımızdan çıkan önemli sonuçlardan biri de, işçi-

nin yasal hakkı olan "sekiz saatlik iş günü"nin hiç bir atölye de uygulanmamasıydı. Kadın ve özellikle çocuklar bu konuda olağanüstü baskı altındaydılar. Kadın işçilerden ve çıraklardan, günde onaltı saate yakın çalıştığını söyleyen birçok kişiyle karıştık. Kadın işçiler eşit işe eşit ücret verilmediğinden, çocuklarını bırakacakları çocuk bakımevlerinin yokluğundan, bu nedenle çocuklarının sokaklarda kaldığından yakınırken, çıraklar da patronun angaryasından, dayak ve küfüründen yakınıyorlardı. Kadın, erkek tüm işçiler ise sigorta tasızlıktan, sigortalı olan bir avuç işçi ise sigorta hastahanelerindeki ilgisizlikten ve adamkayırıcılığandan söz ediyor, dertlerini duyurmamızı istiyorlardı. Derneğimizin bir sendikalaşma çalışması içinde olduğunu kendilerine duyurduğumuzda haberimizi, sevinçle karşıladılar. Bu konuda bizlerden teşvik beklediklerini, sendika kurma çabalarımıza omuz vereceklerini söylediler.

Halen süren raporlarımızın bir kısmını aşağıdaki yazıda sunuyoruz:

Giyim işçileri sendika, sigorta hakkı için mücadeleyi geliştiriyor

- Kolay gelsin bacı, ismini söyler misin?

C- E.K.

S- Ne iş yapıyorsun?

C- Konfeksiyonda çalışıyorum.

S- Yaptığın işi bize biraz anlatır mısın?

C- Kadın kazakları, çocuk kazakları, bu işlerle uğraşıyoruz.

S- Memleketin neresi senin?

C- Memleketim Malatya.

S- İş yokluğundan mı göçtünüz buraya?

C- Orada köydeydik, iş yoksulluğu vardı, yurdumuzu ve bütün variyetimizi bırakıp buraya geldik. Burada çalışmak zorundayız. Çoluk çocuğumuzu buralarda sokaklarda bırakıp, mecburi çalışıyoruz. Çünkü hayat şartları, biliyorsunuz her taraf pahalılık içindedir. Çocuklarımızın bakımı olsa da olmasa da çalışmaya mecburuk.

S- Buradaki çalışma şartlarından memnun musun? Bu hayat pahalılığında kazancın yetiyor mu?

C- Yetmiyor, fakat yoksul olduğumuz için mecburuk çalışmaya. Hayat ucuz da olsa pahalı da olsa mecburuk çalışmaya.

S- Peki haklarınızı alamayan giyim işçilerinin sekiz saatlik iş günü, sigorta ve benzeri haklarını arayacak olan bir sendika kurulursa bu sence yararlı olur mu?

C- Tabii, yararlı olur. Bizde istiyoruz, hep elbirliğiyle, biz böyle bir teşvik de arıyoruz ki bizim haklarımız da el gibi olsun, biz de el gibi bir ekmeği yiyelim. On dört yaşından beri devamlı çalışıyorum. Benim dört tane çocuğum var. Bir tanesini okutmadım. Hepsini tahsilsiz, tahsilleri yarım kaldı. Sokaklarda, kalmış gibi görünüyorlar.

S- Sağolasın bacı.

S- İsminiz?

C- H.

S- Kaç yaşındasın?

C- Onbeş

S- Peki onbeş yaşında nasıl çalışıyorsun? Okumuyor musun ya ni?

C- Okumuyorum.

S- Niye okumuyorsun? Maddi durumun mu elvermiyor?

C- Çünkü fakiriz. Annemiz babama çünkü bize çalış diyor. Onun için biz de çalışıyoruz.

S- Nerelisin?

C- Malatya.

S- Neresindensin?

C- Kürecik.

S- Neden buraya geldin?

C- Çünkü orada iş yok. Buraya çalışmaya geldik.

S- Burada kaç saat çalışıyorsun?

C- On, onbir saat.

S- Bu küçük patron sana ne gibi baskı yapıyor? Kazancın yetiyor mu?

C- Yetmiyor, haftalık bize beş yüz lira veriyorsa da bu paray yetmiyor. Fakir olduğumuz için biz okuyamadık, bundan çalışıyoruz, bir de baskı yapıyor üzerimizde. Para yetmiyor. Onda cereyan geliyor, akşam 7'de bırakıyoruz.

S- İşçilerin haklarını arayacak bir sendika neden gerekli sana göre?

C- O zaman işçiler daha iyi haklarını alırlar. Sigorta sahibi olurlar. Sekiz saatlik iş günü uygulanır.

S- Peki İstanbul Giyim İşçileri Derneği böyle bir mücadele veriyor. Bu mücadeleye katılmayı düşünüyor musun?

C- Katılmayı düşünüyorum.

S- Sence yararlı mıdır bu derneğin çalışmaları?

C- Yararlıdır. Haklarımıza sahip çıkıyor.

Kartal'da bulunan Teknik-Çelik fabrikasında 120 işçi çalışmaktadır. Daha önce birkaç defa Maden-İş'e girmek isteyen işçileri, patron dışarı atarak onların sendikalaşmasını önlemiştir. Patron işi düşmanı Cevher İş'in fabrikaya girmesini sağlamış, böylece bu sarı sendika vasıtasıyla işçilerin mücadelesini önlemiştir. Son olarak işçiler bu sendikaya direnerek, diğer bir sendikaya, Otomobil-İş'e girmişlerdir. Bu sendikada serdika ağalarının elindedir. Fakat patron kendi soktuğu sendikadan başkasına tahammül etmiyor. Patronun hesabı şöyledir.

Otomobil-İş'i çıkarmak için fabrikayı kapatıp tekrar açacak şu andaki işçileri atıp, yeni işçiler alacak, böylece işçilerin sendikalaşmasını önleyecektir. Bunun için kahpece daleve-

reler çeviriyor. Bölge Çalışma Müdürlüğüne 2 Mayıs tarihli dilekçeyi 17 Mayıs tarihli posta damgalı bir zarfla bildirmiştir. Otomobil-İş'in yetki istemi ile bölge çalışma müdürlüğüne başvurması 4 Mayıs'tır. Böylece patron 2 Mayıs'ta yani 4 Mayıs'tan önce fabrikayı kapattığını bildirerek işin içinden çıkmayı amaçlıyor. Bölge Çalışma Müdürlüğü de patrona yardımcı oluyor 4 Mayıs'tan bir ay önce sendika, başvurup yetki istediği halde, bir türlü yetki vermedi. İşçileri oyaladı. Patrona işçi listesi için başvurdu patron sahte liste verdi. Müfettiş inceleme yaptı. Listenin sahte olduğu anlaşıldı. İşçiler birkaç defa bölge çalışma müdürlüğüne gidip yetkinin gecikmesini protesto ettiler. Uzun uğraşların neticesi bir hafta sonra yetkiyi ver-

Teknik Çelik işçileri sendikalaşmak için patrona karşı direniyor

mek zorunda kaldı.

İşveren şu anda bütün işçiyi 25 gündür işten atmıştır. Ondan önce kademeli olarak 25 işçiyi, atmıştı. Amacı sendikalaşmayı, işçileri parça parça atarak önlemektir. Bu iğrenç faaliyetlerine karşı işçiler yiğitçe direniyorlar. Çevreden işçileri destekle meye geliyorlar. Belediyelerden çeşitli yardımlar yapıldı.

İşçiler bütün bu baskılara karşı yiğitçe direnirken, işçilerin alınteri üzerine saltanat süren Otomobil-İş yöneticileri, işçilere gerekli yardıma yapmıyorlar. Onları bu direnişlerinde yalnız bıraktılar. Direnen işçiler sendikadan hiçbir maddi yardım görmemektedir. Ancak çevredeki işçilerin yardımı ile işçiler ayakta duruyor.

25 gündür hiçbir sendikacı grev yerine gelmedi. Sendikaların işverene yaptığı birinci çağrıya cevap vermeyen patron ikinci çağrıya avukatlarını gönder-

di. Ve "sözleşmeyi yapalım ama yine de fabrikayı kapatacağım." dedi. Amacı sözleşmeyi imzalamak zorunda kalsa bile şu anda var olan işçileri haklarından faydalandırmamak onları atmak yerlerine geri bilinçli işçileri almaktır.

İşçilerin direnişlerini hiç aksatmadan sürdürüyorlar. Patronun ve sendikaların oyunlarına karşı mücadele azmindeler, onlar gelecek büyük kavgalarının, ilk çatışmalarının bu direniş ve mücadeleler olduğunu, devlet ve polislerin sarı sendikaların işçi düşmanı yüzlerini kavriyerek bu yolda yürüyorlar. Hiç bir gücün durduramayacağı, yollarında emin adımlarıyla ilerliyorlar.

YAŞASIN TEKNİK ÇELİK İŞÇİLERİ İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ...

KAHROLSUN ENTRİKACI PATRON VE SARI SENDİKACILAR!

Tekstil işçileri sendika ağalarının oyununu bozacak

Bakırköy kongresini yapacaklardır

Bakırköy Şube Kongresinin önemini ve Sosyal faşist İGD'lilerin oyunlarını geçen iki sayımızda teşhir ettik. Bugün en son gelişmeleri ve buna karşı proleter devrimcilerin tavırlarını yazacağız.

Bakırköy Şubesi Tekstil'in en önemli şubelerinden biridir. Genel Merkezçiler (CHP'liler) gerekse de İGD'li sosyal faşistler bunu bildiklerinden hakim olmak için çeşitli oyunlar çevirmektedirler.

Merkezci (CHP'li) sendika ağalarının Tekstil seçimlerinde, oynadıkları oyunlar üzerinde duralım:

Bakırköy Şube Kongresinde, Merkezçilerin güçleri çok azdır (bunlar Rıza Güven ve çevresidir). Çünkü bunlar işçi sınıfı önünde tamamen teşhir olmuş kişilerdir. Bunların gayesi 26-27 Temmuz'da yapılacak TEKSTİL GENEL MERKEZ Kongresine kadar Bakırköy Şubesi'nin kongresini yapmamaktır. Çünkü Bakırköy Şubesi'nin kongresi GENEL MERKEZ kongresinden daha evvel yapılırsa, Merkezçiler Bakırköy'den hiç delege gönderemeyecekler. Ama GENEL MERKEZ kongresi Bakırköy Şubesinden daha evvel yapılırsa kendi işlerine yarıyacak. 1974 yılında Bakırköy'de yapılan kongrede Merkezçiler şube yönetimini ele geçirmişlerdi. Ve bütün delegeler de merkezciydi. Dolayısıyla otomatikman GENEL MERKEZ KONGRESİ'ne bunlar katılacak ve bu da Rıza Güven ve çevresinin tekrar merkezi ele geçirmesiyle sonuçlanacaktı. Fakat bunların bu oyunlarına karşı devrimci işçiler sessiz kalmadı. 10 Temmuz'da Bakırköy Şubesine bağlı çeşitli fabrikalardan 150'ye yakın işçi bu konuda DİSK Genel Başkanlığına baskı yapmak için DİSK'in merkezine gittiler. Aynı gün orada TEKSTİL'in bütün şube başkanları da toplantı yapıyordu. Devrimci işçiler kendi durumlarını çeşitli yerlerden gelen şube başkanlarına anlatmak için söz istediklerinde DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar ve Merkezçiler işçileri susturmak istedi. İşçiler ise konuşma haklarının olduğunu zorla da olsa konuşacaklarını, söyleyerek baskı yaptılar.

Proleter devrimci bir arkadaş söz hakkı alarak gerek merkezin gerekse de İGD'lilerin yaptıklarını teşhir ederek bunların yüzünü açığa çıkarttı. Bunun

üzerine Şube başkanları arasında oylama yapıldı. Oylamanın amacı Genel Merkez Kongresininmi yoksa şube kongresininmi önce yapılmasını saptamaktı. Ve oylama sonucunda 16'ya 4 oyla çoğunluk şube kongresinin önce yapılmasını istedi. İşçilerin haklı istek ve baskısı galip gelmişti fakat buna rağmen Bakırköy Şube Kongresi yapılmazsa işçiler eylemlerini sürdürecektir bunların sendika ağası yüzlerini açığa çıkartacak teşhir ve tecritlerini hızlandıracaklardır.

"Söz ve karar sahibi tabandır" diyen bu sendika ağaları, tabandan gelişen muhalefete karşı ellerinden gelen bütün oyunları çevirmeye çalışıyorlar. Madem sizler söz ve karar sahibi tabandır diyorsunuz. İşte taban gerçekten söz ve karar sahibi olmak istiyor niye işçi sınıfının önüne çeşitli barikatlar kuruyorsunuz? Artık işçilerin sahip çıkmakta olduğu sendikaları cebinizi şişirmek, Mercedes taksitlerle gezmek, villalarda oturmak, gibi şeylerde araç olarak kullanılamayacaksınız da ondan olsa gerek. Çünkü devranınız yıkılacaktır onun için. İşçiler bu oyunlarınızı normal karşılıyor çünkü burada iki sınıfın mücadelesi var. Bir yanda sendikalardaki asalaklığa sömürüye son vermek için başkaldıran işçi sınıfı, diğer yanda, burjuvazinin uşaklığını yapan sendika ağaları. Nasıl ki bugün Türkiye halkı iki süper devlete ve onların uşaklarına karşı mücadelette olduğu komprador burjuvazi ve toprak ağalarının partisi CHP kendisini de silip süpürecek olan bu mücadeleyi bastırmak için işçileri köylüleri, baskı altında tutuyor, onların gelişmesini istemiyorsa siz de patronuyla mücadele eden işçilere aynısını yapıyorsunuz. Ama şunu unutmayın baylar ne sizin barikatlarınız, ne oyunlarınız, artık işçi sınıfına sökmeyecektir. Sizin bu barikatlarınızı, işçi sınıfı nasırlı elleri demir bilekleri ve balyoz gibi yumruklarıyla darmadağın ederek, kendi sendikalarına sahip çıkacaktır.

Sosyal faşist İGD'nin durumuna gelince:

Sosyal-faşistler DİSK içinde tekrar hakimiyetlerini kurmak için tekstil içindeki oyun-

larına devam ediyorlar. Enson Bakırköy şube kongresinde kaybedeceklerini anlayınca çeşitli oyunlarla bu kongreyi sabota ettiler. Bunlar kongreyi iptal ettirmede Merkezçilerle bu işi ortak yaptılar. Çünkü bu kongrenin yapılması her ikisinin de rahatsız ediyordu.

Sosyal faşistler ertelenen bu kongreden sonra iyice teşhir oldular. Yeniden bir çevre toplama bilmek için işçilerin haklı taleplerini kullanarak çeşitli eylemlere baş vuruyorlar. Buna örnek en son sendika ağalarına karşı işçilerin işten atılmasını protesto için yaptıkları "ölüm orucu"dur. Ama böyle yapıyorlar diye sosyal faşist İGD'liler gerçekten işçiden yana mıdır? Hayır! Onlar Rus sosyal emperyalizminin uşağı bir iktidar amaçları için, DİSK'i ele geçirmek için, işçileri ve halkı isteklerine alet etmeye çalışıyorlar. Yoksa gerçekten işçileri savunduklarından değil. Sosyal Faşistler işçiler önünde iyice teşhir olduktan sonra sempati toplayabilmek için bu tür eylemlere başvuruyorlar. Ama bütün oyunlarına rağmen devrimci işçiler bu tür eylemlerin özünü geniş kitlelere açıklıyorlar ve açıklamaya devam edeceklerdir.

Proleter Devrimciler sosyal faşistleri teşhir etmeyi fabrikalarda yoğunlaştırdıkça bundan ürken ve teşhir olduklarını anlayan sosyal faşistler işçi arkadaşlarımızın üzerine bilinçsiz işçileri saldırtıyorlar. Buna örnek Edip İplik Fabrikasında bir kız arkadaşına bilinçsiz kız işçi arkadaşları saldırtmalarıdır. Fakat nasılsa faşistler Türkiye halkının gelişen mücadelesini zorla işkenceyle, baskıyla hile ve tertiple durduramıyorsa sosyal faşistlerin hile, tertip ve baskıları da devrimci işçilerin mücadelesini bastıramayacak. Çünkü şimdiye kadar sosyal faşistler, çok arkadaşımıza saldırdı, fabrikalardan attırdıysa da devrimci mücadeleyi engelleyemediler. Ve tam aksine işçi sınıfı sendikalarında ve hayatın tüm alanında, sosyal faşistlere karşı mücadelelerini geliştirmektedir.

Sosyal faşistler daha sonraki günlerde çeşitli bildiri ve baskı dağıtarak yalan söylüyorlar. Bir bildiride şöyle diyorlar. "İt

tifak Gurubu bizim kongreyi kaza nacağımızı anlayınca Merkezle ittifak yaparak kongreyi erteletti." Halkımızın güzel bir atasözü vardır: "YALANCININ MUMU YATSIYA KADAR YANAR" Utanın Beyler utanın! O kongreye gelen 2500 işçi buna şahittir. Bakırköy Şubesine bağlı bütün fabrikalardaki işçilere sorulabilir. Kongreye gelen işçilerin üçte birinden azı sizin safınızdaydı. Ve sizler Merkezçilerle anlaşmıştınız. Nasıl mı? Siz o gün kongre salonunda Merkezçileri destekleyecektiniz. Bunun karşılığında, Merkez de size Beyoğlu Şubesini verecekti. Fakat Kongre salonunda ne siz ne de merkez umduğunu bulamadı. Bu sefer de çeşitli oyunlarla kongreyi ertelettiniz. Ama yakında yapılacak kongrede, işçi sınıfı bu tükürdüklerinizi, yalatacak için size gereken dersi verecektir.

Sosyal faşistler çeşitli fabrikalarda devrimcilerle konuşan işçiler üzerinde baskılarını devam ettirmektedirler. En son yine Edip İplik Fabrikasında bir devrimci işçiye "Ölüm Orucu" nu desteklemesi için zorla imza attırmak istedikler. Arkadaş buna karşı koyunca ustası aracılığıyla tehdit ettirerek imza attırmak istedikler. Arkadaş da "ben bu fabrikadan atılsam bile işçi sınıfının çıkarlarına ters düşen bir bildiriye imza atmam" diye yince saldırmaya çalıştılar. İGD lilerin safında olan işçiler;

Sosyal Faşistlere "sizin bu yaptığınız namussuzluktur" diyerek buna karşı çıktılar. Ve sizin yüzünüzü de "anladık" diyerek İGD'den ayırdılar.

Bütün bu olaylar ve gelişmeler sosyal faşistlerin sendikalarda teşhir oldukça saldırganlıklarını iyice arttırdıklarını, gösteriyor. Buna karşı PROLETER DEVRİMCİLER hiç bir baskıdan yılmadan bunların yüzünü geniş kitlelere göstererek teşhir faaliyetini hızlandırmalıdır.

İttifak Grubuna gelince bu grubun listesi Vatan Partisi taraftarı işçilerle, Proleter Devrimci işçilerden oluşmaktadır. Her iki grup sendikada demokrasi uygulamak için sosyal faşist İGD lilere ve Merkezci Sendika ağalarına karşı ittifak kurmuştur.

Bu listede var olan Vatan Partisi taraftarı işçilerin Merkez-

Dev. Say. 15'de

Birlik Sigorta'da grev başarıyla sürüyor

Merkez Elmadag'da bulunan, sınırlı sorumlu Birlik Sigorta Kooperatifinde İLbank-İş sendikası tarafından sürdürülen toplu iş sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanmıştır.

Uzlaştırma Kuruluna götürülen uyuşmazlık konuları ile ilgili uzlaştırma Kurulu kararı işverence kabul edilmeyince, İLbank-İş Grev kararı olarak 7.6.1978'de ilan etmiş ve 16.7.1978 den itibaren de uygulamaktadır. Birlik sigorta işyerinde yetkili sendika İLbank-İŞ olmakla birlikte Bank-İş sendikasında üyeleri vardı. Uyuşmazlık safhasında Bank-İş üyesi işçiler de olumlu bir tavırla, başarı için gerekli olduğunu belirterek İLbank-İŞ saflarına katıldılar. Grev ilan edildikten ikigün

sonra işveren, hakim sınıfların kendilerince konan yasaları da hiçe sayarak dokuz işçinin işine son verdiğini bildirmiş ve bu tavır Birlik sigorta işçilerini işverene ve hakim sınıflara karşı daha da bilemiştir. İş yerinde çalışan otuzbir işçinin tamamı greve katılmaktadır.

Grevci işçiler, grevin başarıyla sürdüğünü, atılan arkadaşları yeniden işe alınana ve tüm haklar elde edilene kadar da süreceğini, bu işte çok sabırlı olduklarını ve işvereni mutlaka dize getireceklerini belirtmişlerdir.

YAŞASIN BİRLİK SİGORTA İŞÇİLERİNİN BİRLİK VE MÜCADELESİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

FINANS-KAPİTAL VE KOMPRADOR KAPİTALİZMİ AYNI SOSYO-EKONOMİK KATEGORİDE MİDİRLER?

H.Kurtuluşu'nun sosyo-ekonomik planda ayrı, sınıfsal planda ayrı temel gelişme tespit etmesi sorununda, görüşlerine çıkış, noktası olarak komprador kapitalizminin finans-kapital temeli üzerinde yaratılmasını, ve gelişmesini aldığı bilinmektedir. HK finans-kapital ile komprador kapitalizmini aynı sosyo-ekonomik kategori içinde görmektedir. PB şu tespiti üzerinde görüş geliştirmiyor.

"... doğrudan doğruya ihraç edilen finans-kapitalin ülkede yatırılması ve genişletilmiş biçimde yeniden üretilmesi temelinde yaratılan, emperyalizmin uzantısı komprador tekelci kapitalizm..." (PB sayı 2 s 20)

Önce kısaca şu noktada üzerinde durulalım.. "Sosyo-ekonomik" planda bir temel gelişme tespiti yaparken, zorunlu olarak bir sosyo-ekonomik kategoriye ait egemen sınıfları, gelişmenin karşı-devrim yönünde düşünüyoruz demektir. Çünkü, adı üzerinde söz konusu olan "sosyo-ekonomik" bir kategoridir. Yani toplumsal ve ekonomik bir sosyo-ekonomik kategorinin belirlenmesi, ekonominin ve ekonominin ayrı düşünülmesiyle sınıfların (toplum yapısının) belirlenmesidir. Bu sınıfların ekonomik temelini ve karşılıklı ilişkilerinin belirlenmesidir. İşte bunun için sadece ekonomik kategoriden değil, toplumsal (sosyal) ve ekonomik kategoriden bahsediyoruz. Bir başka deyişle sınıflardan ve onların ekonomik temellerinden birbirinden, ayırmadan birlikte bahsediyoruz. Bir sosyo-ekonomik kategori olarak kapitalizmden bahsettiğimizde, burjuvazi ve proletaryadan da bahsediyoruz demektir. Aslında HK sadece ekonomik kategoriden de bahsetseydi durum değişmezdi. Ama sosyo-ekonomik kategori sözü edilip, bundan ayrı olarak sınıfsal planda, bir temel gelişme tespit edildiğinde iş bütünü anlamsızlaşmaktadır. Marksizmin en basit kavramları katledilmektedir.

HK'nun emperyalizmle (finans-kapital), komprador kapitalizmini aynı ekonomik kategori içinde görmesi de yanlıştır. Komprador kapitalizminin, finans-kapitale varlığını belirleyen bir bağlılık içinde olduğu, doğrudur. Finans-kapital aynı zamanda yarı-sömürge ülkelere sermaye ihracı demektir. Bu sermaye ihracı borçlandırma şeklinde de olsa, yatırım şeklinde de olsa, komprador kapitalizmin finans-kapital karşısındaki konumu özde aynıdır. Komprador kapitalizmi, finans-kapitalin o ülkede ekonomik varlığı durumunda ve azgınca sömürmesi halinde varola bilir ve gelişebilir. Finans-kapitalin borçlandırma, tek başına yatırım yahut kompradorlarla ortak yatırıma girmesi veya kompradorların montajcı v.b. işletmeler kurmalarını durumlarında komprador kapitalizmi açısından sadece biçimde bir fark vardır. Özde yoktur. Çünkü, komprador kapitalizmi hangi biçimde olursa olsun finans-kapitalin bu ekonomik faaliyetinin varlığı halinde ona bağımlılığını koruyarak ayakta kalabilir ve gelişebilir.

Ancak, aynı ekonomik kategoride, yer alma sorununda ekonomik menfaat birliğinin ötesinde noktalara dikkat etmemiz zorunludur. Finans-kapital, ait olduğu ülkenin (emperyalist ülkenin) toplumsal ve ekonomik gelişiminin bir ürünü olarak şekillenmiştir. Serbest rekabetçi kapitalizmin gelişiminin, bir üst evresi olarak üretimin ve sermayenin merkezileşmesinin ve yoğunlaşmasının sonucunda ortaya çıkan tekelleşmenin sonucudur. Bu temelde banka sermayesi ile sanayi sermayesinin kaynaşmasının ifadesidir. Bu yüzden de finans-kapital ortaya çıktığı emperyalist ülkelere ait bir ekonomik kategoridir. Finans-kapitalin, başka ülkelere el atması, (ihracı) bu durumu değiştirmez.

Komprador kapitalizmin durumu ise farklıdır. Komprador kapitalizmi yerli bir temele sahiptir (Milli değil, yerli). Ülke için de oluşan büyük sermayenin, emperyalizme bağlanmasının, ülke halkının sömürülmesinde onunla işbirliği yaparak, uygun bir sömürü payı almasının varlığını emperyalizmin ülkedeki varlığıyla birleştirmesinin belirleyici özelliklerini oluşturduğu bir kapitalizmdir. Komprador kapitalizminin tekelciliğinin oluşumu, emperyalist tekelciliğin oluşumundan çok farklıdır. Bu tekelleşme, serbest rekabetçi aşamadan geçerek oluşmaktadır. Aksine finans-kapitalin ülke ekonomisi üzerindeki denetimine bağlı olarak oluşmuştur. Finans-kapitalle işbirliği yaparak ekonominin can damarlarını ve çeşitli kollarını denetim altında tutar hale gelmiştir. Ya-

ni üretimin ve sermayenin serbest rekabetçi aşamadan geçerek merkezileşmesinin ve yoğunlaşmasının sonucu değildir. Komprador kapitalizmi ülke içinde gelişen ve finans-kapitalden tamamen farklı bir seyir izleyerek oluşan bir kapitalizmdir. Kısacası komprador kapitalizminin toplumsal temeli, finans-kapitalden farklı olduğu gibi, ekonomik temeli de finans-kapitalden farklıdır.

Finans-kapitalin toplumsal temeli emperyalist ülkelerin tekelci burjuvazisidir. Bu tekelci burjuvazi kendi halkını ve dünya halklarını sömürmektedir. Komprador kapitalizminin toplumsal temeli ise komprador burjuvazidir. Bu burjuvazi, kendi halkını sömürmekte ve halkının emperyalizm tarafından sömürülmesine vasıta olmaktadır. Ekonomik bakımdan ise finans-kapital üretimin ve sermayenin, merkezileşmesi ve yoğunlaşmasıyla oluşmuştur. Bu yoğunlaşmanın bir sonucu, olarak sömürge ve yarı sömürgelere el atarak yüksek karlar elde etmeye yönelmiştir. Hem ülkesinde, hem de diğer ülkelerde emekçileri sömürmektedir. Komprador kapitalizmi ise, üretimin ve sermayenin serbest rekabet aşamasından geçerek merkezileşip yoğunlaşmadığı ülkelerde emperyalizmin el attığı şartlardaki üründür. Bu durumu nedeniyle hakim durumda bulunduğu ülkelerde bile emperyalizme bağlı koparacak (hatta gevşetecek) durum da değildir; ona bütünüyle bağlıdır. Çünkü, geliştiği ölçüde emperyalizme bağımlılığı azalmamaktadır. Tekelciliği de yukarıda belirttiğimiz gibi- finans kapitale bağımlılık temelindedir.

Görüldüğü gibi komprador kapitalizmiyle finans-kapitalin toplumsal ve ekonomik şekillenmeleri farklıdır. Ülke halkını sömürmede ortak olmaları sorunun özünü değiştirmez. Bu ikisi ayrı sosyo-ekonomik kategoriler oluşturmaktadırlar.

Son olarak bir noktaya daha değinelim: HK "finans-kapitalin yeniden üretimi" gibi muğlak bir terim kullanıyor. Bu terim finans-kapitalin yarı-sömürge ve sömürgelerde üretime yatırıldığı gibi bir izlenim yaratmaktadır. Oysa bunun, çoğu durumda (borçlandırma vb.) doğru olmadığı ortadadır. Bu nedenle HK bu muğlak terim yerine, açık ve net terimler kullanılmalıdır.

MAO ZEDUNG'UN KONUSUYLA İLGİLİ SÖZLERİ NELERDİR?

Eleştirmeye son vermeden önce, Mao Zedung'un konumuzla ilgili sözlerini aktarıp, yorumlayalım. Mao Zedung'un bu konuyu doğru dan doğruya ele alan net bir tahlili yoktur. Ancak, doğru anlayışı, yansıtıcı sözleri mevcuttur. Biz bu sözleri aktararak yorumlamayolunu tutacağız.

Mao Zedung, daha 1926'da şöyle yazıyordu:

"İktisadi bakımdan geri ve yarı-sömürge bir ülke olan Çin'de toprak ağaları sınıfı ile komprador sınıfı tamamen uluslararası, burjuvazinin bir parçasıdır ve varlığı ve gelişmesi emperyalizme bağlıdır." (Seçme Eserler, C.1, s.11-12)

Bu pasajın konumuz açısından önemi şuradadır. Mao Zedung toprak ağaları sınıfı ve komprador burjuvazi arasında emperyalizmle ilişkileri bakımından hiç bir önemli ayırım yapmıyor. İki ayrı sosyo-ekonomik kategoriye tekel eden bu sınıfları, emperyalizm karşısındaki durumları açısından aynı şekilde ele alıyor. Mao Zedung'un bu sözleri diğer söyledikleriyle birleştirildiğinde anlamı daha iyi anlaşılacaktır.

Mao Zedung 1928'in sonlarında şunları belirtiyor:

"Çin'de köklü bir demokratik devrim programı, dışta, tam anlamıyla milli kurtuluşu sağlamak için emperyalizmin yıkılmasını içte de, şehirlerde komprador sınıfının iktidar ve nüfuzunun yok edilmesini, köylerde ki feodal ilişkilerin ortadan kaldırılmasını sağlamak amacıyla toprak devriminin tamamlanmasını ve savaş ağaları hükümetlerinin yıkılmasını kapsamaktadır." (S.E. C.1, S.112)

Mao Zedung, yeni demokratik devrimin dıştaki görevini emperyalizmin yıkılması ile sınırlıyor. İçte ise, şehirlerde komprador sınıfın tasfiyesi, köylerde feodalizmin tasfiyesi üzerinde duruluyor. Emperyalizmin yıkılmasını ayrı nitelikte bir görev alırken, komprador sınıfın ve feodalizmin tasfiyesini ayrı bir görev olarak ele alıyor.

Mao Zedung, Çin Devrimini ve Çin Toplumunu tahlil ettiği "Çin Devrimi ve Çin Komünist Partisi" yazısında şunları belirtiyor:

"(1) Feodal zamanların kendine yeterli tabii ekonomisinin temelleri yıkılmıştır fa-

kat, feodal sömürü sisteminin temeli olan, köylülerin toprak ağası sınıfı tarafından sömürülmesi, hem olduğu gibi korunmuş, hem de bu sömürü, komprador ve tefeci sermayesinin sömürüsüne de sıkı sıkıya bağlı olduğundan, Çin'in sosyal ve iktisadi hayatını açıkça hakimiyet altında tutmaya devam etmiştir" (S.E. C.2, S. 312)

Burada Çin'in yarı-feodal niteliği açıklanmaktadır. Mao Zedung, Çin yarı-feodaldır çünkü a) köylülerin toprak ağası sınıfı tarafından sömürülmesi olduğu gibi korunmuş - tur (yarı-feodal olmada belirleyici olan da budur, zira korunan feodal sömürü sisteminin temelidir) b) feodal sömürü komprador ve tefeci sermayesinin sömürüsüne bağlı durumdur ve Çin'in sosyal ve iktisadi hayatını hakimiyeti altında tutmaktadır. Burada Çin'deki yarı-feodal yapının tasfiyesinin komprador ve tefeci sermayesinin tasfiyesini de kapsadığı bu sermaye şekillerinin tasfiyesinin bu görev içinde düşünüldüğü dolaylı olarak anlaşılmalıdır. Çünkü, komprador sermaye ve tefeci sermaye emperyalizmle, bağlı içinde değil, feodalizmle bağlı içinde ele alınmıştır. Feodalizmin iktisadi ve sosyal hakimiyeti belirtilirken, nedenler - den birisi olarak komprador ve tefeci sermayesinin sömürüsüyle bağlı oluşu ("olduğundan" kelimesi bu nedene işaret etmektedir.) sayılmıştır. Bu durum, Mao Zedung'un komprador sermayenin tasfiyesini feodalizmin tasfiyesi içinde gördüğünü belirtmektedir. (Nitekim Mao Zedung tefeci sermayenin tasfiyesini aynı görev içinde düşünmektedir.) Bu nokta, HK'nun Mao Zedung'un Çin için emperyalizmle ülke ve feodalizmle halk arasında, iki temel gelişme belirlediği doğrusundan yola çıkarak Mao'nun komprador kapitalizmin tasfiyesini emperyalizmin tasfiyesi görevi içinde gördüğü yanlış iddiasında bulunmanın dan dolayı önem taşımaktadır. Mao Zedung HK'nu doğrulayacak bir söz sarfetmediği halde, HK emperyalizmle, komprador kapitalizmi aynı ekonomik kategori içinde yer almaktadır yanlış görüşüne dayanarak, bu konudaki Mao'yu kendi görüşüne uygun bir şekilde yorumlamaya kalkmakta, gerçeği değiştirmektedir.

Şimdi de, Mao Zedung'un daha önce yorumladığımız sözlerini aktarıp kısaca değinelim:

"Ülkemizde yeni demokratik devrimin görevi, emperyalizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin yanı sıra, toprak ağası sınıfının ve bürokrat kapitalist sınıfının (büyük burjuvazinin) sömürü ve zulmünü yok etmek, komprador, feodal üretim ilişkilerini, değiştirmek ve üretici güçleri özgür kılmaktır." (S.E., C.4, S.184)

Burada yeni demokratik devrimin milli görevini oluşturan emperyalizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin dışında (yani sıra sözü bunu anlatıyor) bürokrat kapitalist sınıfın ve toprak ağası sınıfının, hem sömürüsüne (yani iktisadi varlığına) hem de zulmüne (yani siyasi varlığına) son vermenin sözü ediliyor. Son ikisi birbiri yanı sıra değil birlikte ele alınıyor. Mao Zedung HK'nun aksine ekonomik ve siyasi alanda komprador sınıf ve toprak ağası sınıfıyla ilgili görevleri ayrı ayrı değil, aynı görev olarak ele alıyor. Emperyalizmin tasfiyesinin yanı sıra yer alan bu görev, açık tır ki devrimin demokratik yönüyle ilgili görevlerdir.

Aynı sayfanın devamında yer alan şu sözler de bunu kanıtlamaktadır.:

"Yeni-demokratik devrim genel olarak kapitalizmi, yukarı küçük burjuvaziyi yada orta burjuvaziyi yok etmeyi değil, sadece feodalizmi ve tekelci kapitalizmi, sadece toprak ağası sınıfını ve bürokrat kapitalist sınıfı (büyük burjuvaziyi) yok etmeyi hedef alır." (Aynı yerde)

Burada da feodalizmle tekelci kapitalizmin tasfiyesi birlikte ele alınıyor. Üstelik HK'nun aksine önce bu iki kategori daha sonra da buna tekel eden sınıflar, birlikte belirtiliyor. Tümünü aynı görev, iktisadi ve sosyal yönüyle anlatılıyor. Mao Zedung HK'nun anlayışında olsaydı, bu pasajda yer alan "tekelci kapitalizm" sözüne burada yer vermezdi. Sadece sistem olarak feodalizmden bahsederek, ancak iki sınıftan

SORUNU VE LUŞU'NUN ÜZERİNE (5)

(toprak ağaları ve bürokrat kapitalistler) söz ederdi.

Mao Zedung 1948 başlarında şöyle yazı - yor:

"... ABD emperyalizminden korkmak, sa-
vaşı Guomindang bölgelerine yaymaktan kork-
mak, komprador-feodal düzeni ortadan kal-
dırmaktan, toprak ağalarının topraklarını da-
ğıtmaktan ve bürokrat sermayeye el koymak -
tan korkmak, uzun sürecek bir savaştan kork-
mak v.b. bütün bunlar yanlıştır." (S.E. C.4
S.200)

Mao Zedung bu sözlerinde ABD emperya-
lizmini ayrı belirtmektedir. Bundan başka,
pek önemli olmayan bu noktanın yanında,
komprador-feodal düzeni ortadan kaldırmak,
sözünden toprak ağalarının topraklarını da-
ğıtmayı ve bürokrat sermayeye el koymayı an-
ladığı ve bu iki görevi aynı görev içinde e-
le aldığı anlaşılmaktadır. Komprador-feodal
düzenin tasfiyesi, toprak ağalarının toprak-
larını dağıtmak ve bürokrat sermayeye el koy-
mak görevlerinin gerçekleştirilmesine bağlı-
dır. Yani aynı görevin, iki ayrı yönüdür...
Mao Zedung burada da komprador sermayenin,
tasfiyesini, emperyalizmin tasfiyesinden ay-
rı, feodalizmin tasfiyesiyle birlikte ele
almıştır.

Son bir alıntıya daha yer verelim:

"Emperyalizmi, feodalizmi ve bürokrat,
kapitalizmi yıkmakta sebat etmeliyiz... Böy-
lelikle Çin milleti zalimden tamamen kurtu-
lacak, ülke bir yarı-sömürge olmaktan çıka-
rılıp, gerçekten bağımsız bir devlete dönüş-
türülecek; Çin halkı hem feodal tahakkümü,
hem de bürokrat sermayenin (Çin tekeli ser-
mayesinin) tahakkümünü ebediyen yıkarak,
tam anlamıyla kurtulacak ve böylece birlik,
demokrasi ve barışa kavuşacak." (S.E., C.4,
S.328)

Bu sözler üzerine düşünüldüğünde Mao
Zedung'un sorunu nasıl kavradığı açıkça
ortaya çıkar. "Böylelikle" kelimesiyle baş-
layan cümlede, ikinci noktalı virgüle kadar
yer alan iki cümlecik şu gerçeği açıkça dile
getiriyor. Burada söz konusu olan milli,
devrim görevi, yani emperyalizmi yıkmaktır.
"Milletin zalimden kurtulması ve yarı-sömür-
gelikten çıkarılıp ülkenin gerçek bağımsız-
lığının sağlanması" sözleri hep bu görevle,
ilgilidir; bunun kanıtıdır. Alıntının bun-
dan sonraki bölümü daha da ilgi çekicidir..
Milli devrim görevi belirtildikten sonra
devrimin demokratik yönü ile ilgili görüş-
ler üzerinde duruluyor. Önceki bölümde (mil-
li devrimle ilgili) Çin milletinden bahse-
dilmesine karşılık, burada Çin halkından bah-
sediliyor. Mao Zedung yine feodalizmin yı-
kılması ile komprador kapitalizminin yıkıl-
ması görevini birlikte, milli devrim görevi-
nin dışında ele alıyor. "Bürokrat sermaye"
nin yanına-farklı bir ekonomik kategori ol-
masına rağmen-feodalizmi eklemesine rağmen,
emperyalizmi (HK'na göre içinde yer aldığı,
ekonomik kategoriye) eklemiyor, ayrı
ele alıyor. Bu cümlecğin sonu daha önemli-
dir. Milli görevin yerine getirilmesiyle,
Çin'in bağımsızlığına kavuşacağı üstte be-
lirtiliyordu. Feodalizmin ve bürokrat-serma-
yenin (komprador kapitalizminin) yıkılması
la Çin halkının birlik demokrasi ve barışa"
kavuşacağı belirtiliyor. Birlik ve barışın,
iç savaşın ve feodal parçalanmışlığın sona-
ermesiyle ilgili olduğu açıktır. Demokrasi,
ise feodalizmin ve komprador kapitalizminin
(bürokrat sermayenin) tasfiyesi ile ilgili-
dir. Mao Zedung HK'nun düşüncesini çürüğe,
çıkartmaktadır.

Mao Zedung'dan yaptığımız bütün aktarma-
lar, HK'nun eklektizmini mahkum etmektedir.
HK bugüne kadar, bütün eleştirilerimize rağmen hatalı görüşlerini değiştirmedir. Biz,
boş küçük-burjuva gururunu bir yana bırakarak bu söylediklerimize eğilmesini HK'na bir-
kere daha öneriyoruz.

Eleştirilerimiz burada son veriyoruz..
Bu noktada kısa bir özetleme yapalım, HK'nun görüşlerinin ortaya çıkardığı sonuçlar
ve HK'nun görüşlerinin kaynağı üzerinde du-
ralım.

HK'NUN GÖRÜŞLERİ VE TARTIŞMA YÖNTEMİ
KÜÇÜK-BURJUVA NİTELİĞİNİN VANSIMASIDIR.

HK'nun görüşlerinin eklektik niteliği,
üzerinde yeterince durduk. Bu yazının ya-

yanlanması sırasında, HK'nda 114. sayıda,
yer alan "baş düşman ve baş çelişme" konula-
rında HB'ni eleştirme iddiasında olan yazı,
bu tespitimizi doğrulayan son örnektir.

HK gerek baş çelişme, gerekse de baş
düşmanlar tespiti yönteminde tam bir kafa-
kargaşası, tam bir eklektizm içindedir. Baş
çelişmeyi dünya ölçüsünde ve devrimin milli
görevlerinin öne çıktığı dönemlerde doğru
yöntemle tespit ederken (utangaç da olsa
bunu kabul ederken), devrimin demokratik
görevlerinin öne çıktığı durumlarda farklı
bir yöntem kullanmaktadır. (Aslında bu ikin-
cisi bir bakıma yöntemsizlik yöntemidir) Ay-
nı şey baş düşman tespit yöntemi için de ta-
mamen geçerlidir. HK'nun 114. sayısı eski
görüşlerini sessizce geçiştirip, hiç değil-
se önceden (bazan uygulamaya bile) lafta
kabul ettiği tek yöntemin yerine, iki ayrı
yöntem geçirdi. Bu konuda bu kadar yazdık-
tan sonra 114. sayıdaki yazıyı tekrar eleş-
tirmeyi-hiç değilse şimdilik-gerekli görmü-
yoruz. HK yazdıklarımızı tekrar okumalıdır.

Ülkemizdeki temel gelişmelerin somut
tespiti ile ilgili olarak da HK'nun hastalı-
ğı aynıdır: Eklektizm, sosyo-ekonomik plan-
da farklı, sınıfsal planda farklı temel
çelişme tespiti bunun kanıtıdır.

HK'nun gelişmeler konusundaki yanlış
anlayışının pratik sonuçları üzerinde de du-
ralım. HK, böyle bir anlayışa sahip olduğun-
dan ülkemizde baş çelişmeyi, kompradorların
ve toprak ağalarının tümü ile halk arasında,
tespit etmektedir. Bu gelişmenin aldığı som-
ut biçimi incelemeye yanaşmamaktadır. Ger-
çi HK'nun CHP'nin sınıf niteliği hakkındaki
yanlış tespiti ve milli burjuvazi ve ona
karşı mücadele hakkında sahip olduğu yanlış
anlayış bu hatasının pratik sonuçlarının ye-
terince görülmesine engel olmaktadır. Ama,
bu sağlıklı bir anlayışın sonucu olan doğru
bir tutum değildir. Farklı şartlarda veya
HK'nun CHP ile ilgili tespitini değiştirmesi
halinde bu anlayış onu, çok daha yanlış,
bir mücadele içine itebilir. HK, Partizan'ın
canlı örneğinden ders almalıdır. Aslında
HK'nun gelişmeler teorisi Marksist-Leninist
anlayışın kavranmasına değil, Marksizm-Len-
inizmin HK'nun tespitlerine uygun şekilde,
"günün icaplarına göre" tahrifine dayanmak-
tadır. Bu anlayışın çıkış noktası HK'nun fa-
şizm anlayışı ve buna bağlı olan CHP'nin sı-
nıfsal niteliğinin tespitidir. Gelişmeler
anlayışı ve milli burjuvazi üzerine görüş-
bunlara uygun hale getirilmiştir. HK bu an-
layışlarını gözden geçireceğine, eklektizme
düşmeyi tercih etmiştir.

Baş düşmanlar için de aynı şeyler geçer-
lidir. Halkın sınıfların tümü baş düşman alın-
arak bu ara aşamada temel gelişmelerin çö-
zümü için esas darbenin indirileceği düş-
manlarla tali darbenin indirileceği düşman-
lar arasında ayırım yapılmamaktadır. Ülke
içindeki düşmanlar açısından, yukarıda be-
lirttiğimiz ve HK tarafından zoraki yaratıl-
an "mutlu raslantı" sonucu bunun pratik
sonuçları görülmemektedir. Düşmanları top-
tan devirme anlayışını yerleştirilmesi, Mark-
sizmin yerine mekanizmi geçirmesi bu alanda
yarattığı en büyük tahribattır (Tıpkı baş
çelişme sonununda olduğu gibi)

Ancak, devrimin demokratik görevlerinin
ön plana çıktığı dönemlerde emperyalistler,
içinden baş düşman tespiti yapılamaz anlayı-
şı için durum farklıdır. Böylece somut şart-
larda halkımızın mücadele edeceği dıştaki,
en tehlikeli düşmanlar karanlıkta bırakıl-
maktadır. Bunun yerini genel bir emperyaliz-
me karşı mücadele almaktadır. Böylece halkı-
mız açısından en tehlikeli dış düşmanlar ol-
an emperyalistlerin görülmesi ve emperya-
lizme karşı mücadelenin sivri ucunun bu düş-
manlara yöneltilmesi engellenmektedir. (Bura-
da, spekülasyona yer vermemek için milli gö-
revlerin tali ve tabii olduğuşartların kabu-
lü temelinde konuştuğumuzu belirtelim).

HK emperyalizm açısından baş düşman
tespiti yapmayı reddetmekle halkımızın ve
devrimci kadroların, ülkemiz için en tehli-
keli dış düşmanlarını görmesini engellemek-
tedir. Bu önemli bir hatadır. Ancak sosyal
pratik halkımızın dıştaki baş düşmanlarını,
açıkça görmesini sağlayacak olaylarla dolu-
dur (HK'da bunun dışında kalamamaktadır. Zo-
runlu olarak halkımız üzerinde baskı ve ta-
hakkümünü daha fazla hissettiren iki süper
devletin faaliyetlerine dikkat çekmektedir.
Hatta, aslında HK'nun gönlünde Amerikan em-
peryalizmini (içte de Amerikancı faşistle-
ri) baş düşman ilan etmek yatmasına rağmen,
bu böyle olmaktadır. Fakat bu temeldeki za-
afı ortada kaldırmaya yetmemektedir. Kendi
liğinden alınan bir tavır sözkonusu olduğun

dan, şartlarda köklü olmayan bir değişiklik
ortaya çıktığında önemli hatalarla, zararlı
sonuçlarla karşılaşmamız kaçınılmazdır.

Temel gelişmelerin sosyo-ekonomik ve
sınıfsal planda farklı tespiti, ekonomiyi,
sınıflardan ve siyasetlerden ayıran idea-
list bir anlayış yaymaktadır. Bu anlayışın
ısrar edilmesi halinde, başka mesalelere de
sirayet etmesi kaçınılmazdır. Bunun yanında
yarattığı kafa kargaşası yüzünden mücadele-
de yalpalamalara, yanlış değerlendirmelere,
varması da zorunlu olacaktır.

Bu noktada HK'nun tartışma yöntemi üze-
rinde durmak da gerekiyor. HK faşizm ve
çelişmeler anlayışı eleştirilip gerçek nite-
liği ortaya çıkınca, sorunu sosyo-ekonomik,
yapıya ve junker kapitalizmi sorununa çekme
ye çalışıyor. Merak etmeyin arkadaşlar, ora-
ya da geleceğiz. Üstelik bu sorunla ilgili
olarak öteden beri görüşlerimizin doğruluğu
nu kolayca kanıtlayabileceğimiz ve yanlış
görüşleri kolayca teşhir edebileceğimiz in-
nancına da sahibiz. Aslında işe bu noktadan
başlamak bizim için işin kolayına kaçmak ol-
turdu. Bu nedenle biz kolayımıza gelenen
değil, mücadelenin daha fazla ihtiyaç gös-
terdiğinden yola çıktık eleştiri programı-
mızı buna göre düzenledik. Bu konuya geldi-
ğimizde elbette size de payınıza düştüğü
kadar eleştiri yönelteceğiz. Temennimiz, o
zaman bir başka şeye "en önemlisi budur" de-
yip, hatalarınızı geçiştirmeye çalışmamanız-
dır.

HK'nun tartışma yönteminde dikkat çeki-
ci olan ülkemizdeki bütün burjuva ve küçük-
burjuva akımların tartışmalarını karakteri-
ze eden özelliğidir. Bu özellik şudur: Karşı
sındakinin söylediklerini değil, kendisinin
eleştirmek istediğini karşısındakine malede-
rek eleştirmek. Tabii bu sözde eleştiri, ya
parçayı bütünden koparan alıntılarla, çoğu
zaman da alıntı dahi yapılmadan kafadan suç
lamalarla gerçekleştirilmektedir. Kısacası,
karşısındakinin görüşü okuyucudan gizlenmek-
te tahrif edilmektedir. Bu yöntemin ülkemiz-
deki şampiyonu Aydınlık oportünizmidir. H.
Yolu ve H.Kurtuluşu da aynı yolu izlemekte,
tereddüt etmemişlerdir. Açıktır ki bu tutum
karşısındakinin görüşlerini eleştirme güç-
ve cesaretini kendine bulamayan oportüniz-
me aittir. Bu devrimci dürüstlükten uzak
tutum, devrimciler arasındaki tartışma-
nın doğru şekilde gelişmesine büyük zarar
vermekte, devrimci kadroların gözüne kül
serpmeye hizmet etmektedir. Zaten başvuran-
ların amacı da budur.

İşte bu nedenle, bu rezilce tutumu dik-
kate alarak gerek bu yazımızda, gerek diğer
yazılarımızda, karşımsındakinin görüşlerini,
doğru da olsa özetleme yerine, uzun uzun ak-
tarma yolunu tuttuk. Aynı şeyi ustaların gö-
rüşlerini özetlemek yerine, uzun uzun aktar-
mada da yaptık. Yazıyı ağırlaştırarak, okuyu-
cuda yanlış eğilimleri besleyebilecek olan
(aktarmacılık gibi) bu yönetime, bütün bu
mahzurlarını dikkate alarak, tartışmada dev-
rimci ahlakı yerleştirmek için başvurduk...
Karşımsındakilerin doğru tutuma varması bu
tür mahzurlar taşıyan yöntemlere başvurmanın
zi ortadan kaldıracaktır, kaldırmalıdır.

HK'nun diğer hatalı görüşleri gibi çeliş-
meler anlayışı da onun küçük-burjuva sı-
nıf niteliğinin bir yansıması bu konuda orta-
ya çıkmasıdır. Bu görüşler, esas olarak,
eklektizmle ve mekanizmle malüldür. Genel o-
larak "sol" bir siyasete kaynaklık eden,
"sol" oportünist nitelikte görüşlerdir. Bu
görüşler Marksist-Leninist teorinin kavra-
narak somut durumun, teorinin ışığında açık-
lanması niteliğinde değildir. Bazı somut
(fakat subjektif) tespitlerin bazı meseleler
de var olan "sol" bakış açısına uydurularak
teori yaratılması sözkonusudur. Tabii bu sı-
rada eklektizme düşmek, yer yer Marksizmin,
en ilkel gerçeklerini çiğneyerek idealizme,
sapmak kaçınılmaz olmaktadır. HK uluslara-
sı sorunlarla (dünya devrimi) ilgili olarak
daha az hata yapmaktadır. Bunun nedeni, ul-
uslararası komünist hareketin genel çizgi-
sine uymak zorunluluğunu duymasıdır. Bu
olumludur, fakat yeterli değildir. HK bura-
dan giderek hatalarını gözden geçirme ihti-
yacını, eklektizme ve mekanizme son verme
ihtiyacını duymamaktadır. Bu tavrı küçük-
burjuva niteliğinden gelmektedir. Bu tutumu
nu değiştirmedikçe, dünya devrimi ile il-
gili olarak da daha büyük hatalara düşmesi,
kaçınılmazdır. Bu konuda, kendisini dünya
devriminin merkezi görme gülmüçlüğüne düşen
Partizan'ın akibeti örnektir. Çünkü onlarda
işe, hemen hemen HK'nun bulunduğu noktadan,

Devamı Sayfa 15'de.

TEORİ PRATİK İÇİNDİR

"Bloksuz dünya teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi" emperyalist statükonun korumasında birlik içinde

Marxizm-Leninizmin saflığının korunması ve savunulması için kararlılıkla mücadele eden başında Enver Hoca Yoldaşın bulunduğu AEP oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne karşı açtığı mücadeleyi aralıksız sürdürmektedir. "Üç Dünya Teorisi" gibi, "Bloksuz Dünya" teorisi anti-Marksist bir teoridir. "Bloksuz Dünya" teorisi, aynen "3 Dünya Teorisi" gibi dünya emperyalizminden bağımsız ve hatta ABD ve Sovyet emperyalistlerinin askeri ve ekonomik örgütlerine bağlıken de, emperyalizme ve yeni-sömürgeciliğe karşı devletlerin mücadele edebileceğini ve dünyada böyle bir akımın doğabileceğini iddia eden bir teoridir. Halkları aldatmayı amaçlayan ve emperyalistlerin çıkarlarına zarar getirmeyen bu teoriyi ve onun savunucularını başta ABD ve Sovyet emperyalistleri olmak üzere tüm emperyalist devletler desteklemektedir. Tüm Marksist-Leninistlerin ve dürüst devrimcilerin, "Üç Dünya Teorisi"nin ikiz kardeşi olan bu sahte teoriyi de mahkûm ederek incelemeleri için Zeri i Popullit'in bu önemli makalesini yayınlıyoruz.

Son yıllarda, Afrika ve diğer yerlerde önemli olaylar meydana gelmiştir. Dünya kamuoyunun dikkati, süper devletlerin kıskırt tıkları ve bütün güçleriyle körükledikleri, çeşitli çatışmaların ateşinin kapladığı açığı içindeki Afrika kıtasına çevrilmiştir. Oğaden ve Eritre'de, Cad ve Sahra'da, Zaire, ve Angola'da mücadeleler devam etmekte ve Rodezya, Güney ve Batı Afrika'da nehirler, gibi kan dökülmektedir. Büyük Rus "Antonov" uçakları her gün Doğu ve Batı Afrika'ya paralı askerler indirmekte ve büyük Amerikan "hercules" uçakları Fransız yabancı lejyon askerlerini ve Fas kralının şerifian askerlerini ekvatorun merkezine taşımaktadır. Britanya, Batı Almanya, Amerika v.s. bakanları, silahlarını beyaz ırkçılara teslim etmeleri için Zimbabve, Nomibya ve Azanya'da, isyancıları ikna etmek için Afrika'ya bir boydan bir boya gidip gelmektedirler.

Doğunun ve Batının emperyalistleri bir birleriyle çatışmakta, diğerleri patlayana bağlamak ve birbirlerini, "Afrika'ya müdahale etmek", "yayılmacı emeller taşımak" uluslararası dengenin bozulması" v.b. ile suçlamaktadırlar. Kollarını yeni açan eski ve yeni süper devletler, eski sömürgeciler ve yeni sömürgeciler, kendilerini Afrika'da, halkların "savunucusu" ve "barışın şampiyonu" olarak bir an önce ilan etmek için sabırsızlanıyorlar. Ve bu aldatıcı propaganda ve şeytanca demagoji yaygarası altında Afrika yabancı askerler, silah ve cephane, "danışman ve uzman" ve diplomat ve vaazcılarla doldurulmaktadır.

Afrika halklarının mücadelesini baltalamak, yoketmek ve söndürmek için eski sömürgeciler ve Amerikan emperyalistleri, Sovyet Sosyal-emperyalistleri ve diğer emperyalistler birleşik bir cephe yaratmışlardır. Bütün bu emp. devletler sömürgeci ve yeni sömürgeci hakimiyetlerini korumak veya bu kıtadaki birbirlerinin hakimiyet mevzilerini ele geçirmek için çalışmaktadırlar. Afrika halklarının, sosyal ilerleme ve gerçek demokrasi özlemlerini boğan herşey, onların bağımsız ekonomik, siyasi ve sosyal gelişmelerini baltalayan herşey, onların can alıcı çıkarlarını ihlal eden ve reddeden herşey emperyalist devletler için iyidir. Ne önünde yemin ettikleri din ne de bütün allahları üzerine yemin ettikleri burjuva ahlakları, onları Güney Afrika'nın ve Rodezya'nın, siyah halkına işkence yapmalarını, Etopya, Zaire ve Angola'nın yoksul köylülerini öldürmelerini, Afrika'nın petrol, bakır, uranyum, demir ve fosfatını barbarca ve durmaksızın yağmalamalarını durduramamaktadır.

Eski emperyalist "böl ve yönet" ilkesinden hareket eden sömürgeciler, yeni Afrika Devletlerine sayısız, sınır, azınlık, milli ve diğer sorunları miras olarak bırakmışlardır. Bugün, Amerikan emperyalistleri, Sovyet Sosyal-emperyalistleri ve diğer emperyalistler, halkları birbirine düşürmek ve onların yabancı ve yerli sömürücülere karşı, mücadeledeki birliklerini baltalamak için bu durumdan faydalanmaktadırlar. Emperyalistler ve yeni sömürgeciler, Afrika ülkeleri arasında kin duyguları yeşertmek, eski anlaşmazlıkları ve dar milliyetçi, kabile ırk ve geleneksel temellerde yeni çatışma-

lar başlatmak için geniş çapta bir propaganda yürütmektedirler. Emperyalistler, onlara birbirleriyle çatışmaları ve birbirlerini öldürmeleri için silah, danışman, uzman ve eğitmen temin etmekten çekinmemektedirler.

Bugün, Afrika'nın bir çok ülkesinde kaçun, kendi çıkarlarına göre iktidara getirdikleri veya devirdikleri veya öldürdükleri birçok yerli hakim klikleri kendi bağımlı-lıkları altına alan ve koruyan güçlü kapitalist ve emperyalist devletler tarafından yapılmaktadır. Yeni sömürgeciliğin gerçek jandarmaları olan, Afrika'daki yabancı yatırımların çıkarlarını koruyan, çok uluslu şirketlerin bombalarını ve işletmelerini, kendi kontrolleri altına alan, yabancı tekelere azami kar garanti eden, emperyalistlerin ve sömürgecilerin halklarını nasıl taltan edildiklerini ve yağmaladıklarını halkların, görmemesi için onları kendi baskıları ve cehaleti içinde tutanlar işte bu gayri-millî, halk aleyhtarı ve gerici kliklerdir.

Fakat bugün, Afrika halklarının uyanışını, onların siyasi ve ekonomik hakları için özgürlük ve bağımsızlık için verdikleri mücadeleyi, onların milli zenginlikleri ve kaynakları üzerinde tam egemen olmak için, ve kültürleri ve gelenekleri için verdikleri mücadeleyi hiç bir güç durduramaz. Ne be yaz paralı askerler ne de emperyalist silahlar, ne dolar ne de ruble, ne papazların haçı ne de bu kıtaya uzaktan ve geniş bir şekilde ihraç edilen teslimiyetçi teoriler, Afrika'nın dirilişini durdurabilir. Bunu ne de ne kadar zalim, insafsız ve hain olurlar sa olsunlar emperyalistlere ve yeni sömürgecilere katılmış bu klikler durduramaz. Bugün, Afrika halklarının özgürlüğü ve kurtuluşu, zamanımızın büyük talebidir. Karanlık ve gerici güçler çaresizce her şeyi yaparak bunu önlemeye çalışabilirler, fakat tarihin tekerleği, bugüne kadar olduğu gibi, her zaman ileri doğru gidecektir.

Ne, Yugoslav revizyonistlerinin hararetle propagandasını yaptıkları sözde "bloksuz dünya" teorisi ve ne de "Üç Dünya Teorisi" Afrika'daki emperyalist ve yeni sömürgeci hakimiyeti ve kıtanın bir çok ülkesinde, iktidarda olan gerici klikleri yıkılmaktan, kurtarabilir. "Bloksuz Dünya" ve "Üç Dünya Teorileri" halkları kandırmayı ve zor durumda olan emperyalistlerin yardımına koşmayı amaçlayan iki emperyalist başlı bir yaratıktır. Bu iki teorisinin yaratıcılarının vaaz ettikleri ideolojik ve siyasi platform, statükoyu korumayı, Afrika halklarının doğru devrimci ve kurtuluş mücadelesi yolundan saptırmayı, Afrika ve diğer bölgelerde ve kıtalarda emperyalist ve yeni sömürgeci hakimiyeti savunmayı amaçlayan bir stratejidir... Onlar, büyük emperyalist devletlerin, dünkü sömürgeci ve bugünkü yeni sömürgecilerin halkların ekonomik, siyasi ve sosyal gelişmelerini önlemek için yardımlarına koşmaktadırlar.

"Bloksuz Dünya" teorisini vaazedenler, Amerikan ve Sovyet askeri bloklarından bağımsız ve tarafsız olan ülkelerle sözde bir hareketin yaratılabileceği, bunların da, "büyükler"in mantıklı olmaları ve kendilerini, yayılmacı politikadan uzak tutulmaları, elleri açık davranmaları ve dünyanın zengin-

liklerini orantılı ve doğru bir şekilde bölüştürmeleri için baskı yapabileceği hayali ni yaymaktadırlar. Bunun için onlar, emperyalist politikaya karşı daha az direnilmesi ni, milletlerin haklarını savunmak için daha az devrimci mücadele ve eylemin yapılmasını, halkların dostu ve düşmanı arasında, kesin bir sınır çekilmesinde daha az gayret keş olunmasını söylemektedirler. Onlara göre, bugün yapılması gereken, bir çok uluslararası konferanslar, seminerler toplantılar ve teorik tartışmalar organize etmek, mümkün olduğu kadar çok taviz vererek, Amerikalılar ve Sovyetleri dünyayı "Bloksuz laştırmamaları" için ikna etmektir. Onlar, Afrika'nın, Asya'nın veya Latin Amerika'nın ekonomik, kültürel ve diğer alanlarda "ilerlemeleri"ne yardım etmeleri için Amerikan, İngiliz, Fransız, Alman, Belçika tekellerine v.b. iyi niyet ve dürüstlük göstermeleri için çağrıda bulunalım diyorlar.

Bu "bloksuz" dünya bir rüyayı andırmak tadır, fakat bu rüya, halkları hayal içinde tutmak ve onları içinde yaşadıkları kötü gerçeklerden saptırmak için emperyalistler, ve revizyonistler, yeni sömürgeciler ve kapitalistler tarafından çılgınca reklam edilmektedir.

Halkların uyanıklığını körelterek uyanmalarını ve onların emperyalizme, özellikle iki süper devlete karşı gerçek mücadelelerini saptırmayı amaçlayan, hatta gerici hakim kliklerin "bloksuz", "anti-emperyalist", "demokratik", "halkçı", "ilerici" ve hatta "sosyalist" olarak takdim edildiği bir zamanda, günlük faaliyet de doğrulamaktadır ki "Bloksuz Dünya Teorisi" gerçekte büyük bir aldatmacadır. Fakat, bunlar ve hatta baskıcı karşı devrimci, halk aleyhtarı rejimlerin iktidarda olduğu ülkeler ve bunlar dünya emperyalizmine ve onun askeri, ekonomik, parasal yapısına irili ufaklı ve gözle görülen binbir bağla bağlı oldukları halde "bloksuz" olarak ilan edilirken ve kabul edilirken, ne tür bir "bloksuzluktan" söz edilebilir. Çok iyi bilinmektedir ki, NATO, Varşova Örgütlerinin ve diğer herhangi bir askeri blokun resmi üyesi olmadan, bugün "bloksuz" olarak reklam edilen bir çok devlet, biri veya öte ki süper devletler veya her ikisi ile, ve de diğer büyük kapitalist ve emperyalist devletlere, bir seri resmi ve yürürlükte olan anlaşmalar ve Antlaşmalarla tümüyle bağlıdır.

Kendi halklarının vahşi düşmanları ve emperyalizmin uçakları olan katil ve suçlu, Mabuta, Bokasa ve diğerleri korunur ve müttetik olarak kabul edilirken, nasıl olurda, "Bloksuz Dünya Teorisi" veya "Üç Dünya Teorisi" emperyalizm tarafından sömürülen ve ezilen halkların özgürlüğü ve kurtuluşu için mücadele eden teori olarak kabul edilebilir, nasıl olur da, bu teorilerin diğer ülkelerin iç işlerine karışan süper devletlerin müdahalesine karşı olduğu kabul edilebilir, nasıl olur da onların, milletlerin, bağımsızlığı ve egemenliğine taraftar oldukları kabul edilebilir. Nasıl olur da ülkelerin çıkarlarını satanlar, kim daha fazla verirse ve vermeyi taahhüt ederse onların, tarafına geçenler, bugün Sosyal-emperyalistlerle beraber olan ve yarın da Amerikalılar ile veya aksi, birleşenler "Bloksuz Dünya Teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi"nin arzu ettiği gibi himaye altına alınabilir ve iki süper devlete karşı mücadelede kahraman olarak ilan edilebilir.

Karter gibi Amerikan emperyalizminin, şeflerinin ve Sovyet Sosyal-emperyalistlerinin ve diğer emperyalist devletlerin temsil

cilerinin, "bloksuzluk"u vaaz edenleri hararetle ve birlikte desteklediklerini söylemeleri bir raslantı değildir. Bu göstermektedir ki, onların sloganları ve eylemleri, halklar üzerindeki zalim hakimiyetlerinin, korunması için dünya emperyalizminin tarafında ve hizmetindedir; onlar, halklar üzerinde hakimiyet kurmuş olan çeşitli gerici-lerin, başlıca ve emperyalizm taraftarı kliklerin hizmetindedir.

"Bloksuz Dünya Teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi" savunucularının kofluğu, demagojisi ve sahteliği, Afrika'da olduğu gibi somut bir olayla yüz yüze geldiklerinde hemen kendisini göstermiştir. Onlar, her zaman ve bütün olaylarda, emperyalistlerin ve yeni sömürgecilerin safında yer almışlar, onların müdahalelerini desteklemişler ve gerici-lerin savunucuları durumuna gelmişlerdir. Zaire'de meydana gelen olaylara bir bakalım Şaba'da ne olduğunu tesbit etmek zordur. Katangalı jandarmalar ve olaylara sebep olanlar kimlerdir, nereden gelip, nereye giderler? Gerçekleri saklamak için doğunun ve batının emperyalistleri ortak suçlama yapmaktadırlar. Afrika'nın en büyük dostu pozundaki diğerleri ise, açıkça Amerikan Emperyalizmi ile birleşmiş, Mobutu'yu, himayelerine almış ve yabancı askeri serüven Şaba'ya gitmesini ve müdahalesini desteklemek için sabırsızlanmıştır. Şu soru ortaya çıkmaktadır: belki de, Belçikalı emperyalistler tarafından tayin edilen ve Amerikan, Fransız emperyalistleri v.b. taraftan onaylanan Zaire'nin bütünü bir devlet teşkil etmemekte midir? Etnik, milliyetler, ve bu nitelikte sorunlar var mıdır? Bu sorunlar doğru bir şekilde çözümlenmiş midir? Üç Dünya Teorisi'ne göre bu sorunlar Zaire halkı tarafından, ki bunlar onun sorunlarıdır, değil, fakat yabancı lejyonlar ve Afrikalı siyahiler tarafından çözümlenmelidir "Bloksuz dünya", "Üç dünya", "ÖzgürDün-

ya" teorileri ve bütün diğer burjuva ve revizyonist "dünyaların" bir tek amacı vardır. gerçek devrimci ve anti-emperyalist mücadelede doğru yolu bulmaları için halklara yardım etmek değil, ama onları emperyalist hakimiyet için tehlikeli olmayan yanlış yola sevkettikleridir. Onlar halkları "bloksuzsunuz" "özgürsünüz" diye aldatmak için mevcut statükoyu, eski ve yeni sömürgecileri tarafından yaratılan karışık ve baskıcı durumu korumak istiyorlar.

Fakat, Afrika halkları ve sağlıklı devrimci güçler, kime hizmet ettiklerini her geçen günkü faaliyetleri ile gösteren "bloksuz dünya teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi" ne güvenemezler. Onlar, yabancılardan hizmetin de olan gerici kliklere güvenemezler. Çeşitli Afrika devletlerinin başında, halklarının, iyiliğini isteyen, ülkelerini samimi olarak ilerlemenin yoluna sokmaya çalışan kimseler de vardır. Fakat, onlara içte ve dışta çeşitli baskılar yapılmaktadır, özellikle, onlara emperyalizme teslimiyet görüşlerini ve ideolojisini empoze ettirmek isteyen, onların, eski ve yeni sömürgecilerin hazırladığı sayısız tuzağa düşmelerini isteyen "bloksuz dünya" ve "Üç dünya Teorisi" savunucuları baskı yapmaktadır.

Aynı zamanda, Afrika halklarının ve devletlerinin emperyalizme ve sömürgecilığe ve onların iç işlerine her türlü müdahalesi ne karşı, birliğini güçlendirmek için çaba, sarfeden ve isteyen bazı Afrika devletlerinin gerçekçi liderleri vardır. Hem emperyalistler, hem de "bloksuz dünya" ve "üç dünya" teorisini vaaz edenler böyle liderlere, karşı savaşmaktadırlar. Onlar, böyle liderleri "radikal" ve güvenilemeyenler olarak nitelendirmektedir. Fakat Afrika halkları -nın yabancı baskıcılara ve onun çeşitli uşaklarına karşı uzun bir mücadele tecrübesi vardır ve onlar kendilerini gerçekten savunan ve ihanet edenler arasında ayırım yapma-

sını bilmektedir. Bu devlet adamlarına nasil hareket etmeleri gerektiğini söyleyemeyiz, fakat onların iyi amaçları desteklenmelidir. Her halk, kendi liderlerinin iyi amaçlarını ve kötü amaçlarını tesbit etmesini bilmektedir. Ve onlar her zaman iyi amaçları desteklemiş ve kötü amaçlara karşı mücadele etmiştir.

Afrika kıtasındaki bugünkü gelişmeler, şayet tüm eski ve yeni emperyalistlere karşı, bunlar ister Amerikan emperyalistleri, Sovyet sosyal-emperyalistleri isterse de diğerleri olsun, kararlılıkla mücadele edilmezse, şayet emperyalizmin ve yeni sömürgeciliğin hizmetinde olan yerli gerici kliklere karşı sürekli olarak mücadele edilmezse şayet çeşitli "bloksuz dünya", "üç dünya", gibi oportünist teoriler teşhir edilmezse, gerçek bağımsızlığın ve egemenliğin ve doğru ekonomik ve sosyal gelişmenin, demokrasi ve ilerlemenin olamayacağını doğrulamaktadır. Afrika halkları ve emperyalizmin ve yeni sömürgeciliğin hakim olduğu diğer bölgeler için şartların gerektirdiği, doğru yol, emperyalistlerin, ekonomik, siyasi ve askeri müdahalelerine karşı, onların tehlikeli, planlarına ve tertiplerine karşı ve yabancı devletlerin aldatıcı ideolojilerine ve yaptıkları demagojiye karşı örgütlü ve kararlı direniştir. Afrika halklarının geleceği kendi ellerindedir. Tüm ilerici dünya kamuoyu, onlarla birlikte. Arnavutluk halkı her zaman olduğu gibi bundan sonra da kardeş Afrika halklarının kararlılıkla yanında ve yardımında olacaktır.

30 Haziran 1978 tarihli ATA bülteninin İngilizce sayısından tercüme edilmiştir.

ALB: H. KURTULUŞU'NUN BİR TEKKESİ

YURTSEVER GENÇLİK

İlk kez, HKYG. 'in 29. sayısıyla birlikte ALB'nin kurulduğunu öğrendik. HKYG "çamurat, lekesi kalır" mantığıyla şöyle yazmaktadır:

"HB (artık HKYG. "Yurtsever Gençlik demeyi öğrenmelidir Y.G.) bu çağrıyla olumlu bulmakla yetinmekten başka derneğin hiçbir kuruluş çalışmasına katılmadı. Sadece seyirci kalması ve hatta dernek seçimi için gün bildirildiği halde ne seçim gününden önce, ne de seçim yapıldığı gün ne yapılması gerektiği konusunda bilgi almak için gelmeye dahi gerek duymadı. Bu konuda başından beri sürdürdüğü müz çalışmalarımız bizi derneğin kurulmasına kadar getirmiş, oldu." (HKYG S.29, s.13)

Evet tamı tamamina böyle!.. Gerçekler HKYG'nin anlattığı gibi değildir. Herseyden önce YG "Çağrıyla olumlu bulmakla" yetinmemiş, birçok önerilerle birlikte HKYG'nin yanlış anlayışını da düzeltmiştir. Örneğin kurulacak olan Aksaray Liseliler birim derneği için HKYG İstanbul'da Haliç'in Aksaray bölgesi tarafını kapsamaması gerektiğini iddia ediyordu. Bu ise Halkalı-Sultanahmet arası gibi çok uzak bir mesafe idi. Biz YG Aksaray bölgesinin ele alınış tarzının bu olamayacağını derneğin kapsadığı alanın, Topkapı Sultanahmet olması gerektiğini belirttik.

HKYG bu önerimize ilkönce karşı çıktı. Fakat daha sonra kabul etti. Şunu da belirtmekte yarar var, bizim esas gücümüz bu bölgenin dışındadır. HKYG ise bizim bu doğru tavrımızı, kendi tabanına şöyle lanse ediyordu:

"HB grup çıkarları nedeniyle HKYG'nin önerdiği alanı reddetti. Aksaray ve civarında kalan alanda seçimi savundu. Amaç nasıl olsa dernek yönetimine giremeyeceğinden bu yöntemle

derneğe kemikleşmiş unsurlarını göndererek kitle içerisinde kafa bulandırmaya çalışacaktır."

Devam edelim; HKYG bize öneriyi getirdi -ğinde kendilerinin GB ile HY'na gittiklerini, olumsuz cevap verdiklerini söyledi, biz ise HKYG'nin bizden ayrı girişimlerinin, YG'yi bağlamayacağını, YG olarak HKYG ile birlikte HY ve GB ile bir toplantı önerdik. Bu toplantıdan sonra da eğer GB ve HY olumsuz davranırlarsa, HKYG ile bir platform yayınlanacaktı. Kuruluş çalışmalarında, ortak bildiri dağıtabileceğimizi belirttik. HKYG bu önerilerimizi de kabul etti. O sıralar Şubat ayı idi. Ve bizim ilişki kurduğumuz HKYG'li arkadaş seçim tarihinin 6 Mart olması gerektiğini çünkü ÜASS ile ilgili çalışmaların önemli olduğunu getirdi. Biz kabul ettik. Fakat ilk önce toplantının sağlanması gerektiğini belirttik.

Bizim bunları konuştüğümüz, gün, radyo liselerini... 6 Mart'a kadar açılmayacağını bildirmesi üzerine seçim tarihi toplantının sonrasına belirlenmek üzere ertelendi.

Daha sonra, diğer siyasetlerle toplantı için verilen gün de gittiğimizde, diyalogu üstlenen HKYG'den arkadaş, çağrı götürmediklerini, şu anda kendisinin "mahkemesi" olduğunu, hemen çağrı yapacaklarını söyledi. Fakat ne çağrı yapıldı ne de toplantı!..

O dönemde, İstanbul'da 16 Mart katliamı sonucunda büyük bir kitle gösterisi oldu. Aynı zamanda o dönemde esas çalışma, İYDGD kongresi çalışmaları idi. 18 Mart'ta, diyalog kurduğumuz, kişi ile tekrar konuştuk. Ve hayret edici cevaplar aldık. Biz "Liselilerin birim derneği için çağrı yapıldı mı?" diye sorduğu müzda, HKYG "aslında 17 Mart'ta seçim yapılacaktı, fakat 16

Mart katliamı nedeniyle yapılamadı" dedi. Biz de, bunun HK'nun tekkecililiğinin yansıması olduğunu, konuştüğümüz şeylerin, yerine getirilmediğini belirttik. Diyalog kuran kişi ise hemen "ben durumu bilmiyorum, arkadaşlara sorayım, nasilsa seçim daha olmadı" diyerek geçti.

Daha sonra, bu konuda ilişkiler koptu, HKYG'in belirttiği gibi ne "seçim tarihi" bildirildi, ne de başka bir teklif. HKYG sessizce derneği kurmayı yeğledi. Şüphesiz bu dernek de bir gecekondu derneğidir. Ve liseli leri bağında toparlayamaz.

Bu gelişme sonucunda bizim de hatalarımız vardır. Herseyden önce diğer siyasetlerle toplantıyı HKYG'e bırakmakla, HKYG'in tekkeci amaçlarını gerçekleştirmesine fırsat hazırladık. Halbuki biz toplantıyı sağlayabilirdik. İkincisi, HKYG'in bu gelişimini gördüğümüz halde liberal davrandık ve onu teşhir ederek zorlamadık. Olan şeyler hep dar bir çevrede kaldı. Halbuki tekkecililiğin panzehiri teşhir olmalıdır, liberalizm değil!

HKYG, YG için "bilgi almak için gelmeye dahi gerek duymadı." diyor. Tesadüfe bakın diyalogu kuran kişiler, hemen hemen hergün Aynı dernekte birbirlerini gördüğü gibi, HKYG 'te, "bilgi verme" zahmetine katlanmamıştır. Bu onun amacını çok iyi göstermektedir.

"ALB" hakkında sonuç olarak sunu söylemek yeterli olacaktır ALB bir tekkeci. Ve bu tekke, arkasındaki küçük burjuva, oportünist siyasetle birlikte, çökecektir.

TEKKECİ, GRUPOU ANLAYIŞA SON! YAŞASIN LİSELİ GENÇLİĞİN İLKELİ BİRLİĞİ!

ÖĞRENCİLERİN MÜCADELESİ İTÜ YURDUNU AÇTIRACAKTIR.

1968'lerden beri devrimci bir geleneğe sahip olan İTÜ öğrencileri bu özelliklerini her geçen gün daha da yükselterek, sürdürmektedirler.

İTÜ öğrencilerinin halkının yanında devrimci mücadelede yer almasını hazmedemeyen komprador patron-ağa devleti İTÜ üzerinde çeşitli oyunlar tezgahlamakta -dır. Bu oyunların en sonucusu, yurt sorunudur.

1968 yılında Maçka'da yapılmaya başlanan öğrenci yurdu önce İTÜ öğrencilerine değil de faşistlere açılmak istenmiş ancak öğrencilerin kararlı mücadelesi sonucu lafta da olsa yurdun İTÜ yurdu olduğu kabul edilmiştir.

Yapımı iki yıl önce biten yurt iki yıldır çeşitli bahanelerle açılmamaktadır. Hakim sınıflar yurdun bir devrimci kale olmasına tahammül edememektedirler.

Yurdun açılmasını isteyen, İTÜ öğrencileri bir süre önce yaygın bir kampanya başlatmışlardır. Yazılama, afişleme v.b. yöntemlerle sürdürülen kampanya 19 Haziran günü yeni bir aşamaya ulaşmıştır. O gün okul bahçesine çadırlar kurularak çadır direnişine geçilmiştir. Gençlik Bakanı ve Rektörün vaatlerine öğrencileri mücadelede vazgeçiremeyince hakim sınıflar 29 Haziran Perşembe günü 1000'e yakın polis ve jandar ma ile saldıran çadırları sök müşler ve 300 öğrenciyi gözaltı na almışlardır.

Bu olay kendisine "halk dostu" pozunu veren CHP'nin gerçek yüzünü açığa çıkardığı gibi İTÜ kitlelerinin de mücadele azmi ni pekiştirmiştir.

İTÜ öğrencileri geçmiş olumsuzlukları atarak İTÜ yurdunu kararlı mücadeleleri sonucu açtıracaklardır.

İTÜ YURDU AÇILMALIDIR!

Hakim sınıflar ve Ecevit «Tarihi Akım»a katıldı mı?

Emperyalizm, sosyal emperyalizm tarafından sömürülen ve baskı altında tutulan yarı-sömürge ülkelerin hakim sınıfları kendi halkına anti-emperyalist, görünmek, bağımsızlık ve sosyalizm dışında da sözde başka kurulum yolu olduğunu göstermek için, "yeni iktisadi düzen" üzerine bol laf etmekte, toplantı ve konferanslar düzenlemektedirler. Bir yandan bu tür toplantılar düzenleyip bugünkü uluslararası emperyalist iktisadi düzene sözde karşı çıkıp, "uluslararası yeni iktisadi düzen" için mücadele ettiklerini söylemektedirler. Diğer yandan başta iki süper devlet üzere emperyalist devletlerle mali, iktisadi diplomatik ve askeri bağlarını, zayıflatmakta hatta daha da arttırmaktadırlar. Aynı zamanda bağımsızlık için mücadele eden halk örgütleri ve güçlerini ezme için gerici ve faşist baskıları arttırmaktadırlar.

Ülkemizdeki hakim sınıfların temsilcileri fazla Amerikan olduklarından dolayı şimdiye kadar bu yolu tutmamışlardır... İlk olarak 2.MC'nin Dışişleri, Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil, geçen yıl "yeni uluslararası iktisadi düzen" in iyiliğinden, mücahadesinin verilmesinden bahsetmeye başladı. Bu yıl da Ecevit Hükümetinin Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün "uluslararası, yeni iktisadi düzen"den bolca bahsetmektedir. Dışişleri Bakanlığı yakınlarında ülkemizde toplanacak "uluslararası yeni iktisadi düzen" konulu bir konferans düzenlemiştir. Gazetelerin yazdığına göre, Başbakan Ecevit'de butoplantının açış konuşmasını yapacak. Evet Ecevit Amerikan emperyalistleri, Alman

emperyalistleri ve Rus Sosyal emperyalistleriyle kucaklaşmaktan yeni dönmüşken ayağının tozuyla Merkezinde bu devletlerin bulunduğu uluslararası emperyalist iktisadi düzeni yıkmak (!) üzerine, sözde "uluslararası yeni iktisadi düzen" üzerine nutuk atacak. İşte "uluslararası, yeni iktisadi düzen" adlı mücadele budur! Bir yüzü (gerçek yüzü) emperyalistlerle en sıkı işbirliği yapmak diğer yüzü halkını aldatmak için "emperyalist iktisadi düzeni yıkacağız" demektir. İşte bir yandan emperyalistlerle en sıkı işbirliğini, çok yönlü bir biçimde geliştiren ve NATO'dan ayrılmayacağını söyleyen Ecevit Hükümeti, diğer yandan Gündüz Ökçün'ü Hindistan ve Pakistan'a göndererek "Blok-suz Ülkeler toplantılarına" gözlemci olarak katılmaya çalışmaktadır.

Ecevit Hükümetinin gözlemci olarak "bloksuzluk" toplantılarına katılma talebi muhtemelen, kabul edilecektir. Çünkü blok-suz olup da Ecevit'den daha çok NATO veya VARŞOVA PAKTI'na hizmet eden devlet bu toplantılara katılmaktadır zaten.

Ecevit ve Gündüz Ökçün ülke mücahadesi düzenledikleri "uluslararası yeni iktisadi düzen" toplantılarında yine bol bol uluslararası emperyalist iktisadi düzenin kötülüğünden ve bunun "kökten" değiştirilmesinden dem vuracaklardır. Yine Gündüz Ökçün son Hindistan ve Pakistan gezisinde kuşkusuz aynı sözleri bolca tekrarlamıştır.

İşte üç dünyacı oportünistlerin ve ülkemizdeki TİKP-Aydınlık oportünistlerinin, halkları emperyalizmden kurtaracak diye gösterdikleri mücadelenin ger-

çek yüzü budur. Oportünistlerin çürük teorisi dünyanın ekonomik ve siyasi gerçekleri karşısında dökülmektedir. Ama onlar ezilen halkları emperyalizme ve gericiliğe karşı milli demokratik halk devriminden vazgeçirmek için yine de binbir türlü oyun ve çarpıtıma başvuruyorlar. Oportünistlerin başvurduğu en önemli çarpıtmalardan biri şöyle: Yarı sömürge ülkelerdeki oportünist oportünistlerden herbiri kendi ülkeleri dışındaki diğer yarı-sömürge ülkelerin gerici hakim sınıflarının "uluslararası, yeni iktisadi düzen" üzerine verdiği demeçleri örnek vererek, "Üçüncü dünya devletlerinin" emperyalizme, özellikle de iki süper devlete karşı mücadele için bilinçlendiklerini söylemekte. Böylece "üç dünya teorisinin" "üçüncü dünya devletlerinin tarihi bağımsızlık akımı", tezinin doğruluğunu ve bu akımın emperyalizmi yıkıp sosyalizmi değil ama "uluslararası, yeni ekonomik düzeni" kuracağını sözde ispatlamış oluyorlar.

Örneğin Pakistan veya Hindistan (eğer varsa) "üç dünyacıları" Gündüz Ökçün ve diğerlerinin bu konudaki demeçlerini örnek vererek sözde teorilerini, ispatlamış oluyorlar. Ülkemiz "Üç dünyacı" oportünistleri TİKP-Aydınlıklar da geçen yıl İslam Konferansı Türkiye'de toplandığı sırada Pakistan ve Bengaladeş yetkililerinin "uluslararası yeni iktisadi düzen" konusundaki demeçlerini sayfalar dolusu vererek teorilerini sözde ispatlıyorlardı. Ama hem Türkiye hem de Pakistan ve Bengaladeş emperyalizme iktisadi, mali ve diğer yönlerden sıkı sıkıya bağımlıdırlar. Bütün demeçleri-

ne rağmen her üç ülkenin hakim sınıfları da emperyalizme bağımlılıklarını bir adım dahi zayıflatmamışlardır.

İşte oportünistlerin yaptığı hakim sınıfların halkı bağımsızlık için mücadeleden vazgeçirmek ve emperyalist tahakkümü korumak için aldatıcı çabalarına uşaklık etmektedir.

Diğer ülkelerin hakim sınıfları "uluslararası yeni iktisadi düzen" üzerine demeç verince dört elle sarılıp uşaklık teorisini haklı çıkarmaya çalışan TİKP-Aydınlık oportünistleri, Gündüz Ökçün'ün gezi ve demeçlerine "bloksuzluk" hareketine gözlemci olarak katılma girişimine ses seda çıkarmadılar. Ne yaparsınlar, ülkemizde bütün herkesin görmekteki Ecevit Hükümeti emperyalistlerle "çok yönlü işbirliği politikası" geliştirmektedir. Biri kalkıp da bu demeçler üzerine "Ecevit emperyalizme kökten karşı, uluslararası yeni iktisadi düzen istiyor" derse herkes kendisine güler. Çünkü henüz Ecevit'in Amerika ve Rusya gezilerinin tozu gitmedi. Üstelik TİKP-Aydınlık, oportünistleri de Ecevit'in bu politikasına bir hayli kızmışlardı (!). İşte oportünistler, bu nedenle aynı Ecevit Hükümeti ni demeçlerini örnek vererek "emperyalizme kökten karşı, uluslararası yeni iktisadi düzen" için savaşan olarak göstermeye cesaret edemiyorlar. Bu oportünistlerin çıkması, "Üç Dünya teorisinin" gerici ve halkı aldatıcı niteliğini ispatlayan, onun gerçekler karşısındaki iflasıdır.. Oportünistler, hangi kılıfı bulmaya çalışsalar da bu iflastan kurtulamayacaklardır.

ASKERLİK, VATANI GÖREV DEĞİL, ZORLA YAPTIRILAN GÖREVDİR

1978'in Temmuz'unun ilk günleri Türk ordusuna yirmi yaşındaki halk evladı gençlerin zoraki askere götürüldüğü, "ikinci tertip" dönemidir. Bilindiği gibi, faşist Türk ordusu içinde komprador burjuvazi ve toprak ağaları ile emperyalist, sosyal emperyalist devletlere uşaklık yapılsın, onların ülkemizdeki sömürü ve zulüm düzenleri devam ettirilip, menfaatleri korunsun diye her yıl, binlerce halk evladı, üç tertip olarak askere alınıyor.

HB taraftarı 1 Temmuz günü, ikinci tertip olarak askere giden gençlerle bir köyde toplantı düzenlediler. Toplantıya köyden ve şehirden toplam 30'dan fazla genç katıldı. Toplantıda, bir zengin köylü oğlunun "işim var" diyerek acele edip toplantı bitmeden (bazı arkadaşların da zorunlu olarak) kalkıp gitmesi dışında bir olumsuzluk olmadı.

Toplantıda HB taraftarları adına bir arkadaş konuşma yaptı. Bu arada askerlik yapmış olan iki arkadaş kendi tecrübelerini ve kısaca başlarından geçen baskı, zulüm ve sömürü örneklerini anlatarak orduyu teşhir ettiler. Askerde devrimci sempatican olduğu için vurdurulan ve şimdi sakat olan bir arkadaşın konuşması olumlu oldu. Toplantının başında ve sonunda saz çalınır, marşlar ve türküler söylendi... En son olarak da H.Birliği'nde, çıkan (askerdeki devrimci erlerin gönderdiği) üç yazı da (ay-

rı ayrı sayılardan) okunarak toplantı sona erdirildi.

H.Birliği adına toplantıda konuşan arkadaş, kısaca bugün, dünya ve Türkiye'de genel durumu anlattı. Sonra dünyada ilkel Komünal Toplumdan sonra, sınıfların ortaya çıkmasıyla birlikte orduların da ilk defa ortaya çıktığını, ordunun sınıflar var oldukça var olacağını ve hakim sınıfların diktatörlüğünü devam ettireceğini, bu günün Komünist toplumda dağıtılacağını belirtip, kısaca devleti de anlattı. Sürekli silahlı bir güç olan orduyu tanımlayarak, bugün dünyada iki tip ordunun olduğunu belirtip, şimdi gençlerin hizmet altına alındıkları ordunun ve diğer gerici, faşist orduların, karşı-devrimci niteliğini teşhir etti. Bu ordulardaki baskı, sömürü ve zulüm örneklerini vererek burada da sınıfların var olduğunu ve sınıf mücadelesinin var olduğunu sınıf mücadelesi nin orduda da devam edeceğini açıkladı. Buna karşılık Halk ordusu olan işçi-köylü kurtuluş ordularının durumunu anlatıp, dünyadaki Kızıl Ordulardan örnekler verdi. Gerici ordularda tek renk elbiselerin giyilmesiyle sınıf farkının gizlenmeyeceğini, bu iki çeşit ordunun, kimlere ve nasıl hizmet ettiğini (edeceğini) belirtip şehrimizden yaşanmış örnekler verdi.

Türk Ordusundaki sömürüye örnek olarak hemen her askerden, bir bardak limonata ve bir tabak pasta karşılığında zorla

kan alındığını, erlerden paralar toplanıp harcandığını, subayların çoğunun ordu mallarıyla palazlandığını, (soba, kumaş ayakkabı, silah v.s. ile) anlatıldı. Baskılara örnek olarak dayak, disiplin, hapis, küfür, işkence ve öldürmeler verildi. Bunlara karşılık askerlerin nasıl mücadele vermeleri gerektiği anlatıldı.

Sonra bu ordunun geniş insan gücüne karşılık, eğitim, öğretim, disiplin, inanç (doğrusu disiplinsizlik ve inançsızlık), durumlarını, her yönden (kaşıktan, uçağa) dışa bağımlılığını, anlatıp, aslında kof ve güçsüz olduğunu vurguladı. "Çünkü bu ordu halka dayanmıyor, halktan gücünü almıyor, halkın menfaatlerini savunan bir halk ordusu değildir; çürüyen ve yok oluşa giden hakim sınıflara dayanıyor onların menfaatini savunuyor ve halka karşıdır, o nedenle çürük ve güçsüzdür" dedi.

Daha sonra şimdi askere alınan halk evlatlarının grevde, boykotta, miting, yürüyüş, direniş ve toprak işgalinde, Türkiye'nin neresinde olurlarsa olsunlar (Yeşil elbiseleri ve silahlarla) aslında kendi kendilerinin, halkın karşısına çıkarılacakları anlatıldı. Bu durumda ne yapmaları, nasıl yapmaları gerektiği örnekleriyle somut olarak anlatıldı. Ve halk evlatlarından buna bağlı kalmaları istendi.

Toplantının sonunda, konuşma larda bahsedilen Kızıl Ordumu -

zun yani işçi ve köylülerin kurtuluş ordusunun henüz olmadığı, ama devrimci mücadelenin ihtiyaçlarına uygun olarak kurulup adım adım dayanıklıktan düzenliliğe, güçsüzlükten güçlülüğe doğru geliştirilerek inşa edileceği ve sağlanacağı anlatıldı.. "Bir gün gelecek ki, komünistler, askere alınan gençlerle, bu toplantının aynısını yine yapacaklar, ama o toplantılarda askere gidenlere, şu an konuştuklarımızı değil, artık askere gitmemeleri, Kızıl Ordu'nun saf larına katılmaları anlatılacaktır" dedi ve toplantı sona erdi.

Böyle bir toplantının ilk defa yapılması, büyük bir öneme sahiptir. Bundan böyle her yıl, her tertip askere gidenlerle (ve mümkünse gelenlerle de) bu özel likte toplantılar düzenlemek ve onlara son bir defa daha görevlerini anlatıp, gerçekleri teşhir etmek gereklidir. Bu tecrübe, ülkemizin her yanında başta Marksist-Leninist hareket olmak üzere, tüm devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerce yaygınlaştırılıp hayata geçirilmelidir.. Hatta mümkünse, daha geniş toplantılar düzenlenmeli ve daha güçlü kitle hareketi haline getirilmelidirler.

ASKERE GÖTÜRÜLEN ARKADAŞLARIMIZA SAHİP ÇIKALIM!
BİZİM VATANI ASKERLİK BORCUMUZ HALKA KARŞIDIR, HAKİM SINIFLARA DEĞİL!

detant

Baştarafı Sayfa 16'de

"detant" üzerine döktükleri masalların tek amacı barışçı ve sempatik görünmek değildir. Diğer bir amacı da iki süper devlet arasındaki silahlanma yarışını, bunun bir dünya savaşı hazırlığı olduğunu gizlemek ve halkların, ilerici-ülkelerin iki süper devletin başkışkırtıcılıklarını yaptıkları dünya savaşına karşı uyanıklıklarını köreltmek, hazırlanmalarını engellemektir. Böylece dünya savaşını başlatabilmek için daha elverişli koşullara sahip olmaktır. Bu amaçla iki süper devlet "detant" üzerine demagojiye yarılmaktadırlar. Herbiri kendisini daha fazla "detantçı" göstermek için daha fazla çene yormakta, sahte yüz göstermektedir. Diğer emperyalistler ve gericiler de her birinin yanında yer alarak bu "detant" güldürüsüne katılmaktadırlar.

Fakat iki süper devlet bütün çabalarına rağmen gerçeği gizlemeyi yine de başaramıyorlar. Onların aralarındaki dünyaya hakim olma rekabeti kendi savaşçı niteliklerini ve dünya savaşına hazırlanmalarını ele veriyor.. Sovyet sosyal emperyalistlerinin Afrika'nın çeşitli yerlerindeki tertip ve saldırısı karşısında, Carter "Rusta detant veya çatışmadan birini seçmek zorundadır" diyerek, Rusya ile aralarında çatışmaya giden rekabeti kendi ağzıyla açıklamış oldu. Yine Amerika ile Çin'in kendi aleyhinde birbirlerine yaklaşımları karşısında Moskova'nın yeni çarı Brejnev "Amerika, detantı tehlikeye sokuyor, bunu göze alıyorsa biz de fazlasıyla alıyoruz" yollu tehditler savurarak savaşa götürülen aralarında ki dalaşmayı kendi ağzıyla o da açıklamış oluyordu.

İşte "detant" masalları bütün yoğunluğuna rağmen gerçekleri örtmeye yetmemekte, iki süper devletin dünya hakimiyeti için silahlanma yarışında savaşa hazırlığı içinde olduğu ortaya çıkmaktadır.

İki süper devlet ve emperyalistlerin kendi aralarında detantın olamayacağını dünyadaki olaylar ve siyasi gerçekler göstermektedir.

Bu nedenle iki süper devlet, diğer emperyalistler ve her türden gericilerin ve revizyonistlerin yaydığı "detant" masalları, Ecevit'in sözde büyük bir içtenlikle inandığı "detant" üzerine demeçleri, halkımızı ve dünyanın diğer halklarını uyutmayı amaçlamaktadır.

Dünyada gerçek barışı sağlamanın tek yolu başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizme sosyal emperyalizme ve gerici uşaklarına karşı mücadele etmektir.

Bu mücadele bugün halkımız açısından faşizme sosyal faşizme ve iki süper devlete karşı halk demokrasisi ve bağımsızlık için mücadele etmektir.

Tekstil

Baş. taraflı. sy. 9'da

cilere ve sosyal faşistlere karşı tavrını daha da geliştirmesi, için çaba gösterilmeli ve Demokratik seçim ilkesinin uygulanması zorlanmalıdır. Proleter Devrimci işçilerin esas faaliyeti sosyal faşistlerin ve merkez-cilerin teşhirine yönelmelidir.. Vatan Partisi taraftarı işçilerin uzlaşmacı tavırlarıyla mücadele edilmelidir.

TEKSTİL BAKIRKÖY ŞUBE
KONGRESİNİ YAPMAK İÇİN İLERİ!

filistin

Baştarafı Sayfa 16'de

gerici ve faşistler vardır. Bu güçlerin Filistin güçlerini ezme çabaları vardır. Suriye gericilerinin Filistin güçlerinden, korkusu sonucu müdahaleci çabaları vardır. Nihayet yurdundan, sürülmüş, zulüm altında inleyen Filistin halkının mücadelesi ve Lübnan halkının direnişi vardır.

Bugün İsrail'in bütün Ortadoğu'daki ve Lübnan'daki işgalci saldırılarının arkasında Amerikan emperyalizminin Ortadoğu, petroleri, stratejik noktaları tamamen kendi denetimi altına, alma hırsı ve saldırgan çabaları vardır.

Lübnan'daki faşist Falanjistler ve eski Cumhurbaşkanı, Şamun'un taraftarları ABD emperyalizminin en uşakça bağlı İsrail saldırganlarıyla ortak hareket eden büyük burjuva kesimleridir. Bugün bunlar Filistin gerillalarını ezmek Lübnan'ın ilerici güçlerini bastırarak, için çatışmaktadırlar. Falanjistlerin ve yanında yer alan güçlerin Lübnan'da kesin hakimiyetini sağlaması, ABD ve İsrail siyonistlerinin Ortadoğu'daki, yayılmaları için Lübnan'ı sağlam bir kalesi durumuna getirmeleri demektir. Lübnan'daki iç savaşa verdikleri önem ve müdahale etmek için tetikte beklemeleri bu nedenledir.

Sovyet Sosyal emperyalistleri de Ortadoğu'da yeni mevziler kazanmak için "ne savaş, ne barış" durumunu devam ettirme politikasını gütmektedirler. Bu nedenle ABD'ye ve İsrail'e karşı kesin savaş taraftarı olan Filistin gerillalarının geçen yıl Suriye tarafından ezilmesini desteklediler. Yüzleri açığa çıktıktan sonra da sözde Suriye'nin yaptıklarına taraftar olduklarını ilan ettiler. Şimdiki mevcut çatışmalardan kendi emperyalist hesaplarına faydalanmaya çalışmaktadırlar.

İşte böyle şartlarda Falanjistler ve Şamun taraftarı gerici ve faşist güçlerle, Lübnan'ın ilerici güçleri ve Filistin gerillaları arasında sürmekte olan ve Suriye birliklerinin geçen yıl Falanjistler yanında bu yıl da onlara karşı müdahalede bulunduğu iç savaş elbetteki basit bir "musluman-hristiyan çatışması" değildir. ABD ve İsrail taraftarı faşistlerin güç kazanmak için dini kullanmaları gerçek amaçlarını gizliyoruz.

Böyle bir iç savaşın sona ermesi Lübnan'daki saldırgan gericilerin yenilgiye uğraması, ve ilerici güçlerle Filistin gerillalarının zafer kazanmasıyla mümkündür. Ancak böyle bir mücadele ve sonucu, ABD ve İsrail, saldırganlarının hegemonyacı çıkarlarına, Sovyet Sosyal emperyalistlerinin entrikacı ve hegomonyacı çabalarına vurulan güçlü ve devrimci bir darbe olur.

Bu nedenle Türkiye halkı ve devrimcileri, kardeş Filistin güçlerinin ve Lübnan'ın ilerici güçlerinin yanındadır ve yüreği onların haklı mücadelesi için çarpılmaktadır.

HALKIN KURTULUŞU

başlamışlardı. Bugün eklektizmi terkettiler ve dünya çapında baş düşman tespit edilemeyeceği noktasına vardılar. Dünya komünist hareketine, oportünist görüşleri var türünden saldırıya geçmeleri öğretici olmalıdır. Her görüş, her sınıf mücadelede hak ettiği yeri alır. HK'da küçük burjuva niteliği gereği hak ettiği yeri almaktadır. Bizim HK'na son hatırlatacağımız, içtenlikle ka-

faşist

Baştarafı Sayfa 5 'de

şarısız kalmaya mahkumdurlar... Yurtseverlerin geniş kitleleri, daha bir kararlılıkta mücadele etmektedirler.

Faşist örgütler açık faaliyetlerini sürdürmektedirler. MHP İGD gibi sivil örgütlerde MİT ve Özel Harp Dairesi (Kontrgerilla) gibi resmi örgütlerde örgütlenen faşistler katliamlarını pervasızca sürdürüyorlar. Ama hükümet faşist katilleri korumaya, halka saldırmaya devam ediyor. Faşist yüksek okullar yönetmeliği, POL-DER'in kapatılması, işkencecilerin yüksek görevlere getirilmesi, kontrgerilla-

yı açığa çıkarmaya yönelik yayınların önlenmeye çalışılması, bunun açık kanıtlarıdır. Halkımız bütün bunları değerlendirmekte, sahte "umut" CHP'nin yüzünü tanımaktadır.

Faşistlerin saldırılarını halk mücadelesinden korkularının, çürümüşlüklerinin ve çöküşlerinin sonucudur. Halkımızın faşizme sosyal faşizme ve gericiliğe karşı mücadeleyle birleştirerek yürüttüğü halk demokrasisi kavgasının, kızgın alevleri tüm gericiliği, yıkıp yok edecek, bağımsız ve demokratik Türkiye'nin kurulmasını sağlayacaktır.

PTT

Baştarafı Sayfa 6 'de

ranmasına beynimizin adeta çalı şamaz hale gelmesine yol açıyor. Öyleki eve gittiğimizde bir iki saat sonra kendimize ancak gele biliyoruz. Bir de ev işleri yapmak, çocuğa bakmak bizim üstümüzde. Sürekli sinirlerin yıp ranması, bizleri normal olmıyan davranışlara itebiliyor. Hatta Avrupa'da uygulanan 5 sene sürekliliği bu işte çalışanların şahitliğinin kabul edilmediği herkesin dilinde.

Ancak yarım saatlik bir dinlenme hakkımız var, o da kantin de veya tuvalette sıra beklemekle yani kısaca oraya buraya koşuşturmakla geçtiği için dinlenmeden ziyade daha çok yorulma oluyor. Üstelik istediğin arkadaşınla yemeğe çıkamıyorsun. Gruplaşmalar oluyor diye engelliyorlar. Tabii ki haksızlıklara karşı başkaldırı olmasını engellemek için çalışıyorlar bu hareketleriyle. Tuvalette gidebilmek veya su içebilmek için binbir ricayla şeften izin almak zorundayız. Hiç bir devlet dairesinde olmayan bir durumdur bu. Yemek diye verdiklerini köpeğin önüne yal diye koysanız yemez.. Gece nöbetlerinde sıcak yemek yerine bir parçacık zeytin ve peynirle geçiştirirler. Bu yüzden karnımızı doyurabilmek için kantinden alışveriş yapmakta dolayısıyla kazandığımız onlara, vermektediriz. Bu yüzden de bir yudum soğuk su bulmak için çırpınırken, soğuk su dolapları açışında bozuk bekletilmektedir.. Şeflerin üzerimizdeki baskısı giderek yağunlaşmaktadır. Üstelik bir de abonelerden bol bol, küfür işitiyoruz.

Her bir yerinde telefonu olan bir yerde çalışmamıza rağmen, ancak yemek saatlerinde telefon edebiliyoruz. Daha sonraki bir saatte telefon etmek yavaş, ne kadar önemli olursa olsun.

İşyerinde giriş çıkışlarda, çantalarımız sürekli kontrol ediliyor. İlerici bir gazete bulmasınlar, derhal başka bir işyerine sürülüyoruz. Yapılan haksızlıklara karşı sesimizi çıkaracağımız anda isyankar memurdur, diye ya asaletimiz ya da terfimiz durduruluyor. Sürekli memura ihtiyaç varken, yeni memur almıyorlar, bütün işleri var olan memurlara yıkıyorlar, böyle ki, 5 kanal birden çalışmak zorunda kalıyoruz. Böylece onlara milyonlar kazandırırken, bize sadece saatte 8 lira veriyorlar. Gerçek bu. Haftanın her günü çalışmak zorunda bırakılıyor.

Ayda bir bile izin alamıyoruz.. İşe alırken isterse mesaiye kalır gibi bir maddesi olmasına rağmen, zorla mesai yapıyoruz.. Saati 8 liraya.. En doğal hakkımız olan senelik izni bile alamıyoruz. Verilen ikramiyeler gerekirse, geriye alınır kaydıyla veriliyor, o da hepsini vermiyorlar. Her dakika şefin bakışları üzerinde, yanındakiyle bir iki kelime sohbet edemezsin, sorunlarını konuşamazsın.

Bizler şimdiye kadar birlik olup mücadele edebileceğimizin, bilincinde değildik. Ancak hepimiz kendi kendimize söyleniyorduk o kadar. Halbuki, soğuk su dolaplarına sahip olmak için başlattığımız kampanyada olduğu gibi, her sorunumuzu mücadeleyle halledeceğimizi kavramalıydık. Şimdi artık bunun bilincinde hareket ediyoruz. Artık sorunlarımızın köklü çözümünün, milli demokratik Halk Devrimiyile olacağını da kavradık. Sorunlarımızın bir kısmının çözümü, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını kazanmakla halledileceğinin bilincindeyiz.

PTT Emekçisi Arkadaşlar!

Eğer eziliyoruz, sömürülürüz, iş şartlarımız ağır, başlattığımız mücadeleleri, zamanla dan önce yıpranıyoruz, onlar kazanla alıyorlar biz ise çay kaşığıyla alıyoruz diyorsak, örgütlenmeli mücadele etmeliyiz.. Unutmuyalım "Bir elin nesi var, iki elin sesi var" boşuna söylenmemiş ancak örgütlü gücümüzle haklarımızı alacağız. Önümüzdeki görevin grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını kazanma mücadelesi olduğunu unutmadan;

1- Üzerimizdeki faşist baskılara son verilmesi,
2- Servislerin çoğaltılması
3- Gece nöbetlerinde sıcak yemeğin verilmesi,
4- Mesai ücretlerinin arttırılması,
5- İzinlerin tüm memurlara, düzenli verilmesi.

6- Emekliliğin 15 seneye, indirilmesi için mücadele saflarında birleşelim. Gene unutmayalım ki "Ağlamayan çocuğa mama verilmez", "Hak Verilmez Alınır".
GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI İÇİN İLERİ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM VE İKİ SÜPER DEVLET!
YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Devrimci Demokrat
PTT'liler.

Baştarafı Sayfa 11'de

tıldığımız şu sözleridir:

"Devrimcilerin tek bir parti çatısı altında toplanmasını engellemeye çalışanların oportünizme, eklektizme ve ilkesizliğe batması kaçınılmazdır." Ve devrimcilerin tek bir partide birleşmesi ise HB'nin tek doğru siyasi çizgisini kabul etmek ve katılmakla mümkündür.

BİTTİ

HALKIN BİRLİĞİ - SAYFA 15

«DETANT» (YUMUŞAMA) MASALLARI İFLAS EDİYOR

Amerikan emperyalistleri ve Sovyet sosyal emperyalistleri, onların çeşitli ülkelerdeki gerici müttefikleri sürekli bir biçimde dünyada sözde detant (yumuşama) sürecinin başlamış olduğundan başarıyla gelişmekte olduğundan bahsediyorlar.

Ecevit de Rusya'ya yaptığı son gezi sırasında, dünyanın detant (yumuşamanın) sürecine girdiğini ve Sovyet yöneticilerinin bu konudaki samimi (!) çabalarına içtenlikle inandığını, söyledi. Türkiye'nin de detant (yumuşama) sürecine katkıda bulunmaya çalışacağını ileri sürdü. Ayrıca bazı yazarlar Ecevit'in bunu Carter'e hem de Brejnev'e güven veren biri olarak dünya daki detant (yumuşama)'a katkıda bulunacağını bile ileri sürdüler. Hatta Ecevit yurdumuzun güvenliğini sözde 'detant'a bile bağladı.

Bu durumda detant (yumuşama) üzerine sık sık söylenen bu sözlerin gerçek mi yoksa masal mı olduğunu halkımızın bilmesi önem taşımaktadır.

Herkesten daha fazla dünyadaki 'detant'tan (yumuşamadan) bahsedilen iki süper devlet ABD ve Rusya, çığınca silahlanmakta, askeri bütçelerini hergeçen gün arttırmakta, dünyanın dört bir yanında askeri darbeler ve saldırı savaşları tertiplemektedirler. Kendi aralarında silahlanma yarışını hızlandıran iki süper devlet ipleri kendisine bağımlı silah satışını da arttırmaktadırlar. Yeni nüfuz alanları ele geçirmek, birbirlerine, üstünlük sağlamak için küçük devletleri aralarındaki çelişmelerden faydalanarak çatışmalara ve savaşlara sürmektedirler. El betteki bütün bunları kötü niyetlerinden dolayı değil, azami hırsları için dünyaya rakip hakim olma emperyalist amaç için yapmaktadırlar. Öyley silahlanma, saldırı, tertip ve savaş hazırlığı yapan iki süper devlet neden en fazla detant (yumuşama) üzerine nutuk -

lar atmakta, toplantılar düzenlemekte, hatta yaptığı her saldırı ve anlaşmayı "detant" (yumuşama) için yaptığını yeminbilah etmektedirler? Dünya tarihi şimdiye kadar emperyalistler ve gericilerin ne kadar "barış" lafı ederlerse o kadar savaş hazırlığı içinde oldukları ve bunu gizlemek için "barış" masallarına başvurduklarını tekrar tekrar ispatlamıştır. İşte iki süper devletin "detant" üzerine bu kadar demagoji yapmalarının, nedeni de budur. Onlar hergeçen gün silahlanmayı arttırdıkça tertip ve saldırılarını yoğunlaştırdıkça "detant" üzerine demagojik propagandalarını da yoğunlaştırmaktadırlar. Onların "detant" üzerine demagojilerini hergeçen gün arttırmaları, silahlanma ve savaş hazırlıklarını, tertip ve saldırılarını arttırdıklarını ifade etmekte, dünyanın ezilen halkları ve milletlerini uyutmak için "detant" üzerine demagojiye başvurduklarını göstermektedir.

Başta Amerikan emperyalizmi, ve Rus sosyal emperyalizmi olmak üzere emperyalistler varoldukça aralarında çatışma sürdüğü emperyalistlerin halklar üzerinde sömürü ve baskısı devam ettikçe detant (yumuşama) olmaz. Emperyalistler ezilen halklara karşı vahşice saldırı ve tertipler hazırlarken, "detant" (yumuşama) nutukları, halkların bu sömürü ve saldırıya karşı çıkmasını engelleme, kendi aralarındaki rekabeti gizleme masallarıdır. Gerçek barışı sağlamanın, halklar arasında dostluğu hakim kılmanın tek yolu emperyalizme ve gerici uşaklarına karşı bağımsızlık ve demokrasi için ayağa kalkmak, hakimiyeti, ele geçirerek emperyalistlerin, saltanatına ve saldırılarına son vermektir.

Başta iki süper devlet olmak üzere emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin ve gericilerin

Devamı Sayfa 15'de

Filistin halkı boyun eğmeyecektir

Birkaç ay süren ateşkesten, sonra Lübnan'da çatışmalar yeni den başladı. Hatırlanacağı gibi bu yılın Mart ayında İsrail Siyonistleri 30 bin kişilik bir kuvvetle Lübnan'ın güneyini işgal etmişlerdi. İsrail siyonistleri bu saldırıyı, Lübnan'daki, Filistin güçlerini "temizlemek" Filistinli göçmenleri yok ederek Ortadoğu'daki işgalci saldırganlığını daha da kolayca devam ettirmek için yapmışlardı. Fakat umduklarını bulamadılar. Filistin gerillaları dişe diş bir mücadeleyle, hemen hemen bütün, Arap ülkelerinin destekte bulunmasına rağmen, kahramanca direndiler. İsrail Kuvvetlerine, kayıplar verdirerek geri çekilirken, saldırgan siyonistlere de "temizlenemeyeceklerini" ispatladılar.

İşte İsrail'in bu şartlarda güneyini işgal ettiği Lübnan'da Birleşmiş Milletler tarafından, Filistin gerillalarıyla İsrail, kuvvetleri arasında ateşkes sağlandı. Birleşmiş Milletler Örgütü İsrail'in işgal ettiği Lübnan topraklarından çıkması kararını almıştı. İsrail başlangıçta, bu karara uymayacağını a macının Filistin güçlerini "temizlemek" ve İsrail'i tam bir "güvenlik"e kavuşturmak olduğunu söyleyerek karşı çıktı. Daha sonra BM kararına boyun eğmek zorunda kalınca önce imkan bulduca çeşitli Filistin üslerine saldırı ve imha etti.

İşgalci İsrail siyonistleri dört ayı aşkın bir süredir işgali altında tuttukları Güney Lübnan'dan çekilirken kendi yerlerine Lübnan'ın en gerici güçleri olan faşist Falanjistlerin askeri güçlerini yerleştirdiler. Böylece siyonistler Filistinlileri "temizleme" işini Falanjistlere devrediyorlardı.

Falanjistler, bir taraftan güney Lübnan'a güçlerini yerleştirirken diğer yandan Filistinlilerin bulunduğu yerlere sal

dırdılar. Şu anda Filistinlilerin yok edilmesini savunmayan ve bu anlamda Filistinliler ve ilerici Lübnan güçleriyle belli ölçüde uzlaşan Süleyman Franjiye'nin oğlunu da öldürerek onun taraftarlarıyla da çatışmaları, başlattılar. Bu çatışmalar üzerine Lübnan'daki "Arap Barış Gücü"nü en büyük kuvvetini oluşturan Suriye birlikleri de işe karışarak Falanjistlere karşı çatışmalara girdiler. Hatırlanacağı gibi Suriye, geçen yıl Lübnan'a müdahale ederek ilerici Lübnan güçlerine ve Filistin gerillalarına saldırmıştı. Faşist ve gerici güçlerin yanında yer almıştı. Geçen yılki iç savaşın sonunda yapılan, anlaşmayla büyük kısmını Suriye askerlerinin oluşturduğu "Arap Barış Gücü" Lübnan'da sözde güvenliği sağlamak için kurulmuştu. İşte Suriye birliklerinde katılmasıyla Lübnan'daki savaş daha da büyümektedir.

Çatışmalar sürerken İsrail uçakları, Lübnan üzerinde uçarak ilk tehdit işaretini verdiler. İsrail siyonistleri Lübnan sınırındaki kuvvetlerini alarına geçirdikten sonra da, Suriyeye ihtarda bulunarak çatışmalar büyürse Lübnan'a müdahale edeceklerini söylediler.

Kısa süren ateşkesten sonra tekrar başlayan Lübnan'daki iç savaş, tekrar bir ateşkesle bağlanma ihtimali olsa dahi, yinede sürecektir. Çünkü Lübnan iç savaşının temelinde basit bir "Müslüman-Hristiyan" çatışması, yoktur. Tersine bu gibi çelişmeler kullanarak kendisine güç kazanmaya çalışan Amerikan emperyalistleriyle Rus sosyal emperyalistlerinin Ortadoğu'yu rakipsiz ele geçirmek için çevirdiği oyunlar, İsrail Siyonistlerinin Amerikanın emrinde yayılması, işgalci saldırı ve oyunları, Lübnan'daki Amerikan uşağı,

Devamı Sayfa 15'de

Dahomey Komünist Partisi kuruldu

ATA bülteninin bildirdiğine göre Afrika kıtasında yeni bir Marksist-Leninist parti kurulmuştur. Dahomeyde kurulan komünist Partisi'nin Merkez yayın organı "Flame" (Alev) de yayınlanan baş yazıda şöyle denmektedir: "Dahomey Fransız emperyalizminin yeni sömürgesidir ve Dahomey başta iki süper devlet, ABD ve Sovyetler Birliği arasında olmak üzere şiddetli bir rekabetin hedefidir. Bunun için, Dahomey Komünist Partisi, Fransız emperyalizmi ile mücadele ederken, aynı zamanda iki hegemonyacı süper devlet, ABD ve Sov. sosyal emperyalizmine karşı da mücadele etmekte ve bundan sonrada mücadeleye devam eder. Parti, bu dış düşman güçlere karşı kararlı mücadeleyi, emperyalizmi destekleyen yerli gericilik, bürokrat ve komprador burjuvaziye ve feodalizmin kalıntılarına karşı mücadeleden ayırmıyacaktır. Sayıca küçük olmasına rağmen, Dahomey işçi sınıfı devrimde önder sınıftır ve o önderliğini Dahomey Komünist Partisi aracılığıyla gerçekleştirecektir. Parti, bugünkü aşamada esas görevlerini şu temel görevlerin yerine getirilmesi sinde görmektedir: Halkın Parti etrafında, siyasi birliğinin sağlanması, kitlelerin silahlandırılması ve Kurtuluş Ordusunun kurulması, mevcut yeni sömürgeci devlet aygıtının yıkılması ve emperyalist taraftarı sınıfları ve tabakaları hedef alan halkın diktatörlüğü olan yeni devlet aygıtının kurulması."

Yazı devamla, uluslararası şartları tahlil etmekte, ve iki süper devletin dünya halklarının bir numaralı düşmanları olduklarını, ve birine karşı mücadele diğerine veya diğer emperyalist devletlere dayanmayacağını belirtilerek şöyle denmektedir.

"Dahomey Komünist Partisi Sovyet Sosyal emperyalizmine karşı sözde mücadele etmek

Yeni Zelanda Komünist Partisi

Yeni Zelanda Komünist Partisi yayın organı "Halkın Sesi" Gazetesinin 22 Mayıs 1978 tarihli sayısında Yeni Zelanda Komünist Partisi Milli Komitesinin "Komünist Partisi temel çizgi ve siyasetini yeniden kabul etmektedir" başlıklı bir yazısı yayınlanmıştır.

Yazıda şunlar belirtilmektedir:

Yeni Zelanda'nın Marksist-Leninist Komünist Partisi, gelişmiş kapitalist bir ülke olan Yeni Zelanda'da temel çelişki anlayışını bir adım daha kabul etmektedir. Bu, işçi sınıfı ile başını tekelci kapitalistke simin çektiği kapitalist sınıf arasındaki çelişkidir. Bu nedenle, işçi sınıfı doğru - dan sosyalist devrim ile karşı karşıyadır.

Kapitalizm ve proletarya diktatörlüğü arasında ara aşamayı sıkıştırmaya çalışılan herhangi bir çaba oportünizm ve revizyonizmdir. Afrika, Asya ve Latin Amerika'nın birçok ülkesi için geçerli olan, milli demokratik, demokratik halk veya anti-emperyalist devrim ara aşama çizgisi, gelişmiş Yeni Zelanda için sınıf işbirliğinden başka birşey değildir. Bu, "kendi" kapitalist sınıfıyla işbirliği yapmak, bu sınıfla -ki o

emperyalist taraftarıdır- birleşmek, işçi sınıfı ve kitleler arasında onların sömürücüleri ve sınıf düşmanlarını gerçekte onların dostları ve müttefikleri olduğu hayalini yaymak demektir.

Yeni Zelanda Komünist Partisi, Yeni Zelanda'da proletarya diktatörlüğünü kurma amacını gerçekleştirecek devrimci sınıf mücadelesinin tutarlı çizgisini izlemektedir.

Uluslararası planda, Parti, emperyalizm ve kapitalizme karşı, özellikle, emperyalist iki süper devlet, en büyük dünya sömürücüleri, ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı ve sosyalizm için mücadele eden gelişmiş kapitalist ülkelerin işçi sınıfı ile birleşmektedir. Parti teorik ve pratik olarak, Yeni Zelanda işçi sınıfı ile ezilen halkların emperyalizmden, ve yerli gericilerinden kurtulma mücadelesini birleştirmek için teorik ve pratik olarak mücadele etmektedir. Parti, süper devletlerin hegemonyacılığına ve dünya savaşına sürüklenmesine karşı olan bütün halkları, arasında en geniş birliği gerçekleştirmek için de mücadele etmektedir.

in için Batı Avrupa emperyalizmi ve Amerikan emperyalizmi ile ittifakı vaaz eden "3 dünya" teorisini reddeder ... Sözde "3 dünya" teorisi, Kruşçev'in "barış içinde birarada, yaşama" tezinin yeni bir formüle edilmişidir ... Bu yeni tehlikeye karşı, Amerikan ve Sovyet-Sosyal emperyalizmine karşı savaştığımız aynı kararlılıkla savaşıyoruz."

Yazı son bölümünde, başında Enver Hoca Yoldaşın bulunduğu, AEP'nin Marksizm-Leninizm için saflığını korumak için verdiği kararlı mücadeleyi desteklediğini belirtmektedir

ENVER HOCA

SEÇME ESERLER

CİLT

1

KASIM 1941 - EKİM 1948

günce yayımları

